

YAHSIWORKSHOPS

15-30 AĞUSTOS
15-30 AUGUST
2023

NEVZAT SAYIN
İNAN GÖKÇEK

51

EST
V

EMRE SENAN TASARIM VAKFI

PROJE LİDERLERİ PROJECT LEADERS

NEVZAT SAYIN
İNAN GÖKÇEK

KATILIMCILAR PARTICIPANTS

BERKE GÜNDOĞDU
ECE RANA GÜZEL
HANDE TONBUL
İLAYDA ÖDEL
KAĞAN RÜSTEM
MÜBECCEL KAYA
MERT ALEXANDER KRETSCHMER
NİSA GÖKGÖZ
SENAY ÖZSAYDI
ULAŞ TELATAR

1

KARŞILAŞMA

2

APORIA

ESTV

3

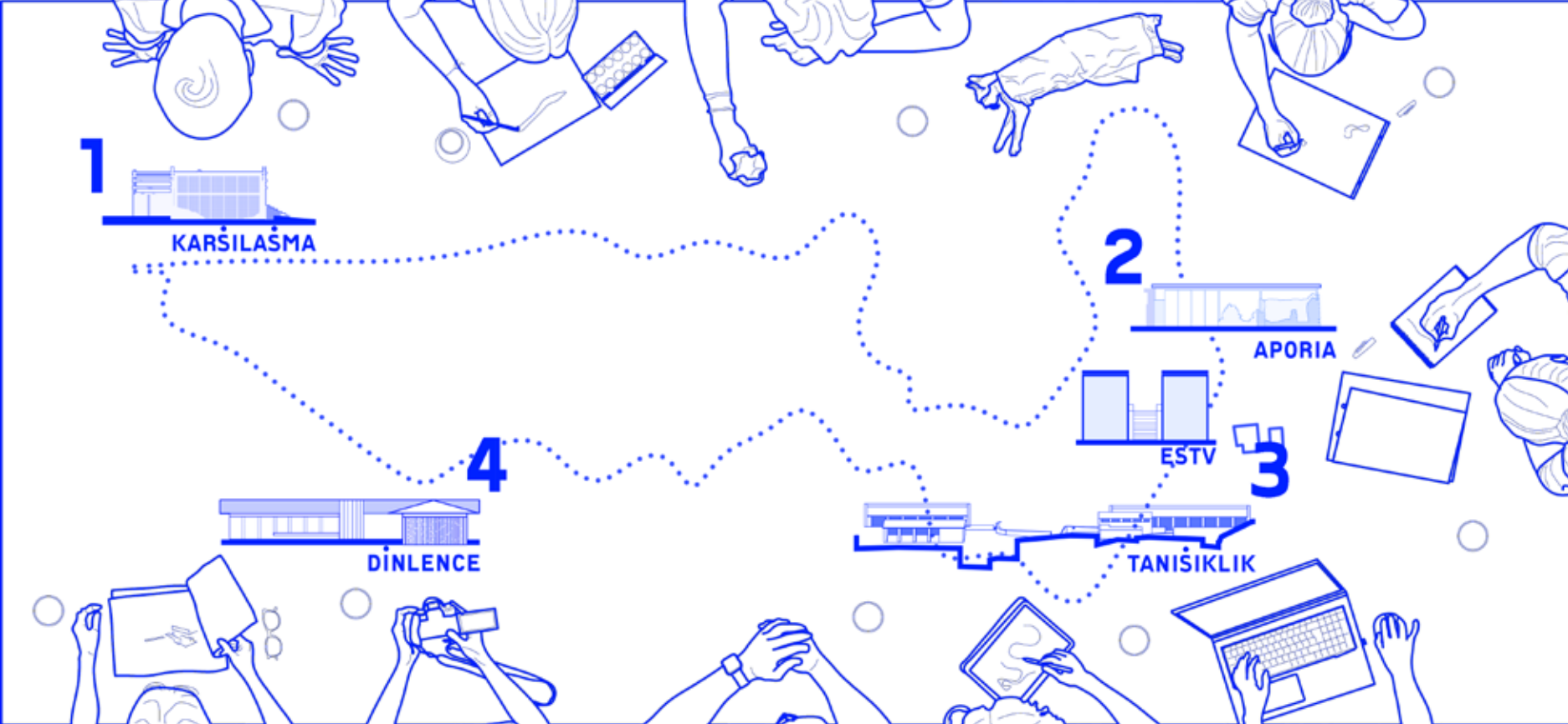
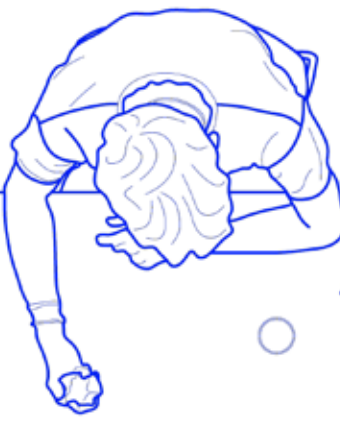

TANIŞIKLIK

4

DİNLENCE

"(…) İnsan yaşadığı yere benzer / O yerin
suyuna, o yerin toprağına benzer / (…)/
Toprağını iten çiçeğe / Dağlarının, tepelerinin
dumanlı eğimine / Konyanın beyaz / Antebın
kırmızı düzlüğüne benzer / Göğüne benzer ki
göz yaşları mavidir / Denize benzer ki dalgalıdır
bakışları / Evlerine, sokaklarına, köşe başlarına
/ Oylesine benzer ki / Ve avlularına / (…)/
Ve sözlerine / (…)/ Ve bir gün birinin adres
sormasına benzer / (…)/ Hasretine, yalanına
benzer / (…)/ (…)/ Ne kadar benziyoruz
Türkiye'ye (…)" der Edip Cansever, "Mendilimde
Kan Sesleri" şiirinin bir yerlerinde.

Ne kadar haklı, gerçekten de insan yaşadığı
yere benziyor. Yaşadığımız yer önünde sonunda
bizi belirliyor. İbni Haldun'a atfedildiği gibi
belki gerçekten de "coğrafya kaderdir" ve İhsan
Eliacık'ın dediği gibi "kader bir kapasitedir"; tabii
ki kaderimizi değiştirebiliriz ve değiştirdiğimiz
kaderimizle oluşturduğumuz çevrenin bizi
değiştirmesine açık durdukça çevremiz de
bizi değiştirir ama, bizi biz yapan şeylerin bir
bölümü -yine de- bir yerlerimizde kalır...

Evlerimiz bizi biz yapan hikayelerin en önemli
sahneleridir. Doğduğumuz, büyüdüğümüz,
ayrıldığımız, döndüğümüz, değiştirdiğimiz
evlerde oluşuruz en çok. Türkiye gibi hızlı ve
savruk değişen bir coğrafyada evlerimiz de hızla

değişir; kurup kaldırılan çadırlarda yaşıyor
gibiyizdir çoğu zaman. Oysa artık %70'imizin
şehirlerde yaşadığı söyleniyor ve şehirlerde
çadır yok..! Bu oran 1950'lerde %30'du...
şimdi artık bu oran tersine döndü ve Türkiye
nüfusunun %30'u kırsal kesimde kaldı. Onların
da alışkanlıkları giderek şehirlileşiyor. Yaşama
biçimleri, gün ışığıyla ilişkileri, televizyon
bağımlılıkları, yiyip içtikleri, giydiklerinin
yanısıra ev kullanımları da değişiyor.

Artık, bağımsız bir yatak odası, misafir odası
gibi kapalı ve tek işlevli birimlerden oluşuyor
ev. Oysa günlük hayatın geçtiği mekânlar gece
serilen yer yataklarıyla yatak odalarına dönüşür,
sabah olunca yataklar yüküklere kaldırılırdı çok
eskiden... Yüküklüklerin içinde yunmalık denilen
banyolar da olurdu. Oturma odaları dediğimiz
günlük yaşama mekânları şehirli konaklarda
da kırsal kesim evlerinde de çepeçevre
sedirlerle donatılır ve bu sedirlerde oturulurdu.
Mobilyasız iç mekân diye adlandırabileceğimiz
bu mekânlar iki kişi için bile ıssız sayılmadığı
gibi, 20 kişiyle de tıklım tıklıs olmazdı.

Sedirler ya da diğer adıyla sekiler kapalı
mekânlarda olduğu gibi çardak altındaki yarı
açık mekânların da, bahçelerin de oturma
elemânlarıydı. Sadece oturmak da değil,
uzanıp öğle uykusu kestirmek, çoluk çocuk

gelen bayram ziyaretlerinde küçüklere yatak olmak gibi işlevleri de vardı. Minderler ve yastıklarla donatılır, vücut yapınıza göre yastıklarla desteklenerek biçimlendirilirdi.

Başka coğrafyalardan gelen mimar arkadaşlarımıza anlatmakta zorlandığımız konulardan biri Boğaziçi Yalıları'nın denize bitişik duvarındaki sedirlerdir. Boğaza arkasını dönerek oturuyormuş gibi düşündüklerinden şaşırırlar, ancak sedirde oturma biçimini anlattığımızda boğazda ve "başoda"da aynı anda yaşanabildiğini anlayabilirlerdi.

Depremden sonra en çok konuşulan konulardan biri de serbest mobilyaları sabitlemek oldu. Oysa sedirler ve yüklükler zaten sabit mobilyalardı... "Yaşam üçgeni" oluşturmak için yapmamız gerekenlerin en önemli aktörlerinden biri sedirler ve yüklükler olabilirdi... Hâlâ olabilir; geleneksel ve güncel dünyanın verilerini, olağan ve olağanüstü durumlarla birleştirip, mekân meselesine yeniden bakmakta yarar var diye düşünerek bu 'tuhaf yıl'ın konusunu "mobilyasız mekânlarda, tedirgin olmadan, sereserpe yaşamak" diye belirledik.

Bu konu, Yahşibey'de yaptığımız evlerin içinde ve ESTV çatısı altında, önceki çalışmalarımızın içinde olsa bile tek konu olarak devreye

girmesi ancak şimdi oldu. Şimdi olmasının nedenlerinden biri İnan Gökçek'in "birlikte bir şey yapabilir miyiz?" sorusuydu. İç mimarlıkla başlayıp, mimarlıkla süren çalışmaları benim bu konuyu gündeme getirmemin önünü açtı. Konuyu Emre'yle de paylaştık, geliştirdik ve çalışılmasında yarar olduğu kanısına vardık. Yine "okullarda okutulmayan" bir konu bulmuştuk...

Bu konuda çalışmak üzere ilk kez mimarlık öğrencilerinin yanı sıra iç mimarlık öğrencilerine de açıyoruz daveti. İşin doğrusu endüstri tasarımı öğrencilerine de açmak isterdik ama sadece 10 öğrenciyle yürütülecek bir çalışma için kaotik bir çalışma olacağından çekindik. Üstelik konu 'endüstriyel' de değil...

İnan Gökçek İngiltere'den de öğrenci davet edeceği için mimarlık ve iç mimarlık'la yetinmemiz gerektiğine vardık.

Her zaman olduğu gibi, bu konuda bizimle birlikte çalışmak istiyorsanız Yahşibey'le ve "mobilyasız mekânlarda, tedirgin olmadan, sereserpe yaşamak"la ilgili bir ön çalışma yapmanızı ve ilk karşılaşmamızda 10 dakikalık bir seminerle düşüncelerinizi bize anlatmanızı istiyoruz. Bu bağlamdaki tartışmaların birbirimizi, konuyu ve yeri anlamak konusunda önemli ipuçları vereceğine inanıyoruz.

(...) Man is similar to where he lives / Similar to its water and similar to the soil of that place / (...) / The soil that pushes the flower out / The smoky slope of its mountains, hills / Similar to the white plain of Konya and red plain of Antep / His tears are blue just like the skies that he is similar to / His gaze is wavy just like he is similar to the sea / similar to the houses, the streets, the corners / So similar / and to its courtyards / (...) / And its words / (...) / And similar to the way they ask for an address / (...) / Similar to its yearning and lies / (...) / (...) / How similar we are to Turkey (...)” says Edip Cansever, in some parts of his poem “Sounds of blood in my handkerchief”

How right he is, the human being is indeed similar to where she/he lives. And the place where we live makes us who we are. Perhaps, as attributed to Ibn Haldun, “region is fate” and as Ihsan Eliaçık said, “fate is a capacity”. Of course, we can change our fate. As we stand open to the environment that we have created with our changed fate to change us, our environment also changes us, but some of the things that make us who we are -still- remain somewhere.

Our homes are the most important scenes of the stories that make us who we are. We are most formed in the homes that we were born in, grew up in, left, returned to, and changed. Just like Turkey, which develops rapidly and unsteadily,

our homes also change rapidly; it feels like we are living in instant tents. However, it is said that 70% of us live in cities where there are no tents! This was 30% in the 1950s... Now it is the opposite and 30% of Turkey occupies the rural areas. But their habits are also becoming increasingly urbanized. The way they live, their relationship with daylight, their TV addiction, what they eat, drink, and wear, as well as their household uses, are changing.

Now, the houses consist of independent and monofunctional units such as living rooms and bedrooms. Whereas, living rooms where the daily lives were spent, would turn into bedrooms with lying mattresses on the floor and mattresses would go back to yüklüks*. There would be a yunmalık** next to a yüklük.

Living rooms, where daily life is spent, whether they are in a konak or an ordinary rural home, would be fitted with sedirs***. These interiors which are free from mobile furniture, would never be deserted with two people but also never crammed even with 20 people.

Sedirs, or sekis, in other words, were also an outdoor seating element in gardens and under pergolas. Not just for seating, but they would be perfect for a nap and provide beds for the children of the guests. They would be decorated by cushions and pillows which would

take the shape of your body. Whenever we have fellow architects from different parts of the world, we always find it difficult to explain why sedirs in Bosphorus mansions would face the interior, rather than the stunning view. The guests are surprised that they turn their back on Bosphorus but they understand that they can both experience Bosphours and the room at the same time, once we explain the way to use a sedir.

One of the most spoken issues after the earthquake (February 2023) was fixing mobile furniture at homes. However, sedirs and yüklük were already fixed elements. "Life triangle"*** can easily be achieved with sedirs and yüklük. And it can still be done: by combining the data of the traditional and modern world with ordinary and extraordinary situations, we have decided that this 'strange' year's topic as "comfortably living in unfurnished interiors without anxiety" in order to have a fresh look at the interior matter.

Although we covered this topic within the past workshops under the roof of ESTV, it has just become the title of the workshops. It is owed to Inan Gokcek's question; "Can we do something together?" His journey which started with interiors and continued with architecture led me to bring this topic up. Then we shared this idea with Emre, improved it together and decided that it is worth working on. Once again, we

found another topic that isn't taught at schools. For the first time, we are inviting interior students, as well as architecture students. We would have loved to include product design students but this might be a bit tricky since we have space for 10 participants. And this isn't a matter of product design.

As it happens every year, please prepare a preliminary study about Yahsibey and "comfortably living in unfurnished interiors without anxiety" which you will be asked to present in 10 minutes when we first meet. These initial discussions should help us to get to know each other as well as to understand the topic and space.

The workshops are set to start on 14 August and end on 28 August. The participants are asked to arrive on the 13th and present the final work on 26 August. 26th is for the cleaning and everyone could leave Yahsibey on 28 August.

*yüklük: a cupboard specifically built for storing sleeping kits

**yunmalık: an in-built bathing suit in bedrooms of traditional homes

***Sedir: Usually timber-structured, fixed seating along walls with cushions which can also be used as a bed

**** Life triangle: A method of self-protection to create a refuge by using heavy and sturdy objects / furniture at homes during an earthquake. Turkish government advice in earthquake zones.

YAHŞİBEY KÖYÜNÜ TANIMAK
UNDERSTANDING YAHSİBEY VILLAGE

15.08.2023

YAHŞİBEY KÖYÜNÜ TANIMAK
UNDERSTANDING YAHSİBEY VILLAGE

15.08.2023

YAHŞİBEY KÖYÜNÜ TANIMAK
UNDERSTANDING YAHSİBEY VILLAGE

15.08.2023

ÜZEYİR AMÇA'NIN EVİ
MR. ÜZEYİR'S HOUSE

ALEV-BİHRAT MAVİTAN EVİ
ALEV-BİHRAT MAVİTAN HOUSE

KÖY HAYVANLARI VE OCAK
VILLAGE ANIMALS AND OVEN

KERİME ARSAN EVİ
KERİM ARSAN HOUSE

ESKİ VE YENİ DUVAR
OLD AND NEW WALL

YAĞHANE
OLIVE OIL EXTRACTION PLANT

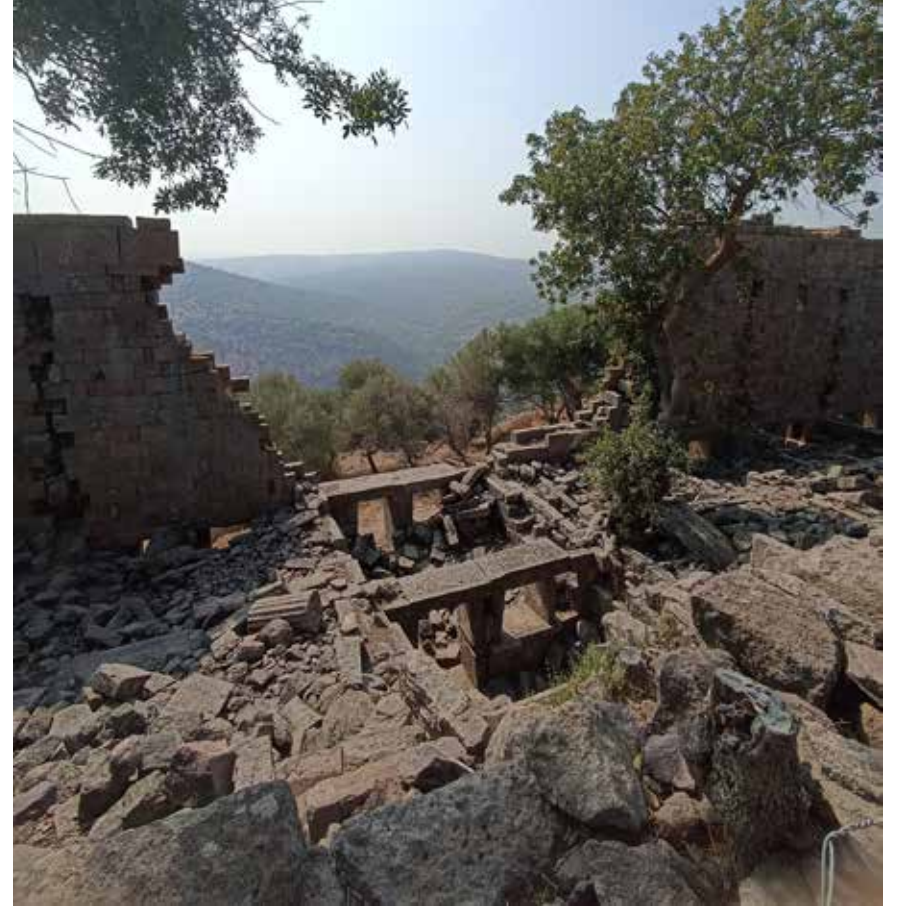

ŞEVKİ PEKİN EVİ
ŞEVKİ PEKİN HOUSE

AİĞAI ANTİK ŞEHİRİ
ANTIQU ROMAN CITY

PERGAMON ANTİK TİYATROSU
PERGAMON ANTIQUE THEATER

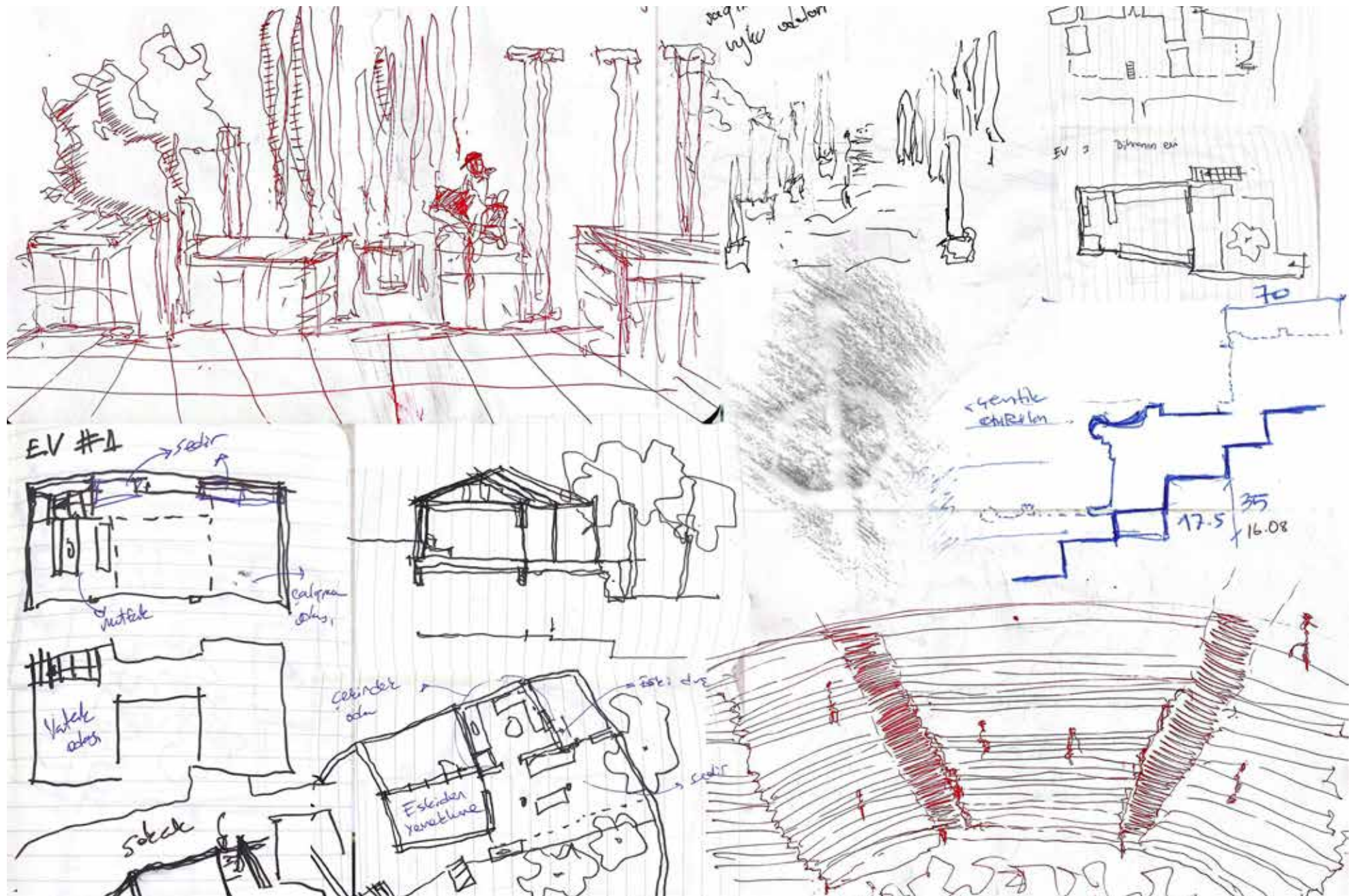

BERGAMA KÜLTÜR MERKEZİ
BERGAMA CULTURAL CENTER

BERGAMA
BERGAMA TOWN

ESKİZLER SKETCHES

ESKİZLER SKETCHES

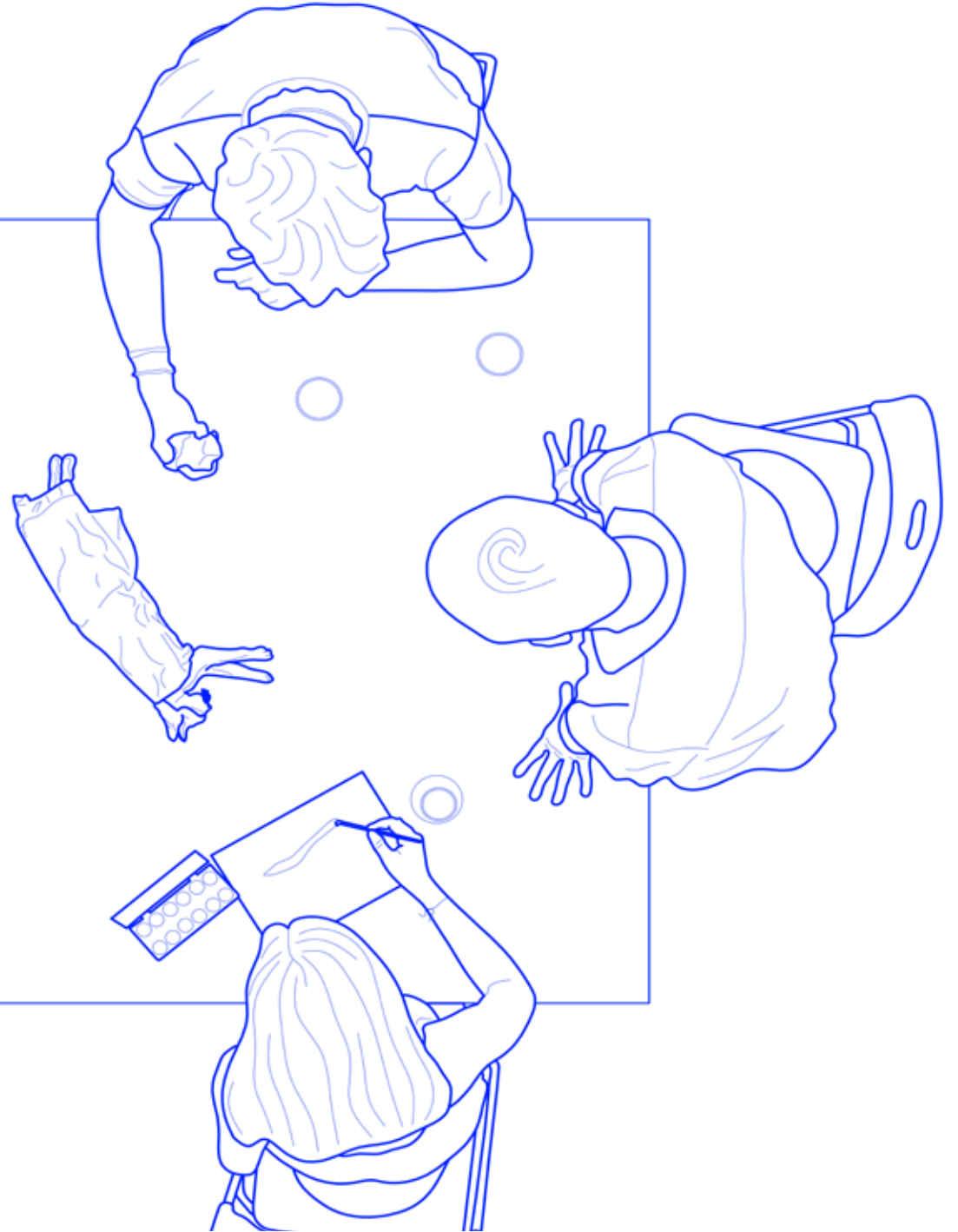

TANIŞIKLIK
ACQUAINTANCE

PROJE 1
PROJECT 1

KATILIMCILAR
PARTICIPANTS

ECE RANA GÜZEL
MERT ALEXANDER KRETSCHMER
ULAŞ TELATAR

PROJE GİRİŞİ

PROJECT INTRODUCTION

Yahşibey köyünün gün geçtikçe azalan hayvan nüfusu ve köye yeni gelen nüfusun köy hayvanlarına karşı ön yargısı, köydeki insan- hayvan ilişkisinin giderek yok olmasına sebep olmakta. Araştırmalarımız sırasında köyde dolanırken kendimizi neden hayvanlarla karşılaşamadığımızı sorgularken bulduk. Girdiğimiz evlerde aralıklı ahır kapılarından merakla bizi izleyen hayvanları farketтік. Biz de bu karşılıklı merak üzerine hayvanları sadece üretim aracı olarak görmeden onlarla kurduğumuz ilişkiyi yeniden değerlendirmek üzere bir mekan önerisi sunduk.

Yaşam ortamlarımız çok farklı olsa bile birlikte var olma halini göz ilişkisi, eşit olma ve tanışıklık kurma durumları üzerinden ele aldık. Bu karşılaşmanın köyün açık ve kapalı mekanlarında gerçekleşebilmesi için var olan ahır ve komşu yapıyı koruyarak, yapılan eklentilerle tanımladığımız yeni boşluklarda kesişim alanları oluşturduk.

Rastlantıdan tanışıklığa varan birlikteliğin mekânsal sürecini görmek çok heyecan vericiydi. Sunuştan sonra aldığımız yorumlarla hepimiz için bu ilişkinin ne kadar önemli olduğunu tekrar görebildik.

The decreasing animal population of Yahşibey village and the prejudice of the newcomers to village animals are causing the human-animal relationship in the village to gradually disappear. Whilst wandering around the village, we found ourselves questioning why we weren't able to come across any animals. In the houses we visited, we noticed animals watching us curiously from the barn doors. Based on this mutual curiosity, we present a proposal to reevaluate our relationship with animals, without seeing them as means of production.

Even though our living environments are very different, we discussed the state of coexistence through eye contact, equality and making acquaintances. In order for this encounter to take place we intentionally designed intersection zones within both the expansive and intimate spheres of our village. This design seamlessly integrated new spaces, marked by thoughtful additions, while also ensuring the preservation of the existing barn and its adjacent structure.

It was very exciting to see the spatial process of coexistence from coincidence to acquaintance. With the comments we received after the presentation, we were able to see again how important this relationship is for all of us.

RASTLANTI ENCOUNTER

Köyde dolaşma sırasında ahır kapılarına rastlanır ama hayvanları izlemek pek mümkün değildir. Ya hayvan kapalı bir alanda durur ya da kısmen uzuvlarını görme şansı yakalanır. Günün ilk saatlerinde sokaklardaysanız ancak onların gezinme yoluna ortaklık edebilirsiniz. Biz de durduk ve düşündük, geziniyoruz da alış-verişe gidiyoruz neden rastlayamıyoruz?

As we walk around the village, we see barn doors, but we can't really see the animals inside them. The animals are either kept in small spaces or can only see a little bit outside. When we're out on the streets in the morning, we can only follow where they've been. This made us stop and wonder: whilst we're moving around, doing our things, why don't we ever meet?

EŞİTLENME EQUALITY

Bir zamanlar hayvanlar serbest dolaşan varlıklardı. Bizlerle karşılaştılar ve yaşamımıza dahil oldular. Bu ilişki zamanla ticari kaygılar içermeye başladığında hayvanlar bizler için bir araç haline geldi, eşitlik bozuldu. Bu ilişkinin yeniden kurulması gerekiyordu ve belki bunun için fiziksel olarak yan yana olmak gerekli değildir dedik. Farklı mekân sınırlarında olsak da göz hizası bize yardımcı olabilirdi.

Long ago, animals roamed freely, crossing paths with us and becoming a part of our lives. As time went on, though, our connection with them began to involve money and business, and animals turned into tools for us, causing equality to fade away. To mend this bond, we realized that physical closeness might not be the only solution. Even though we inhabit different spaces, meeting at the same eye level could bridge the gap.

TANIŞIKLIK ACQUAINTANCE

Bazı meraklı hayvanlar evlerin etrafında dolaşırken gözleriyle sizi takip eder. Anlamlandırmaya çalışır gibi öylece durur. Bu yabancılıktan mı böyledir yoksa bizlere mi ilgilidir bilinmez. Etkileşime girmek her iki taraf içinde zordur. Ama alışınca güçlü bir bağ kurulur. Sesinizi tanır, kokunuzu bilir. Tanışıklık arttıkça birlikte var olmak olağan olur.

Curious animals watch you as you wander around the houses. They stand there, as if trying to understand us. We're not sure if this is because we're new to them or if there's some other reason. It's hard for both sides to communicate. But as we both get more used to each other, a strong bond forms. They recognize your voice and your smell. As you get to know each other better, living together becomes normal.

PROJE ALANI
PROJECT SITE

- 1• YAĞHANE
- 2• YENİ OKUL
- 3• ESKİ OKUL
- 4• BELEDİYE SPOR ALANI
- 5• NSMH EVLERİ
- 6• YIKINTI
- 7• AHİR

PROJE ALANI
PROJECT SITE

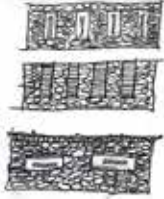
- 1• KUZZEY ADASI
- 2• GÜNEY ADASI
- 3• ESTV VAKFI
- 4• NSMH EVLERİ

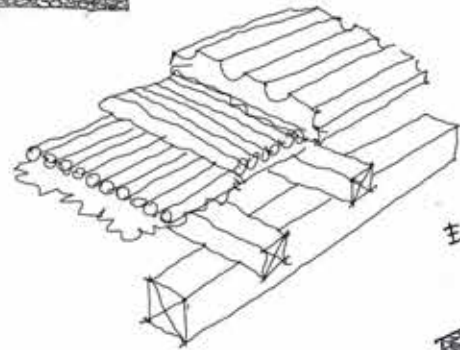
MEVCUT AHIR EXISTING BARN

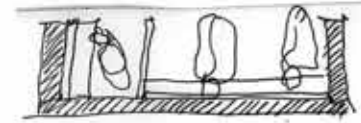
samanlık

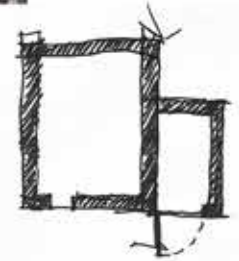
çatı örgüsü

mevcut yapı

yapı malzemeleri

yalak sistemi

Envanter:
- 3 inek
- 3 koyun
- 3 keçi
- 1 eke

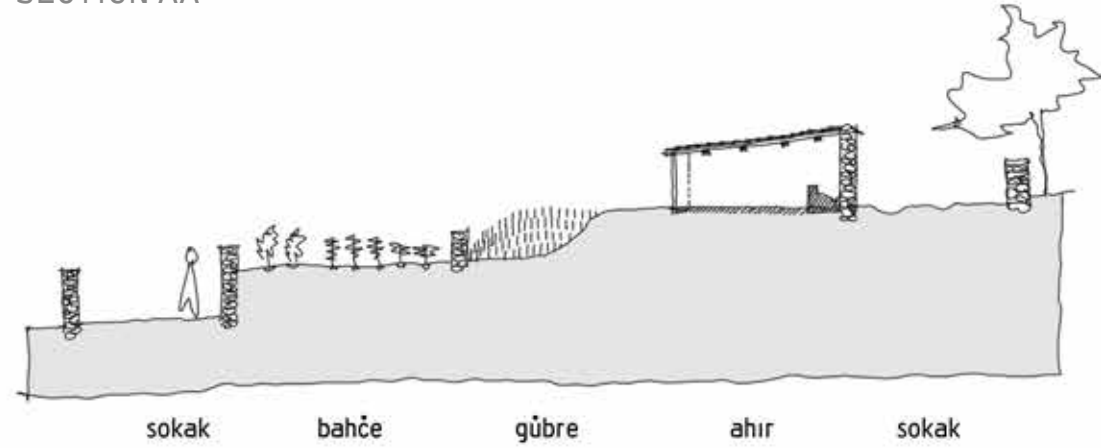

MEVCUT AHIR PLANI
EXISTING BARN PLAN

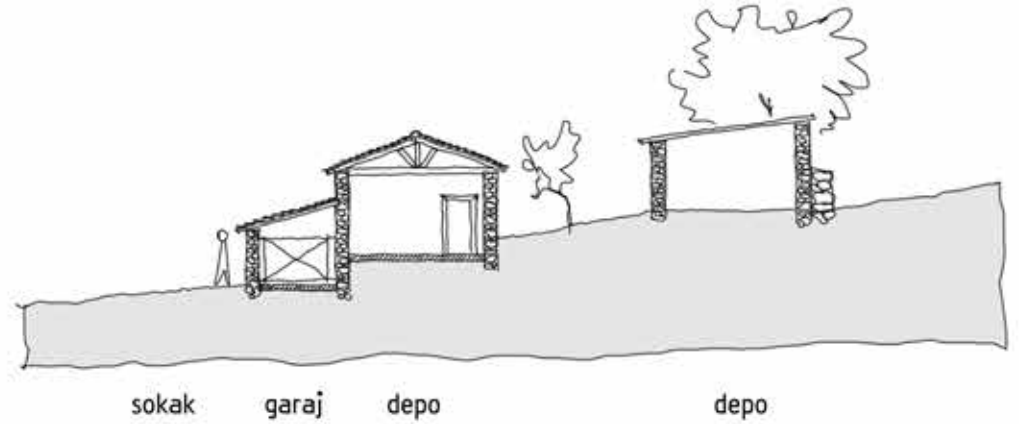

MEVCUT AHIR KESİTLERİ
EXISTING BARN SECTIONS

AA KESİTİ
SECTION AA

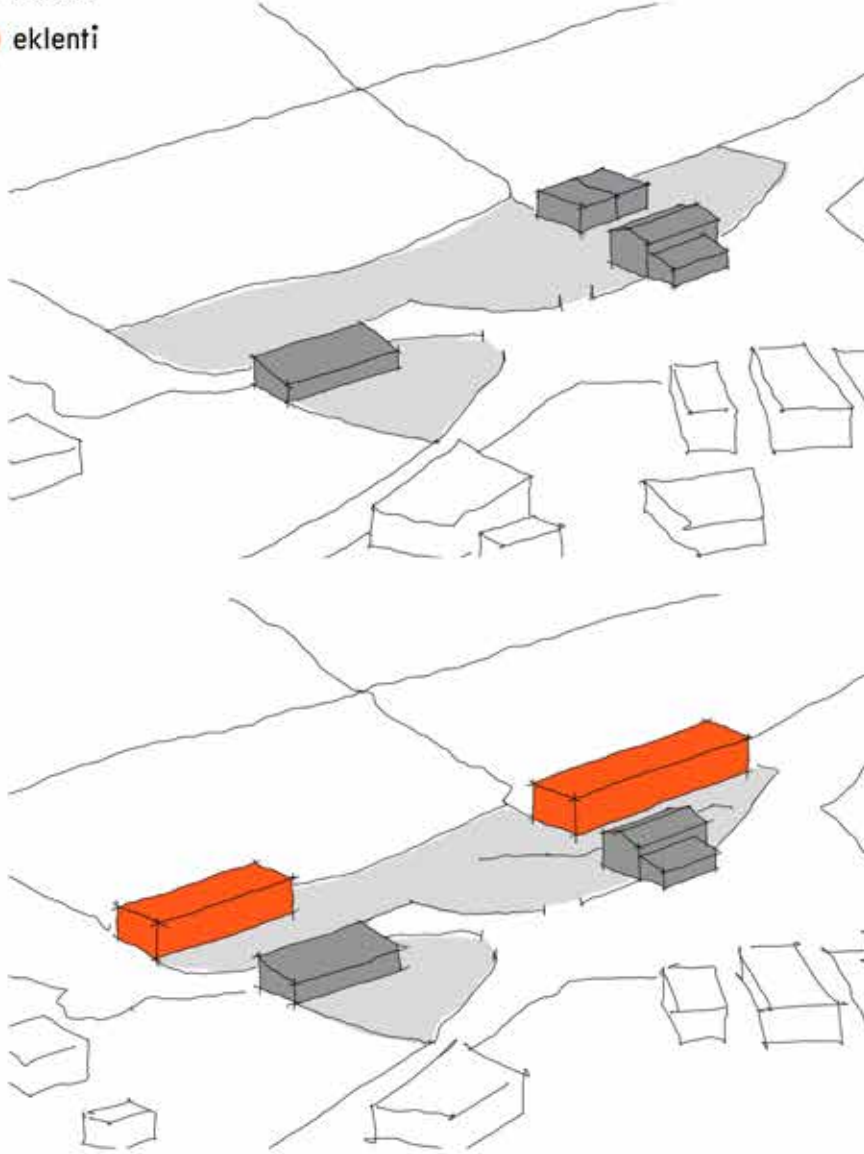
BB KESİTİ
SECTION BB

MEVCUT VE EKLENTİ YAPI İLİŞKİSİ

EXISTING AND PROPOSED STRUCTURE RELATIONSHIP

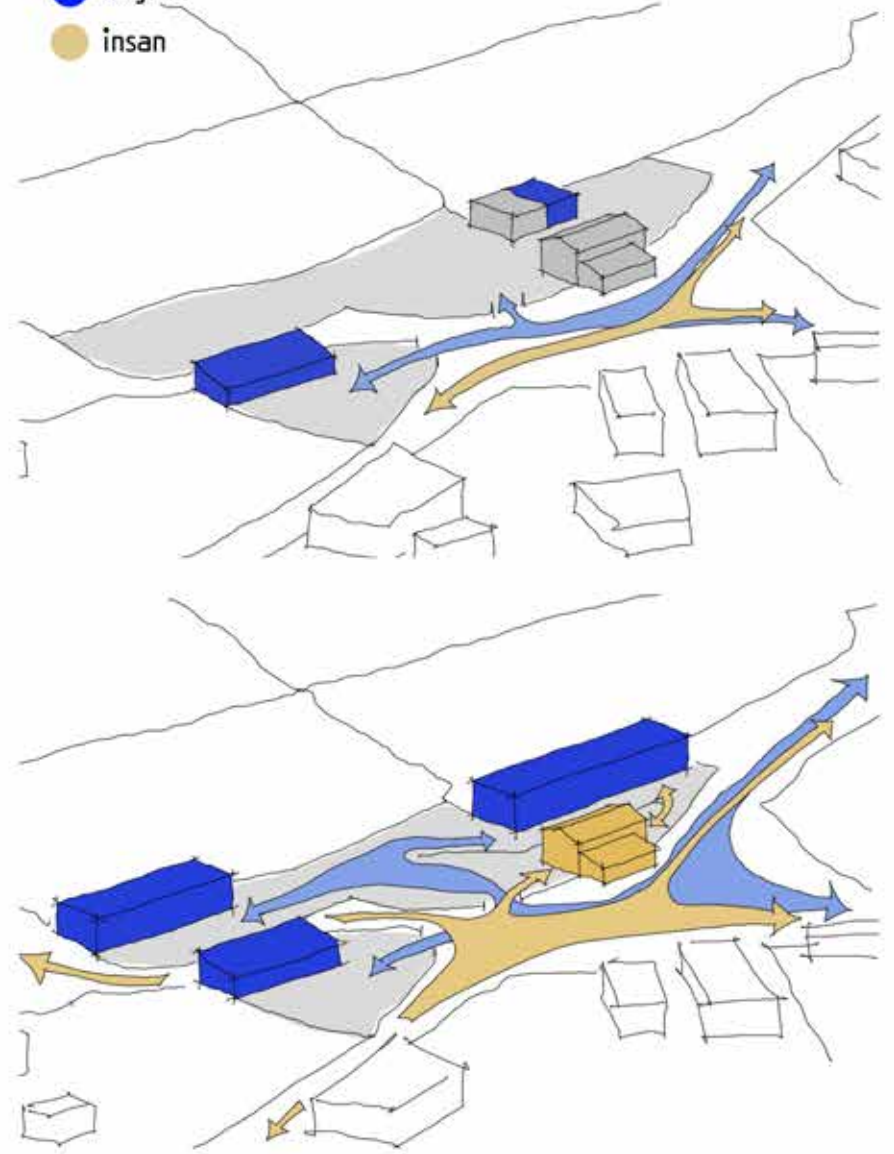
- mevcut
- eklenti

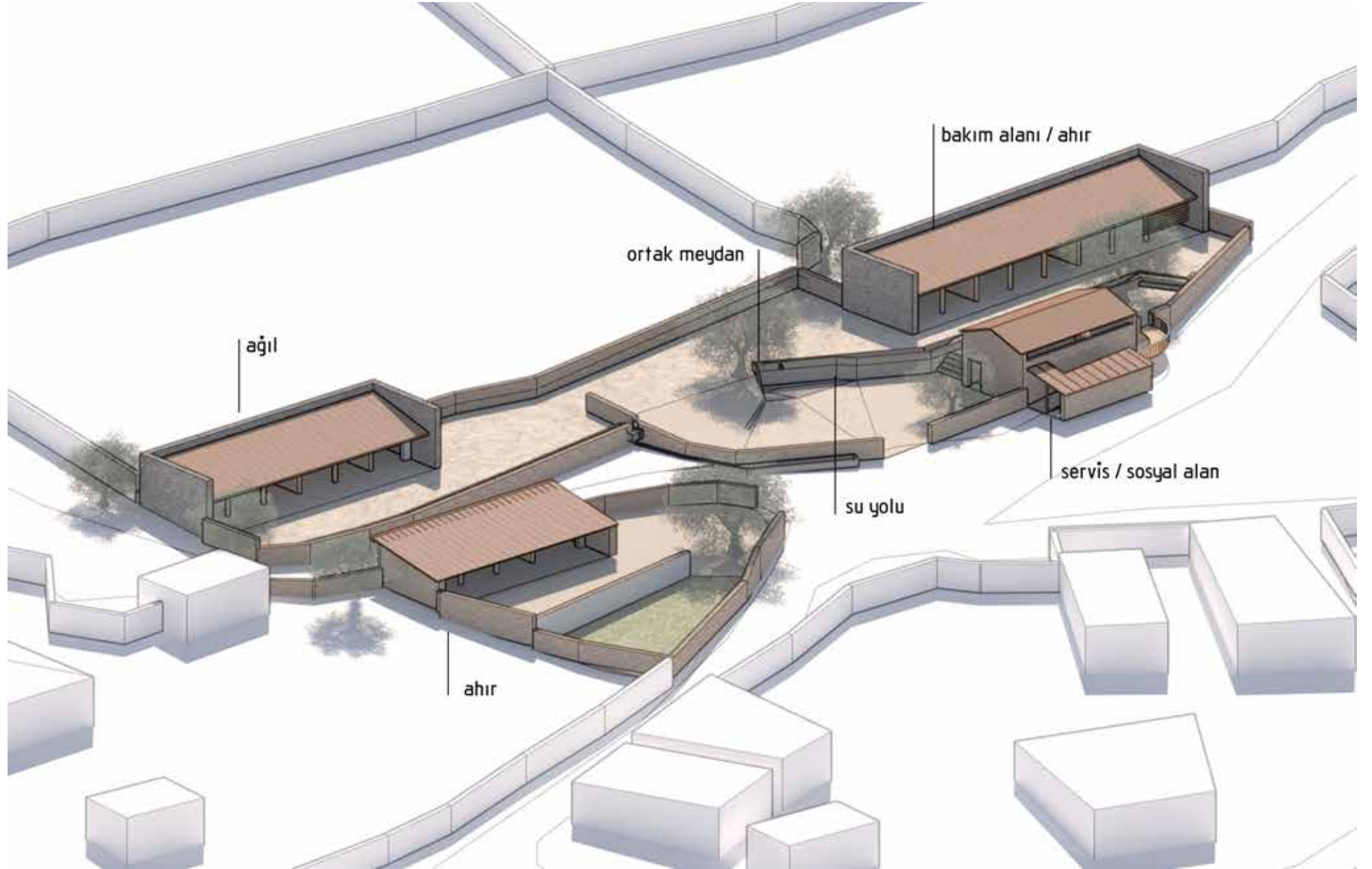
İNSAN-HAYVAN HAREKETİ

HUMAN-ANIMAL MOVEMENT

- hayvan
- insan

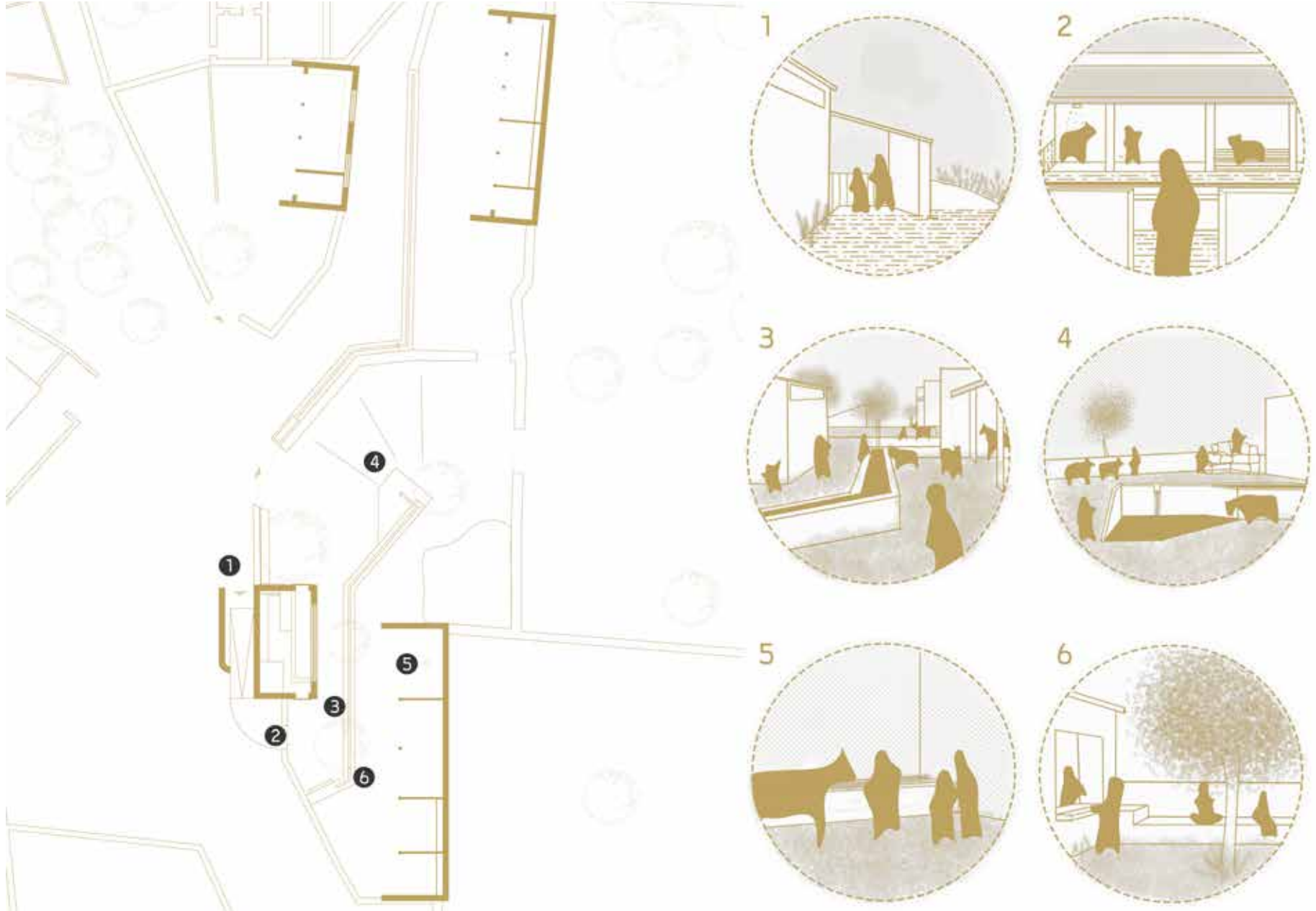

PROJE ÖNERİSİ
PROPOSED SCHEME

PROJE BİLEŞENLERİ

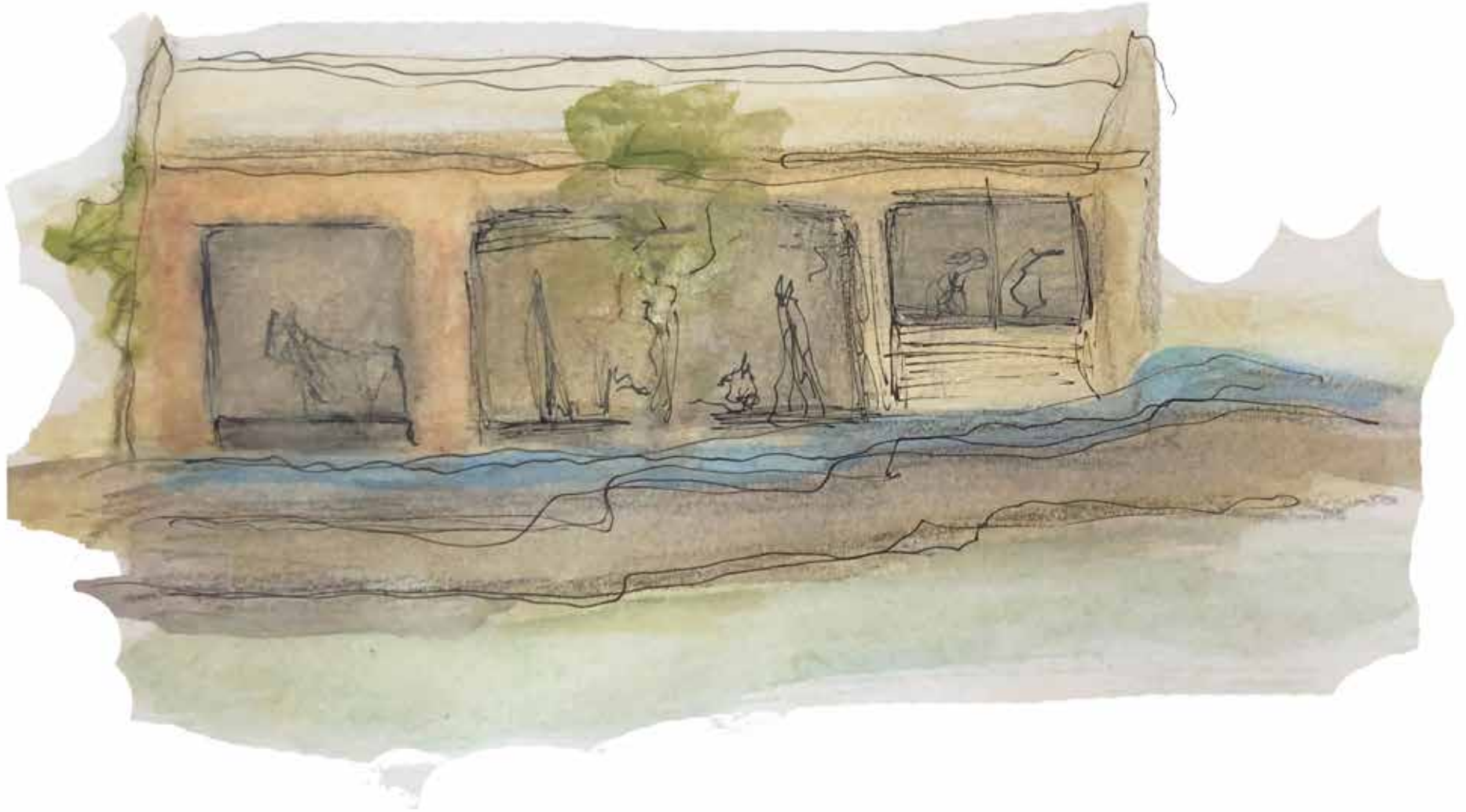
PROJECT COMPONENTS

DÜŞÜNCELER
INITIAL THOUGHTS

DÜŞÜNCELER
INITIAL THOUGHTS

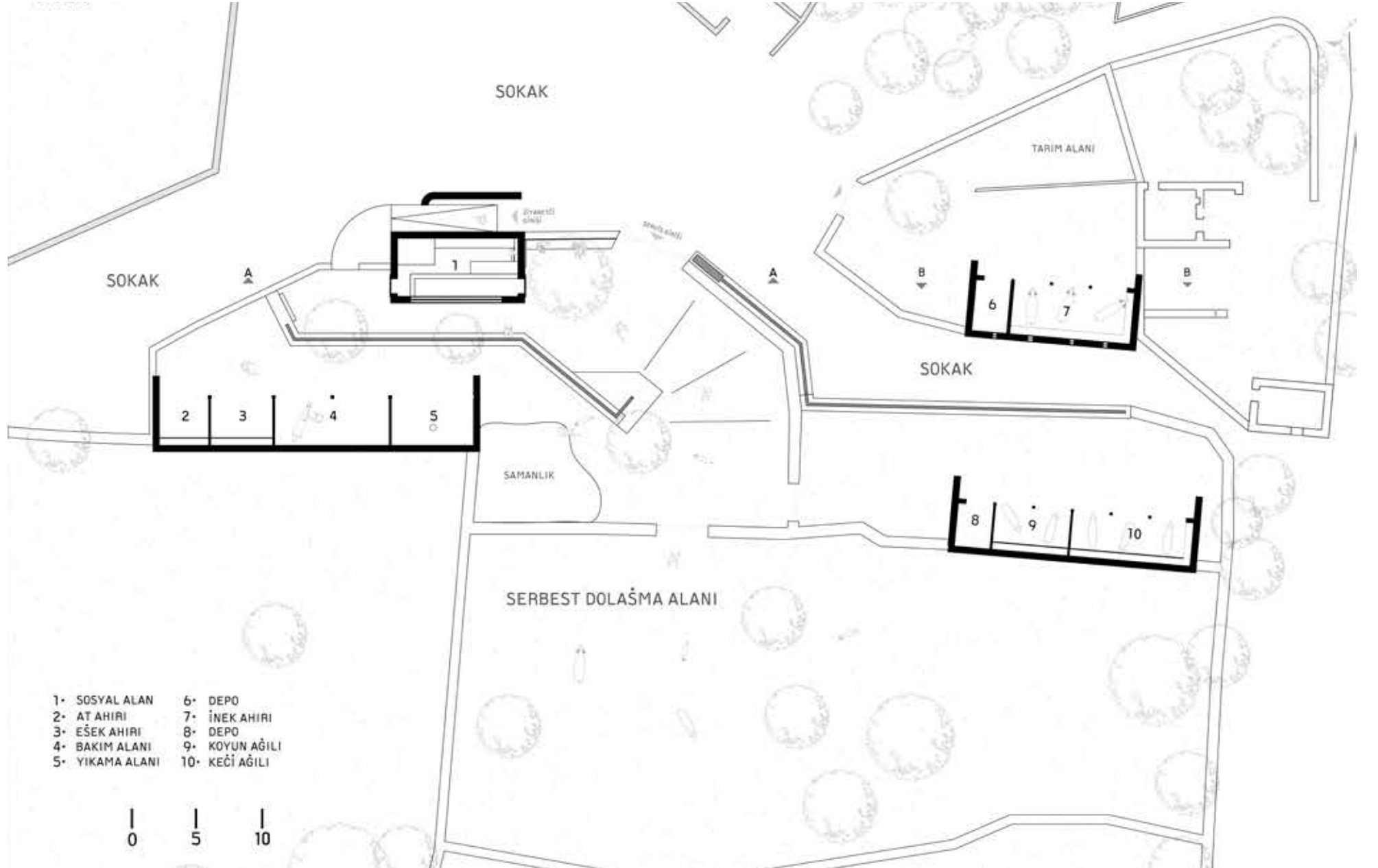

DÜŞÜNCELER
INITIAL THOUGHTS

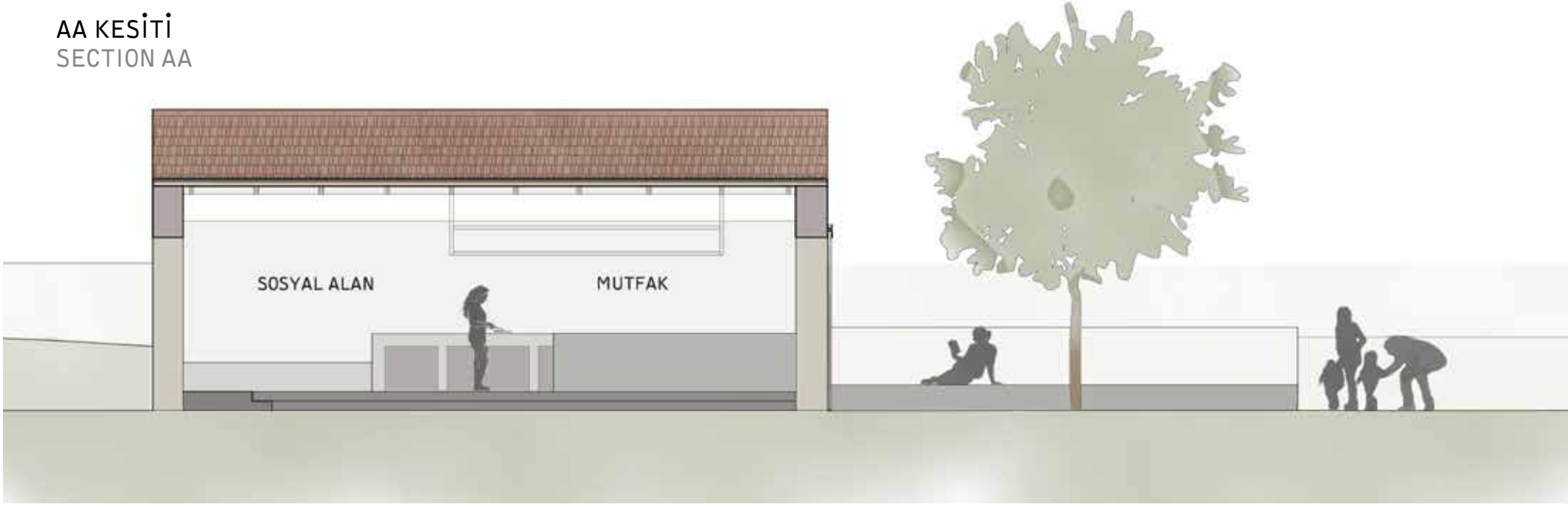
VAZİYET PLANI

BLOCK PLAN 1:200

KESİTLER SECTIONS

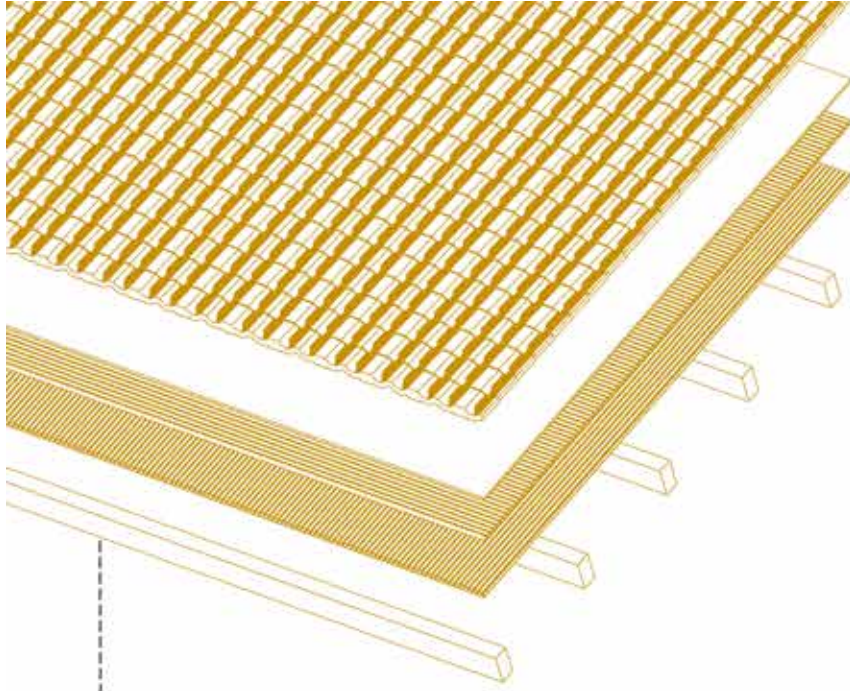
AA KESİTİ SECTION AA

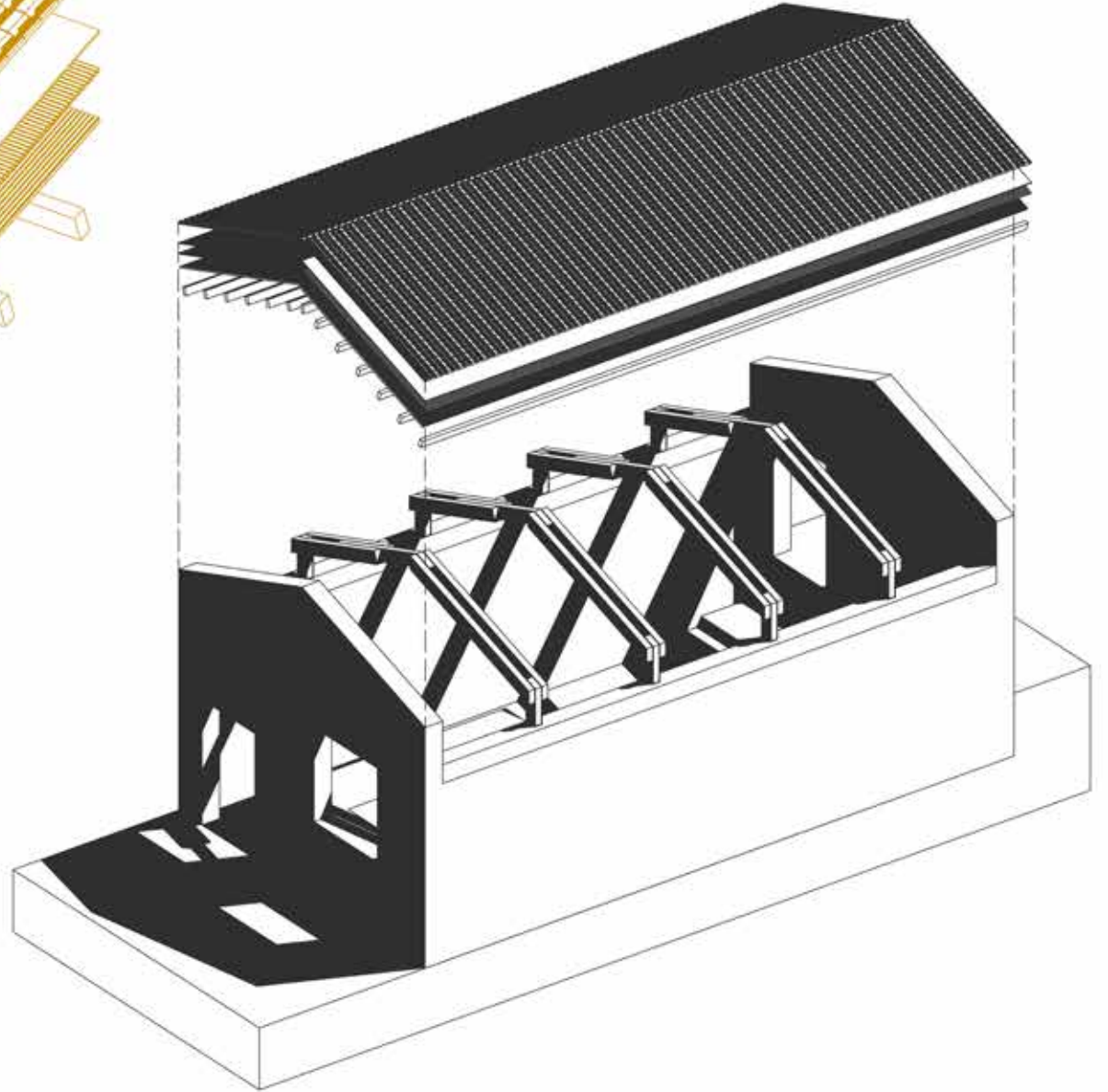
BB KESİTİ SECTION BB

SOSYAL ALAN
SOCIAL AREA

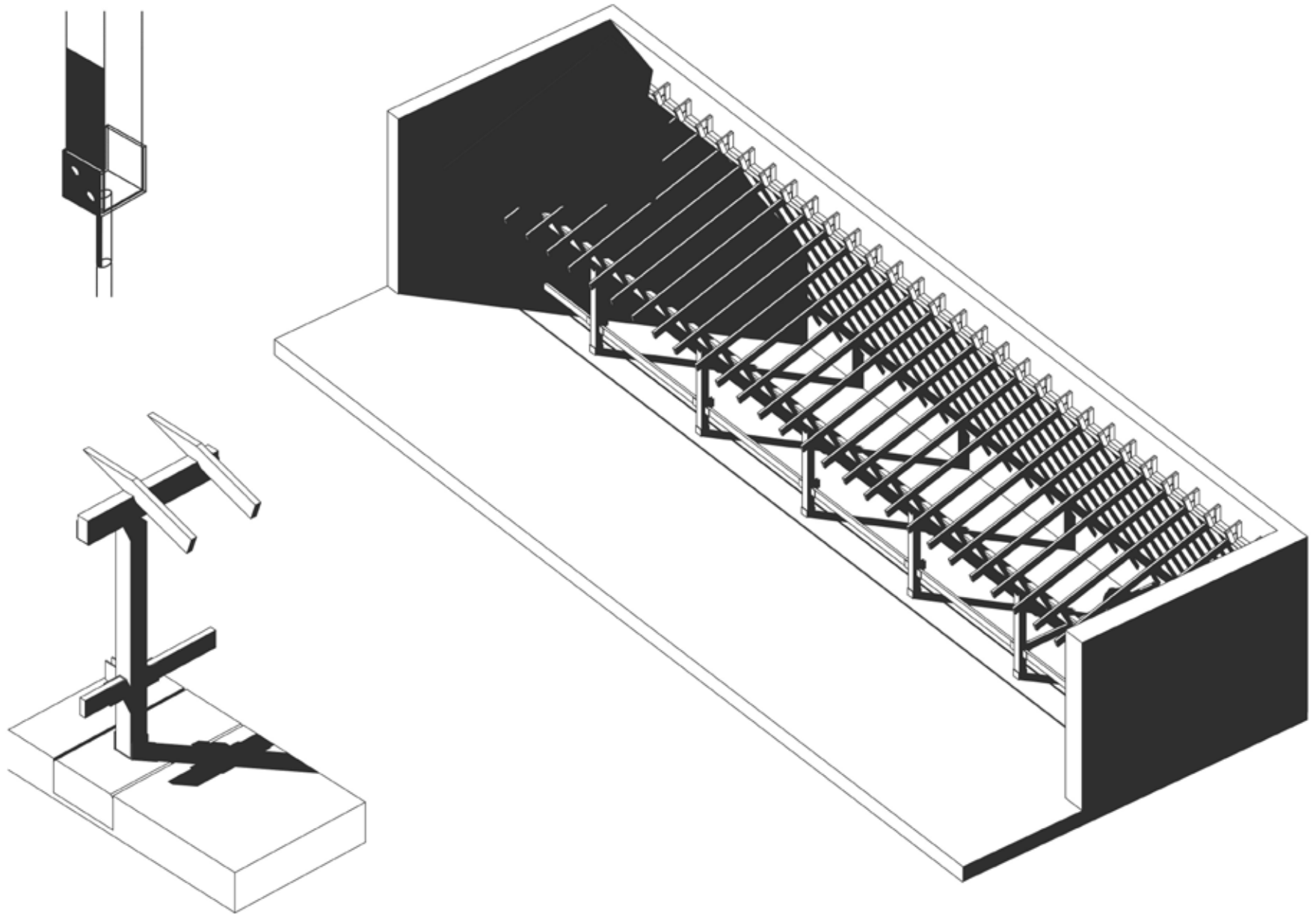

marsilya kiremit
tuzlu toprak
kargı
kargı
mertek

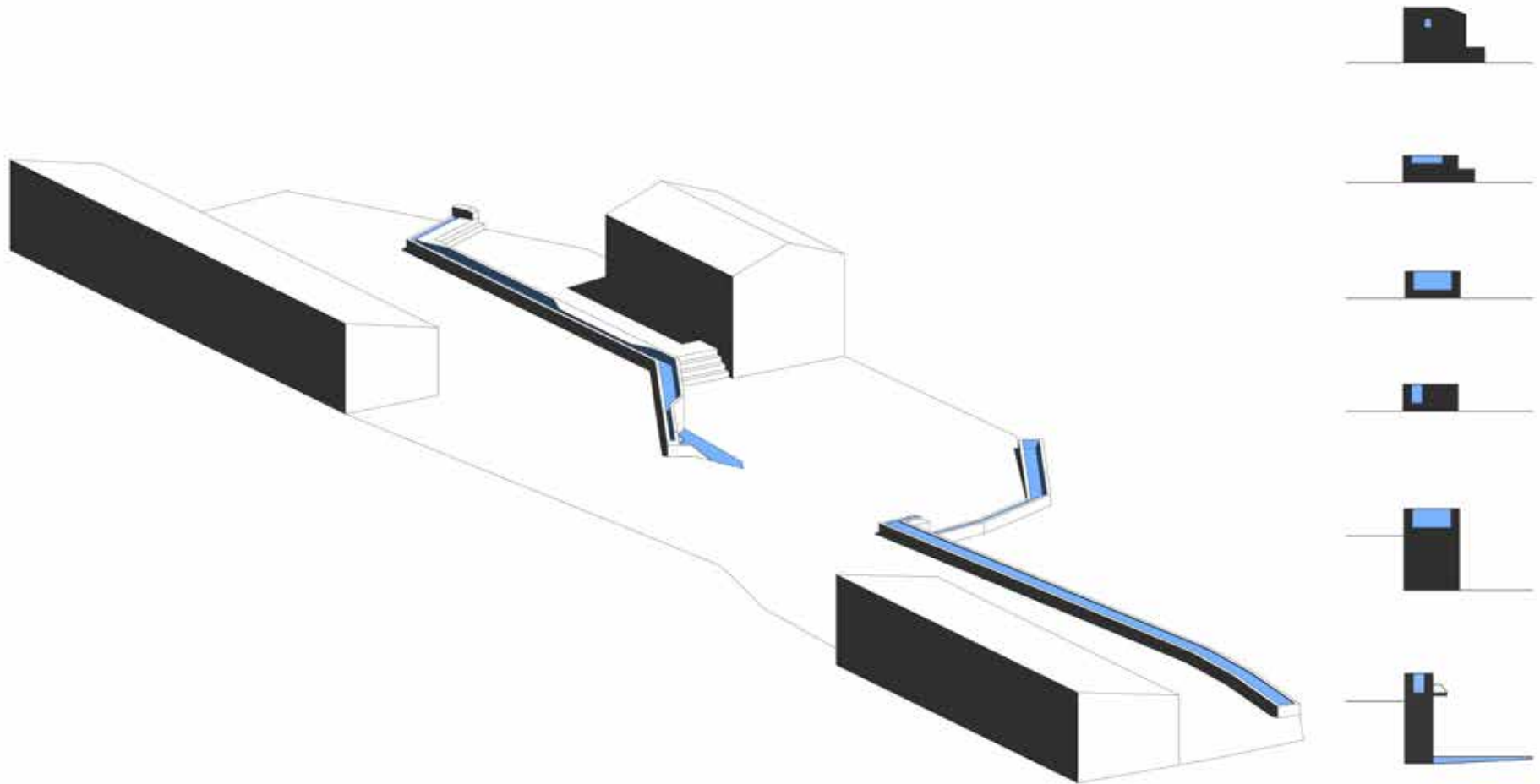
HAYVAN BAKIM ALANI
ANIMAL WELFARE AREA

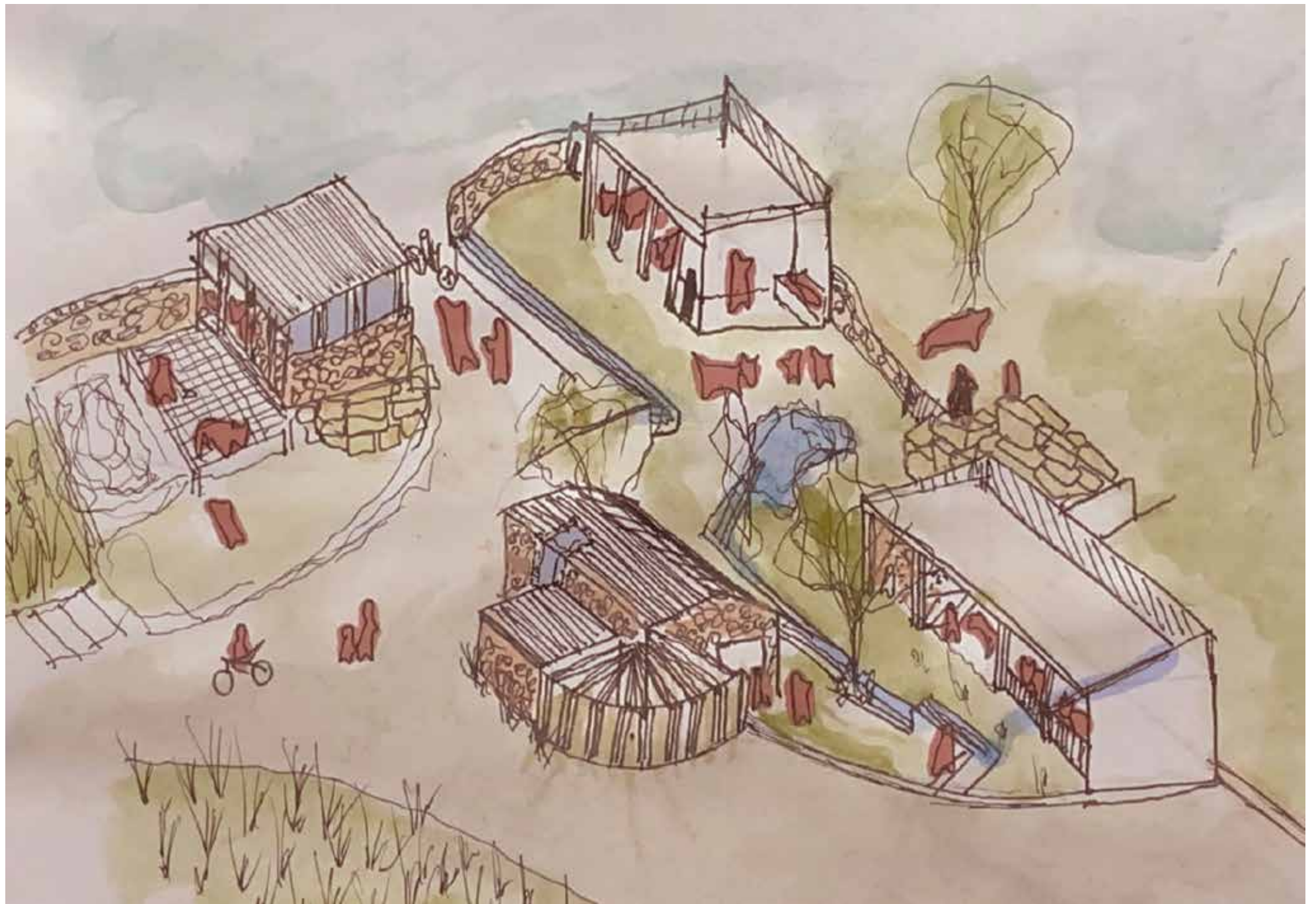

SU VE OTURMA ELEMANLARI

WATER FEATURE AND SEATING

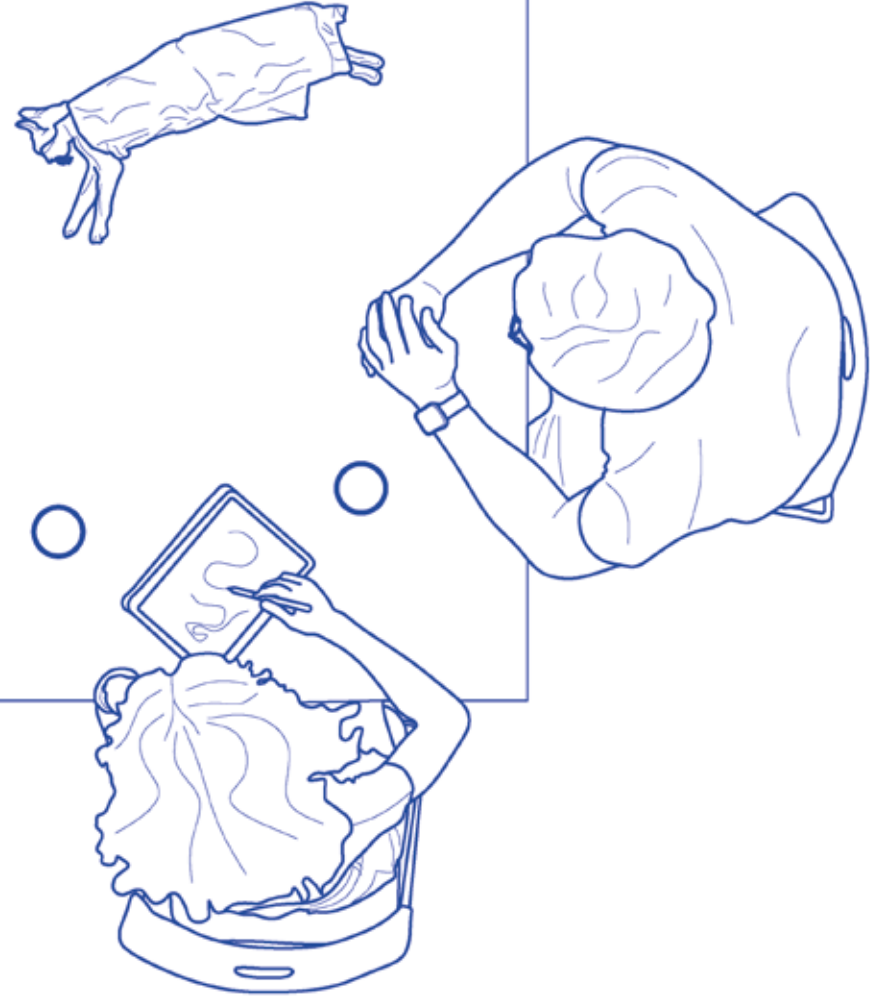

KÖYÜN HAFIZASI
MEMORY OF THE VILLAGE

PROJE 2
PROJECT 2

KATILIMCILAR
PARTICIPANTS

SENAY ÖZSAYDI
BERKE GÜNDOĞDU

PROJE GİRİŞİ

PROJECT INTRODUCTION

Projeye başlamadan önce, Yahşibey'de yaptığımız gezilerde eski okulun bulunduğu yerin ve kendisinin ne kadar kıymetli olduğunu fark ettik ve yeniden işlevlendirmek için burayı seçtik. Eski okul binası, gerçekten çok uzun süredir kullanılmayan bir yapıydı. Burayı gezerken o döneme ait eşyalar görmek bizi çok heyecanlandırdı ve dönemin yaşantısı üzerine kafa yorduk. Burada eski kitaplar, sıralar, karot testleri ve köyle ilgili birçok belge vardı. Hepsinin sonucunda proje fikri artık yavaş yavaş aklımızda oluşmaya başlamıştı.

Yahşibey'de kullanım ömrünü doldurmuş olan okul binasında gerçekten herkes için eşit bir alan yaratabilir miyiz diye yola çıktık. Kadınların ve çocukların kendi alanlarına çekilmek zorunda bırakıldıkları günümüzde, hiçbir kimlik tarafından ele geçirilmeyecek ve aynı zamanda yerin hafızasını da unutmadan bir araya getirmeyi hedefledik.

Projeye devam ederken aklımızda hep Bergama'daki antik kent gezimizde gördüğümüz, Asklepion vardı. Burada su ile terapinin yapılması ve insanlar üzerinde iyileştirici bir gücünün olması bize ilham oldu.

Yahşibey'de yaşayan insanların suyla ilişkisini nasıl yeniden ele alırsak diye düşünürken Asklepion projenin ana çıkış noktası oldu. Suyu, yeni yapılacak olan hafıza mekanında sürekli bir dolaşım halinde tutup ve gelenleri suyun dingin sesi ve görüntüsü ile tarihe göz gezdirirken dinlendirmek istedik.

Okul ve lojman binalarında neyin korunması gerektiği sorusu önemli bir soruydu. Mevcut binaların yaşanmışlıkları ve kullanıcıları için verdiği tarihi önem, bizi yapıdan ziyade bu atmosferi korumaya itti. Böylece okulun izlerini kaybetmeyerek, eskiden ne olduğunu ve neye benzediğini unutturmamaya çalışarak 'köy ölçeğinde bir Asklepion' yaratmaya çalıştık.

Before starting the project, we realized how precious the old school is and the location of the old school during our trips in Yahşibey, and we chose this place to re-function. The old school building was a structure that has not been used for a very long time. We were very excited to see the items belonging to that period while visiting this place, and we pondered on the life of the period. There were old books, desks, core tests and many documents about the village. After all, the idea of the project was slowly starting to form in our minds.

We set out to see if we could really create an equal space for everyone in the school building in Yahşibey, which has reached the end of its useful life. Today, when women and children are forced to retreat into their own spaces, we aimed to bring together without forgetting the memory of the place, which will not be captured by any identity.

As we continued the project, we always had in mind the Asklepion, which we saw and knew during our tour of the ancient city in Bergama. We were inspired by the fact that water therapy was performed here and that it had a healing power on people.

Asklepion was the main starting point of the project while we were thinking about how to reconsider the relationship of people living in Yahşibey with water. We wanted to keep the water in a constant state of circulation in the memory space to be built and to rest the visitors while they look at history with the calm sound and image of the water.

The question of what should be preserved in school and residential buildings was an important question. The historical importance of the existing buildings for their lives and their users pushed us to preserve this atmosphere rather than the building. Thus, we tried to create a 'village-scale Asklepion' by trying not to lose the traces of the school and not to forget what it used to be and what it looked like.

PROJE ALANI
PROJECT SITE

ESKİ OKUL BİNASI
OLD SCHOOL BUILDING

WC VE LOJMAN BİNASI
WC AND STAFF ACCOMMODATION BUILDING

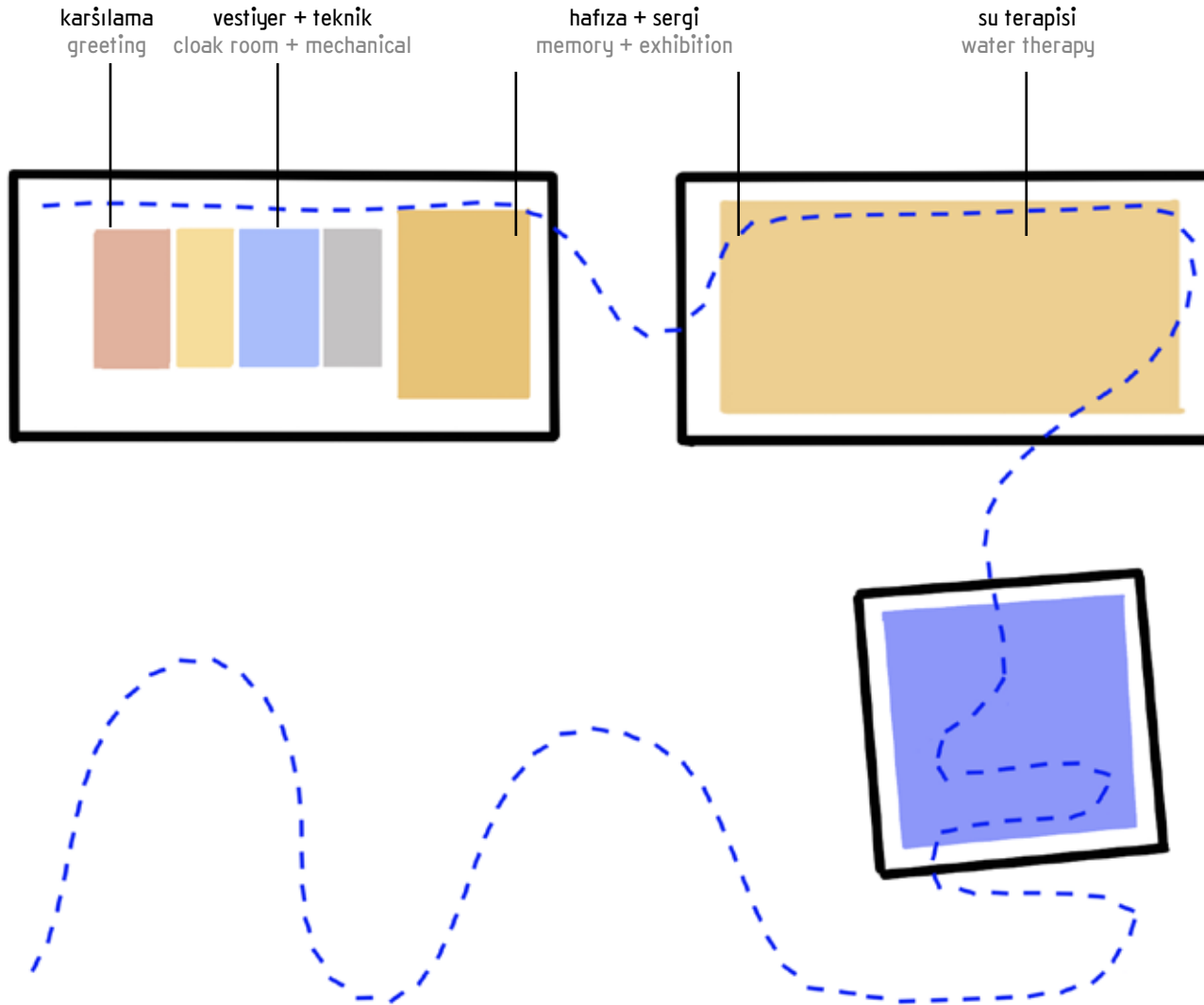
YAPILARIN HAFIZASI

MEMORY OF THE BUILDINGS

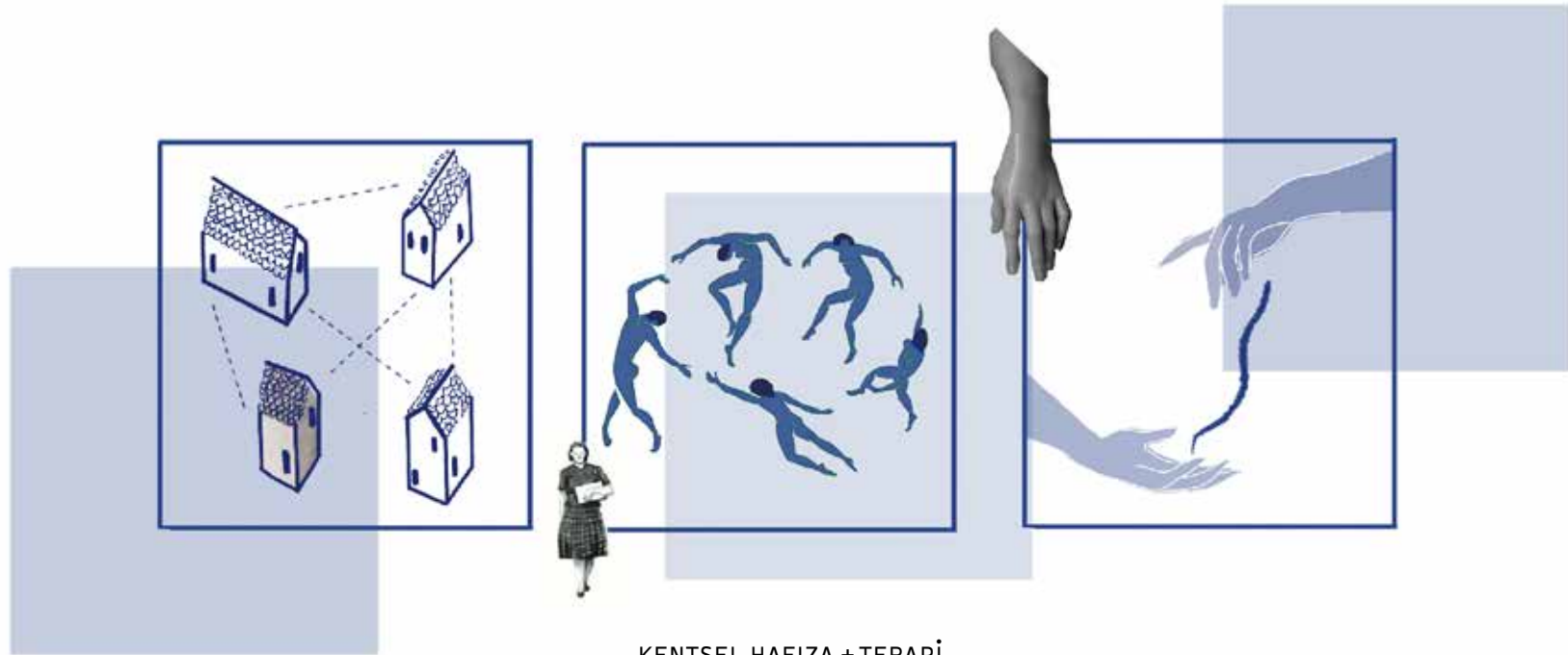

DOLAŞIM

CIRCULATION

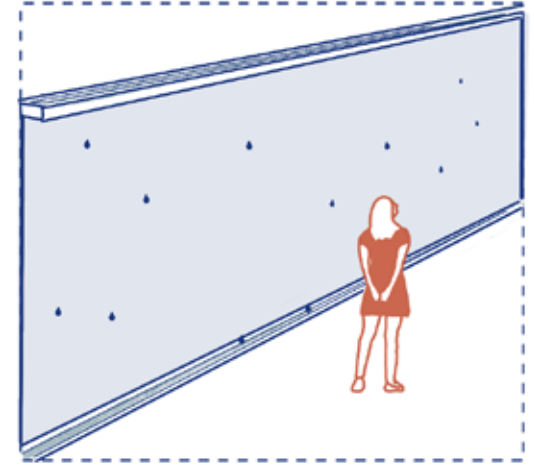
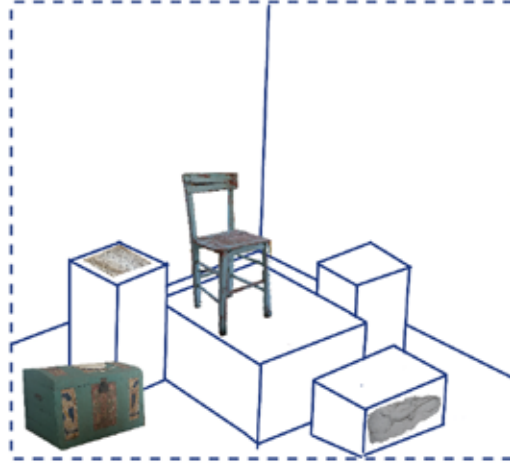
KONSEPT
CONCEPT

KENTSEL HAFIZA + TERAPİ

URBAN MEMORIES + THERAPY

KONSEPT
CONCEPT

PROJE OLUŐUMU

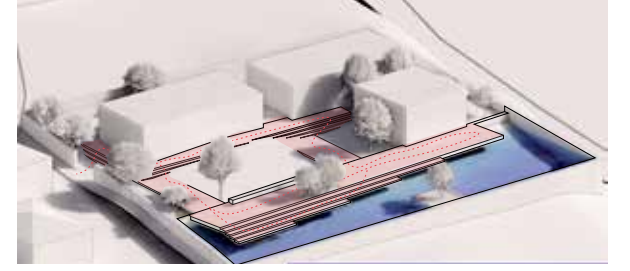
PROJECT STEPS

MEVCUT DURUM

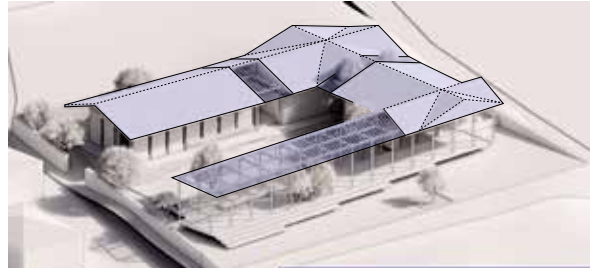
EKLENEN YAPI

TOPOĞRAFYAYA UYUM VE DOLAŞIM

AĀIKLIK | KAPALILIK

ĀATI ŐRTŪŐ

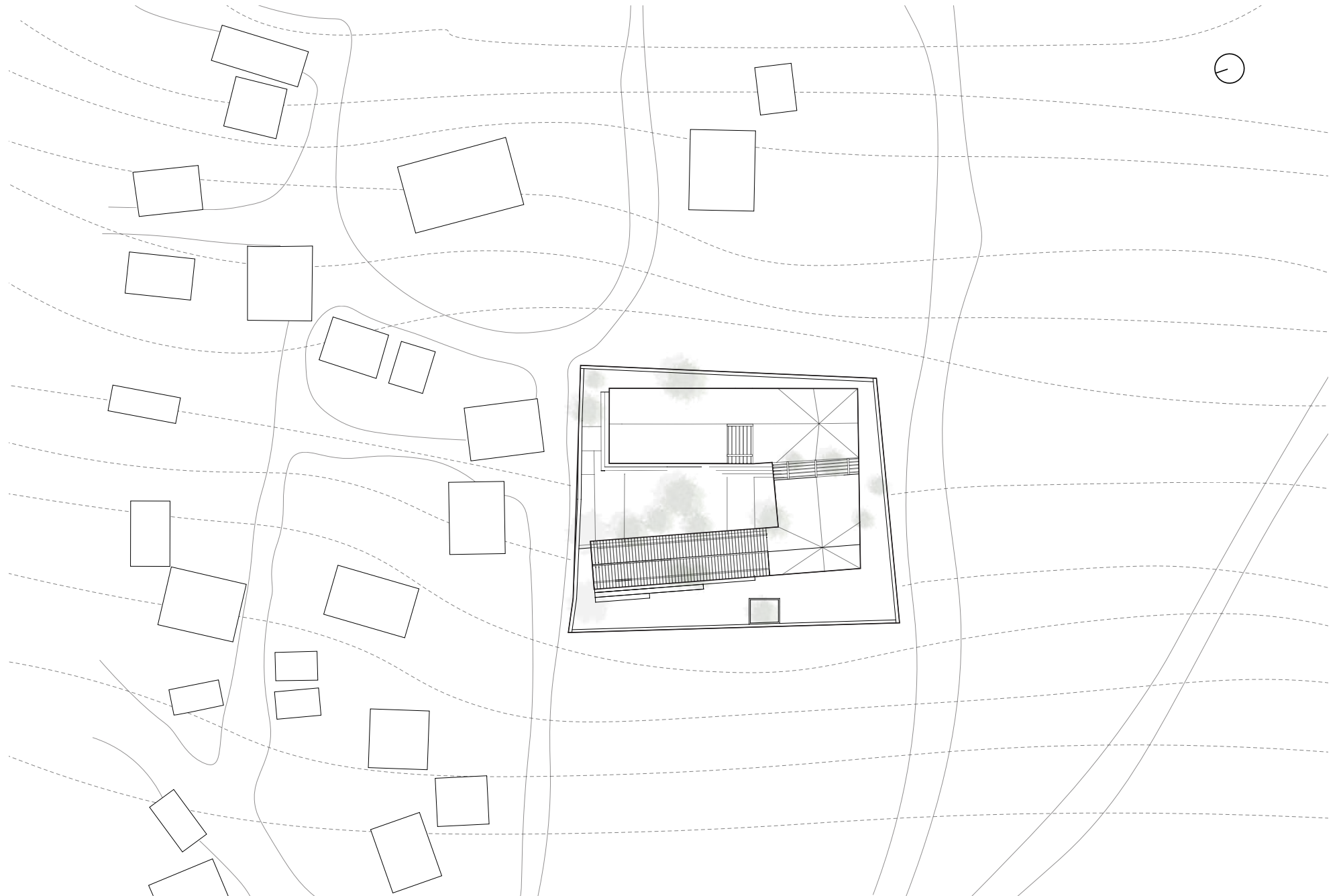

MEVCUT DURUM

İÇ MEKAN
INTERIOR

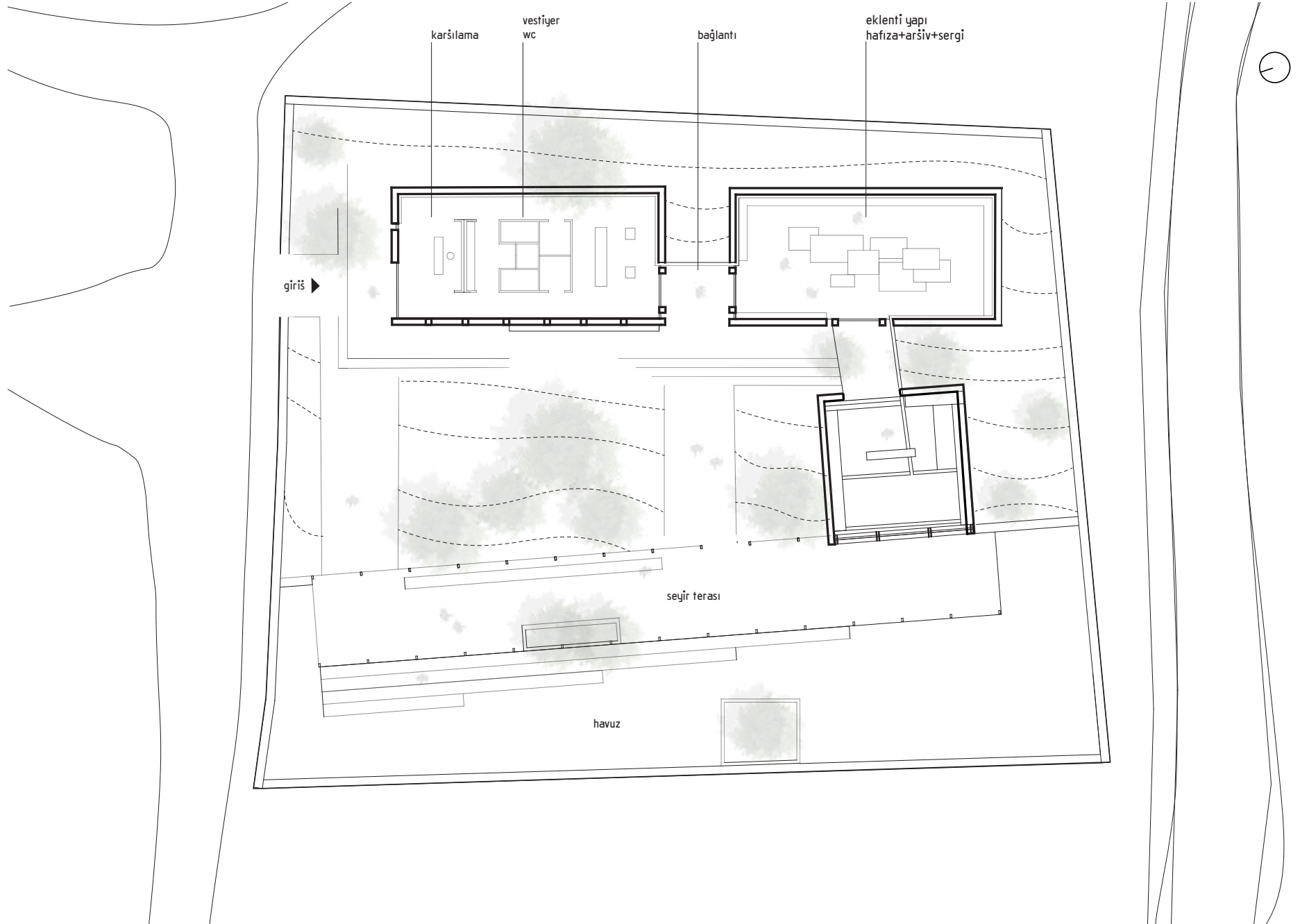

VAZİYET PLANI
SITE PLAN 1:500

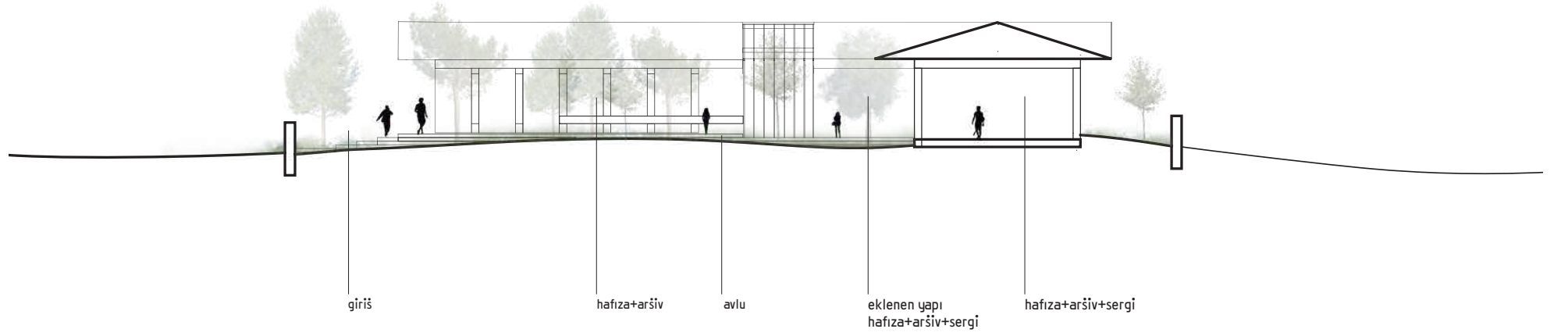
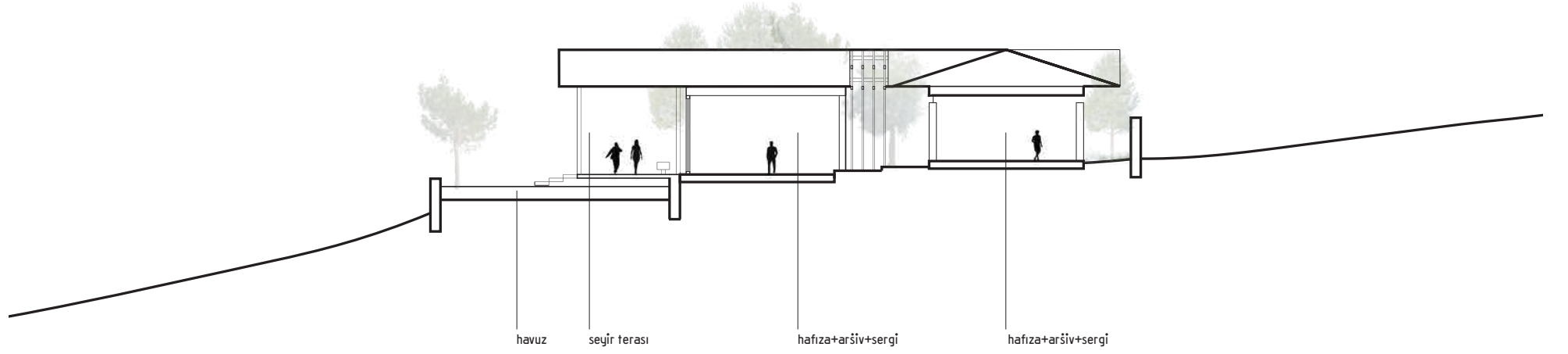
ZEMİN KAT PLANI

GROUND FLOOR PLAN 1:200

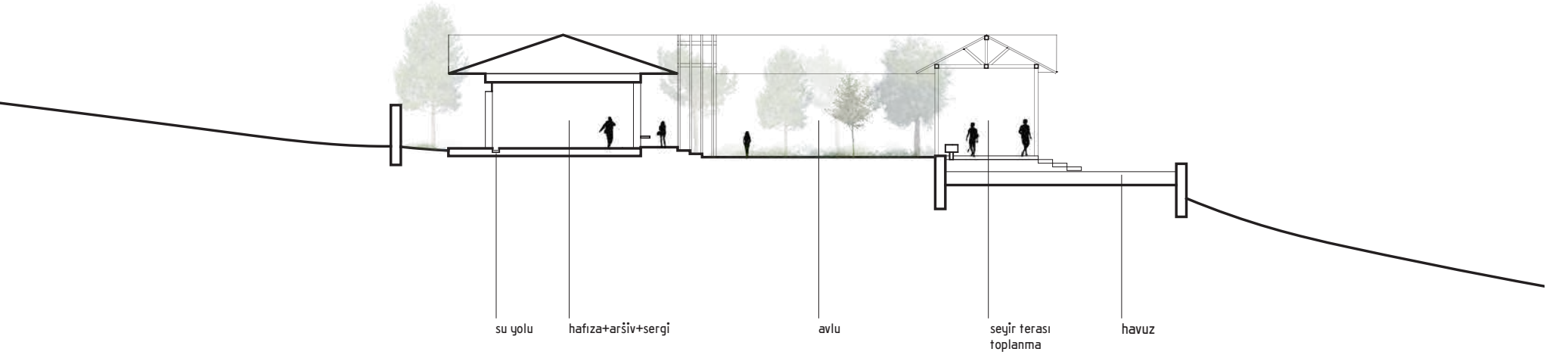

KESİTLER

SECTIONS 1:200

KESİTLER
SECTIONS 1:200

AVLU
COURTYARD

SEYİR TERASINDAN GİRİŞE DOĞRU ENTRANCE

SEYİR TERASINDAN BADEMLİ
BADEMLİ FROM THE TERRACE

SEYİR TERASINDAN AVLUYA DOĞRU
ENTRANCE

AVLUDAN BADEMLİ'YE DOĞRU
FROM COURTYARD TO BADEMLİ

SEYİR TERASINDAN AVLUYA DOĞRU ENTRANCE

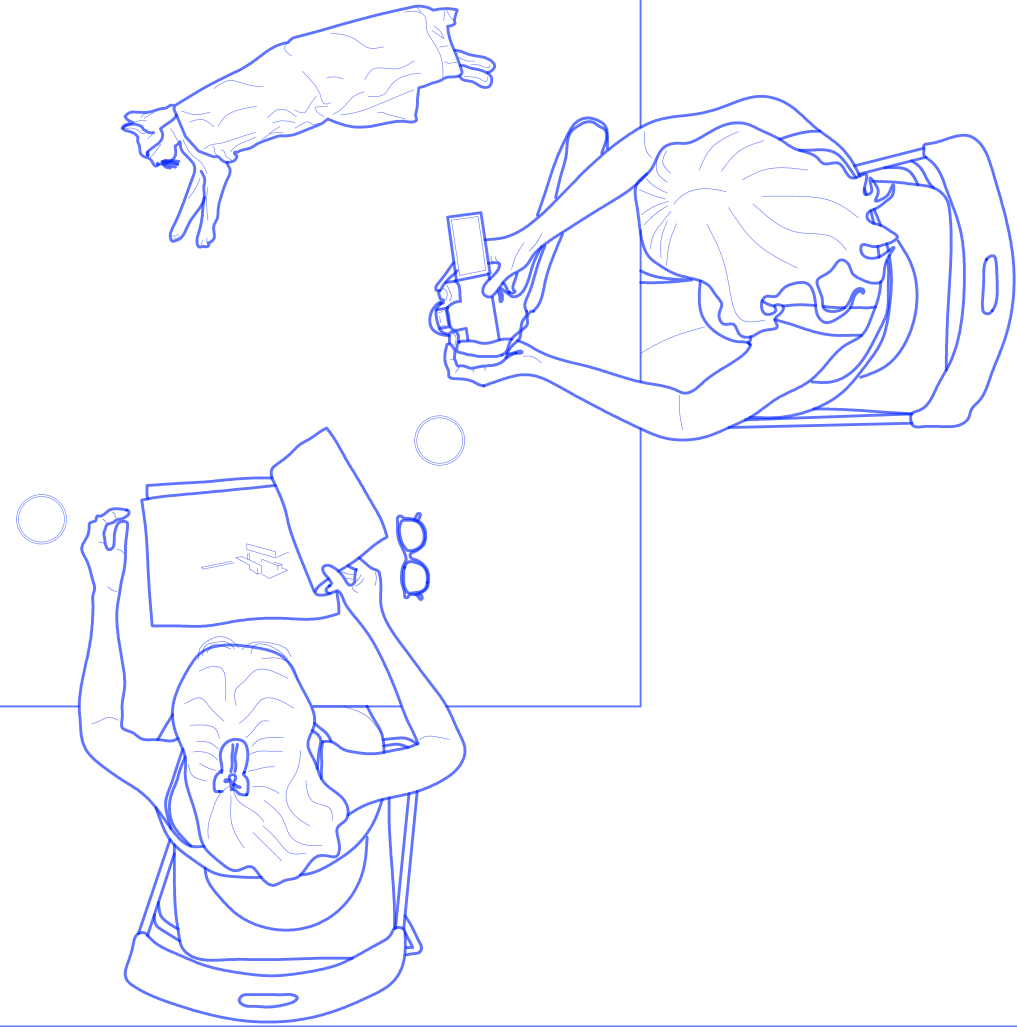
GÜLE GÜLE YAŞİBEY
GOODBYE YAŞİBEY

KARŞILAŞIMA
ENCOUNTER

PROJE 3
PROJECT 3

KATILIMCILAR
PARTICIPANTS

NİŞA GÖKGÖZ
MÜBECCEL KAYA

PROJE GİRİŞİ

PROJECT INTRODUCTION

Yahşibey'in bizi karşılayan imgesi Yağhane* Karşılaştıklarımız ise Yağhane'nin geleceğine dair hayallerimiz* Köyle birlikte, köyün dışarı açılan kapısı*

İçerinin sokaklarda, sokağın izlerinin içeride var olması, bir nevi sınırların uzlaşması isteğimiz*

Köyün başından geçenleri gözlemleyerek müdahil olmaya çalıştığımız sözlü tarih çalışması sonucu bir hatırlama, karşılama ve karşılaşma mekanı*

"Nasıl", projeye başlarken kendimize ilk ve defalarca sorduğumuz soru* Nasıl fikirlerimiz bizim aidiyetimizden çıkar köye ait olur, kendi benliğini kaybolan köyler gerçeğine karşı bulurdu*

"Yer" e ait olanla yer için yapılan her şey cavabımız oldu*

Ölümsüz ağaç zeytinle başlayıp sokakla biten bu çalışmada amacımız gerçel olmak ve tekilliğe odaklanmaktan ziyade düşünsel olmak ve çoğula karışmaktı*

Çalışmamızı düşünsel olarak ilerletmemiz belki de kitlemize ulaşmamızı zorlaştırmak yerine kolaylaştırmıştı* Sunumda dinleyiciden aldığımız "benim bahçemde çokça zeytin dalı var, bu anlattığınız şeyi kendim yapabilir miyim" yorumu bizi Yahşibey'de en mutlu eden şeylerden biri*

The image of Yahşibey that welcomes us is Yağhane* What we encounter are our dreams about the future of Yağhane* Together with the village, the village's gateway to the outside*

It is our desire for the interior to exist on the streets, for the traces of the street to exist inside, for a kind of reconciliation of the borders*

It is a place of remembrance, welcome and encounter as a result of the oral history study, in which we tried to be involved by observing what happened to the village*

"How" is the first and many times we ask ourselves when starting the project* How could our ideas come out of our belonging, belong to the village, and find their own identity against the reality of disappearing villages?*

Everything done for the place by utilizing everything that belongs to the "place" has emerged as our answer*

Our aim in this work, which starts with the immortal tree olive and ends with the street, was to be cognital and mingle with the plural rather than being real and focusing on the singularity*

Perhaps the cognital advancement of our work made it easier for us to reach our audience rather than making it harder* One of the things that made us happiest at Yahşibey was the comment that we received from the audience at the presentation, "There are many olive branches in my garden, can I do what you are describing myself?"*

*Yağhane: Olive oil extraction plant

PROJE ALANI
PROJECT SITE

DURUM

İŞLEV

ÜRETİM

İBADET

İKİNCİ

EĞİTİM

SAĞLIK

karşılaşıma

yağhane

BAKIMSIZ

ATIL

İŞLEVLİNDİRİLMİŞ

ATIL

YENİ

YIKILMIŞ

BAKIMSIZ

mescid

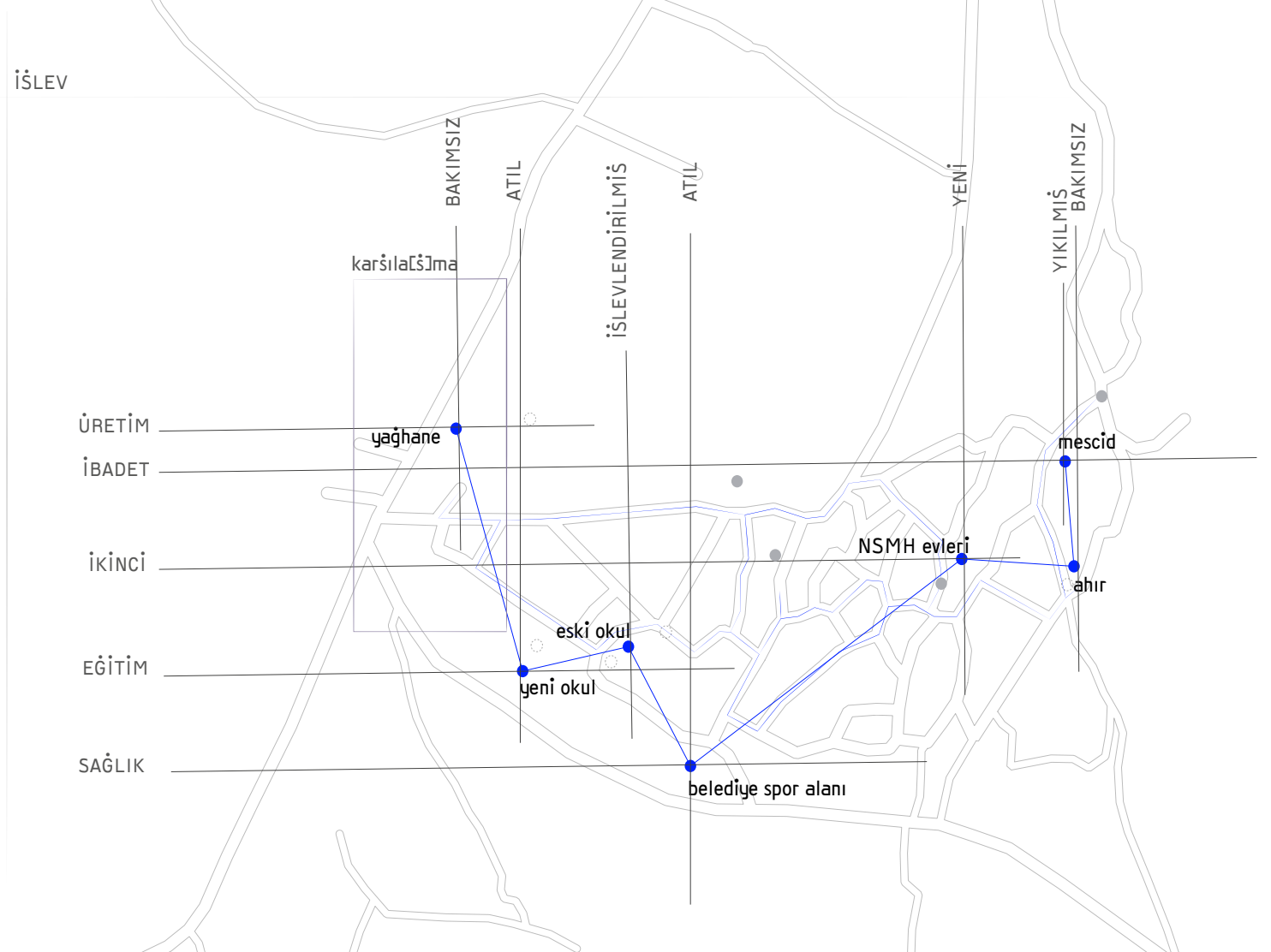
NSMH evleri

ahır

eski okul

yeni okul

belediye spor alanı

3 ineğinden birini satmak durumunda kalmış-

"SIKILYORUM yaz oraya"

çiftçilikte para yok geçim derdi

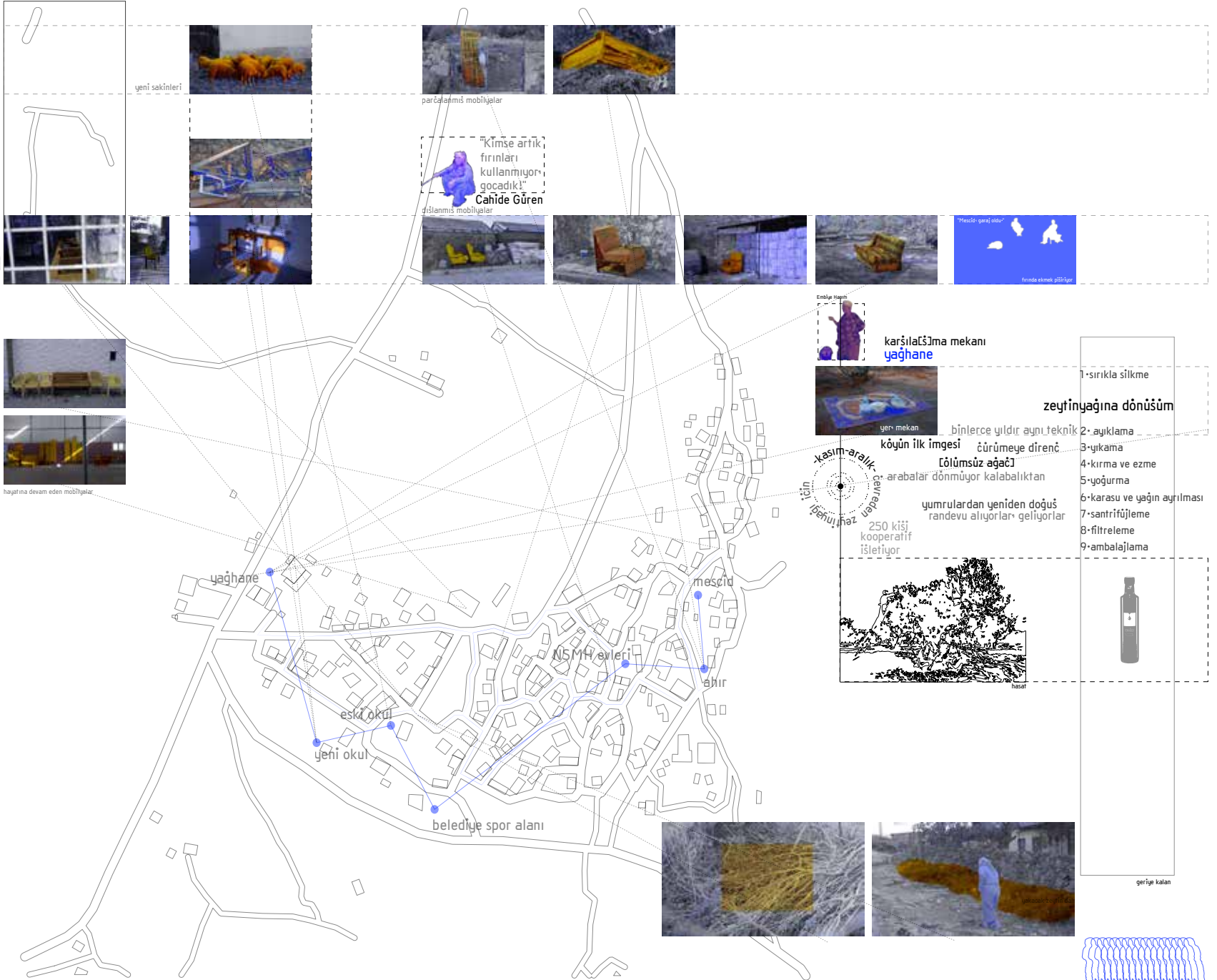
"Doğuyorsan kalıyorsun"

"Eskiden o kahve tıklım tıklım doluydu oturacak yer bulamazdın"

İbrahim Erdem

Çakır

yeni sakinleri

parçalanmış mobilyalar

"Kimse artık fırınları kullanmıyor-
gocadık!"
Cahide Güren

gıslanmış mobilyalar

"Mescid 'gariş' oldu"

fırında ekmece pilişipir

Emülye Hapım

karşılaşma mekanı
yağhane

yer+mekan

binlerce yıldır aynı teknik

köyün ilk imgesi

[ölümsüz ağaç]

arabalar dönmüyor kalabalıktan

yumruların yeniden doğuş

randevu alıyorlar geliyorlar

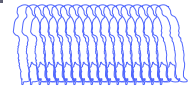
250 kişi kooperatif işliyor

hasat

zeytinyağına dönüşüm

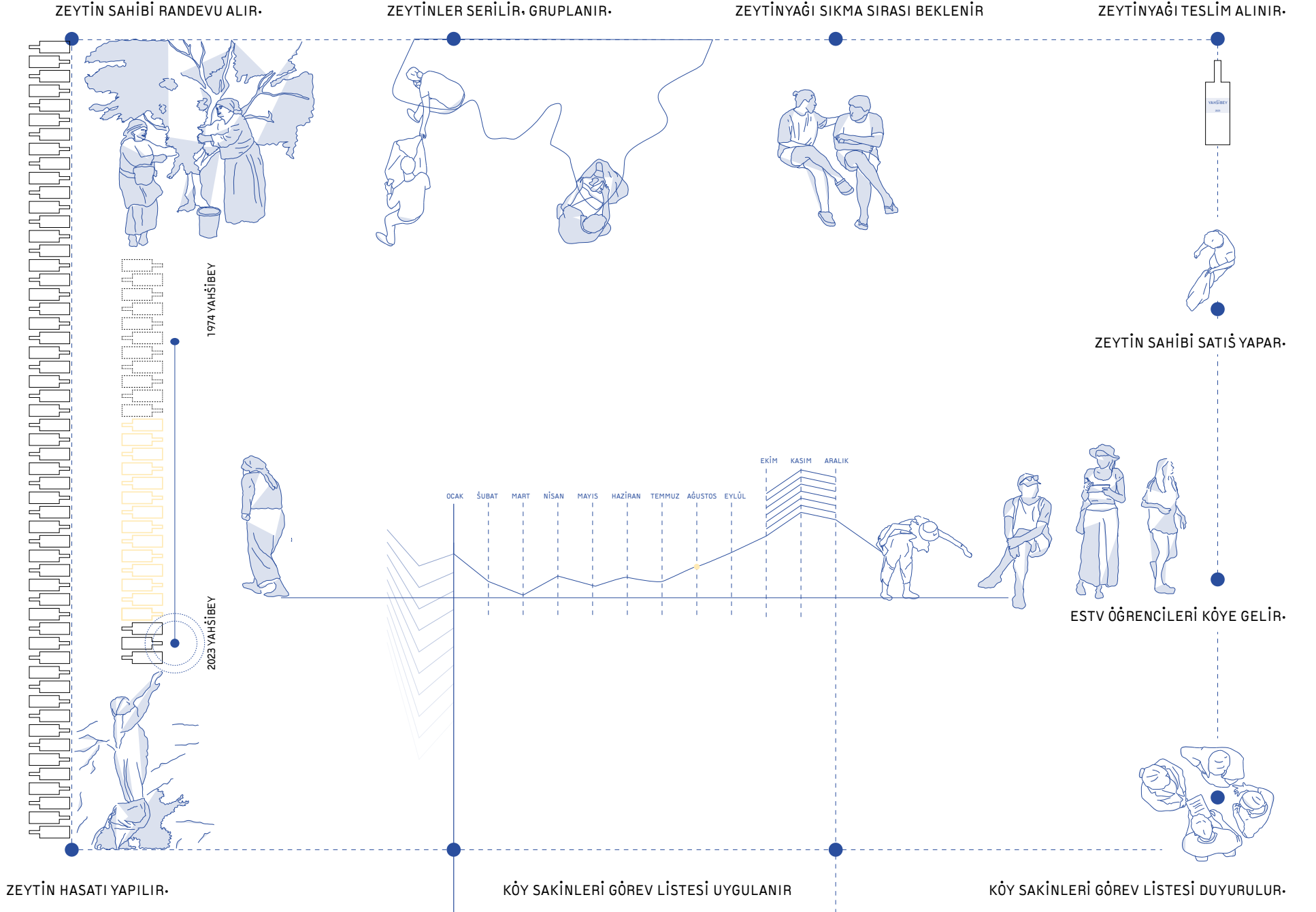
- 1-sırıkla silkleme
- 2-ayıklama
- 3-çıkama
- 4-kırma ve ezme
- 5-çoğurma
- 6-karasu ve yağın ayrılması
- 7-santrifüjleme
- 8-filtreleme
- 9-ambalajlama

geriye kalan

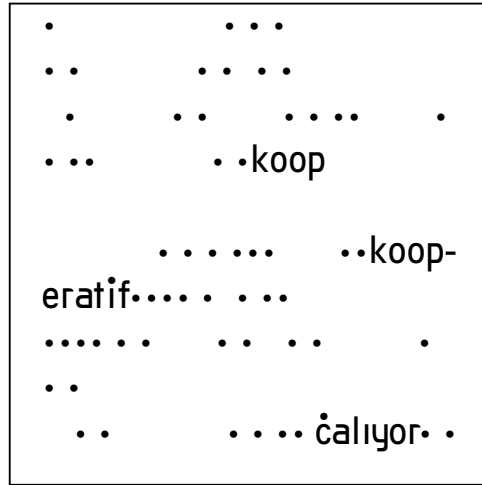
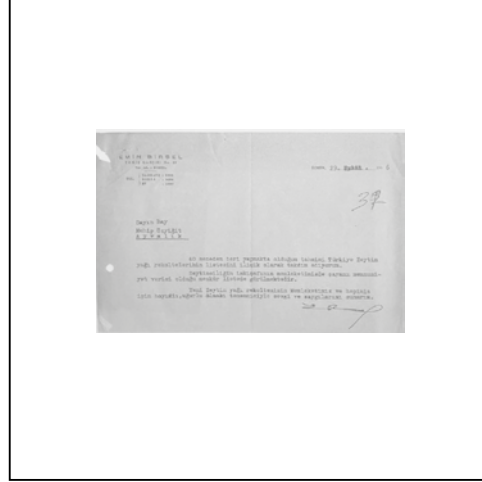
EKONOMİK MODEL ÖNERİSİ

ECONOMIC MODEL PROPOSAL

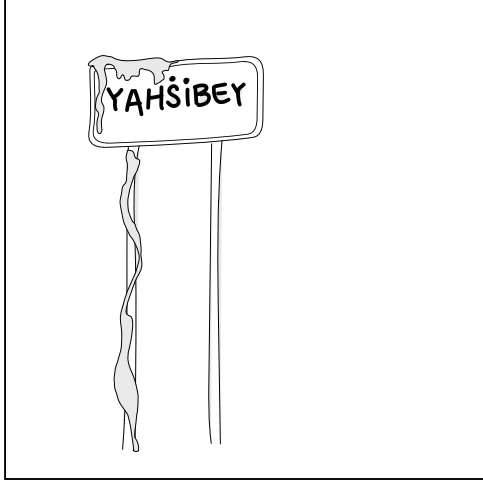
51•YAHŞİBEY TASARIM ÇALIŞMALARI

51thYAHŞİBEY DESIGN WORKSHOP

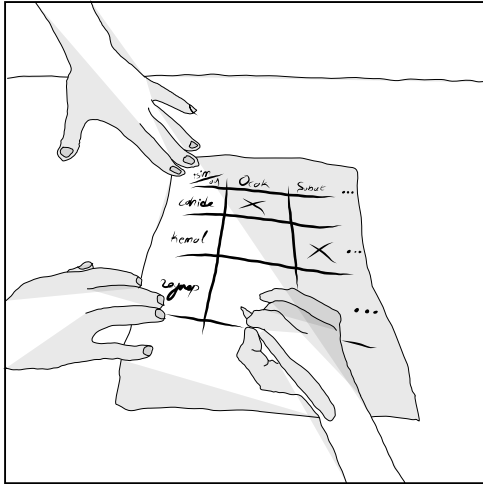
151•YAHŞİBEY TASARIM ÇALIŞMALARI

151thYAHŞİBEY DESIGN WORKSHOP

Kura 31 Temmuz Pazar
18:00'da Yağhane önünde
çekilecektir.

Başvuranların katılımını
önemle rica ederiz.

z e v g v
e a r y l v
y t i n z e y t i n a r a s n
t i n d

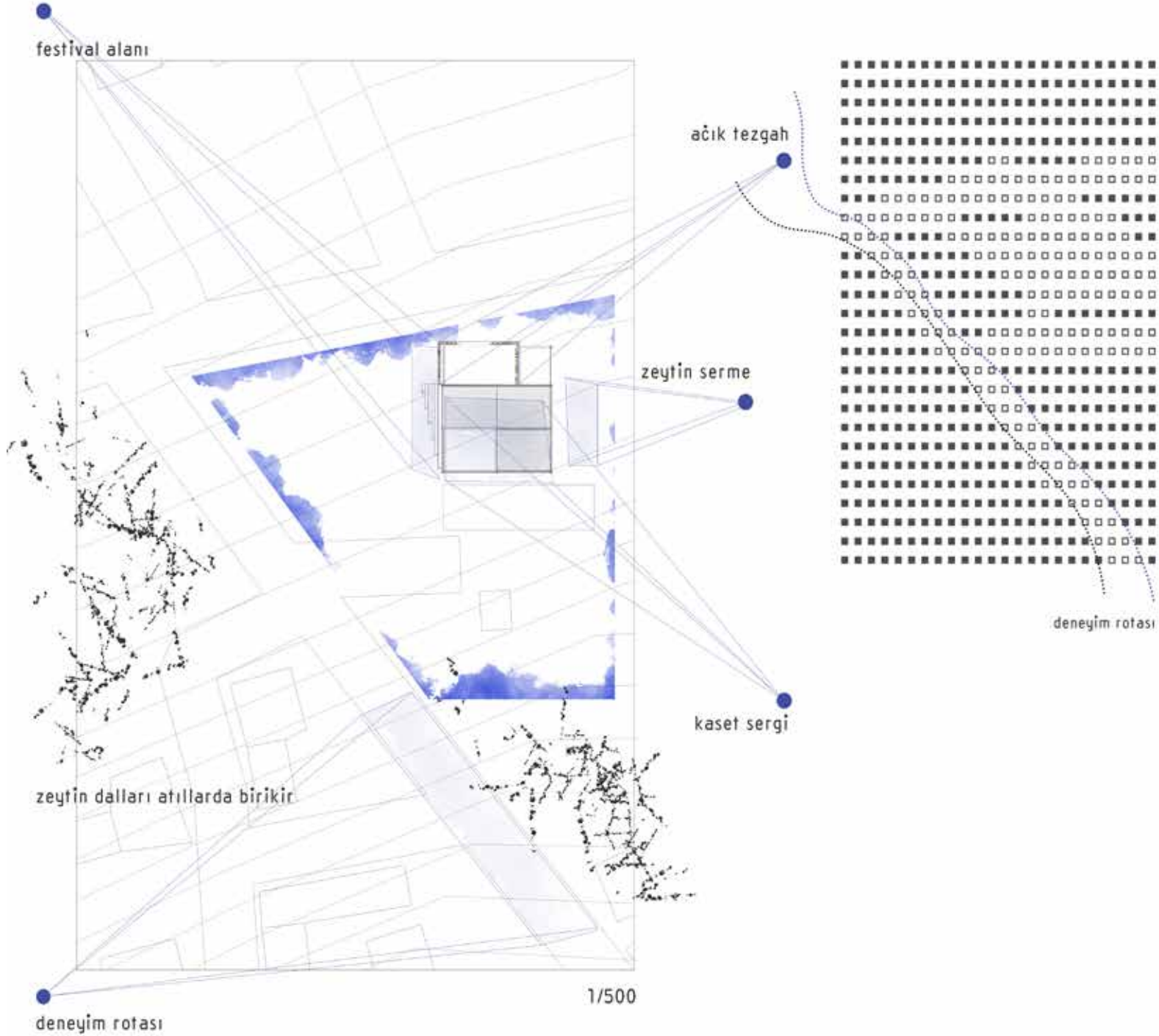
YAĞHANE ARAZİ ANALİZİ

YAĞHANE SITE ANALYSIS

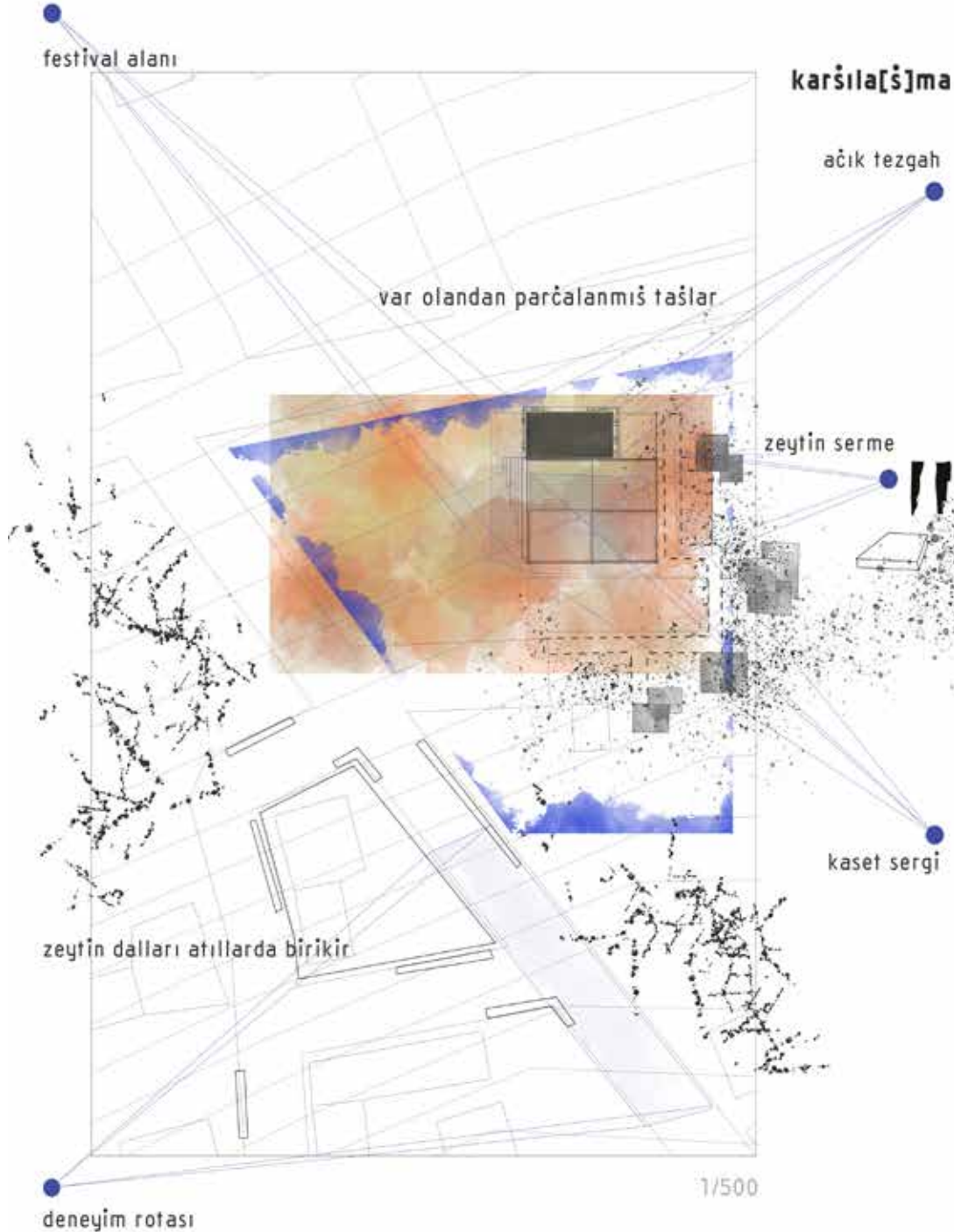
YAĞHANE YOĞUNLUK ANALİZİ

YAĞHANE DENSITY ANALYSIS

YAĞHANE ÜZERİNE İKİ ÖNERİ

TWO PROPOSALS ON YAĞHANE

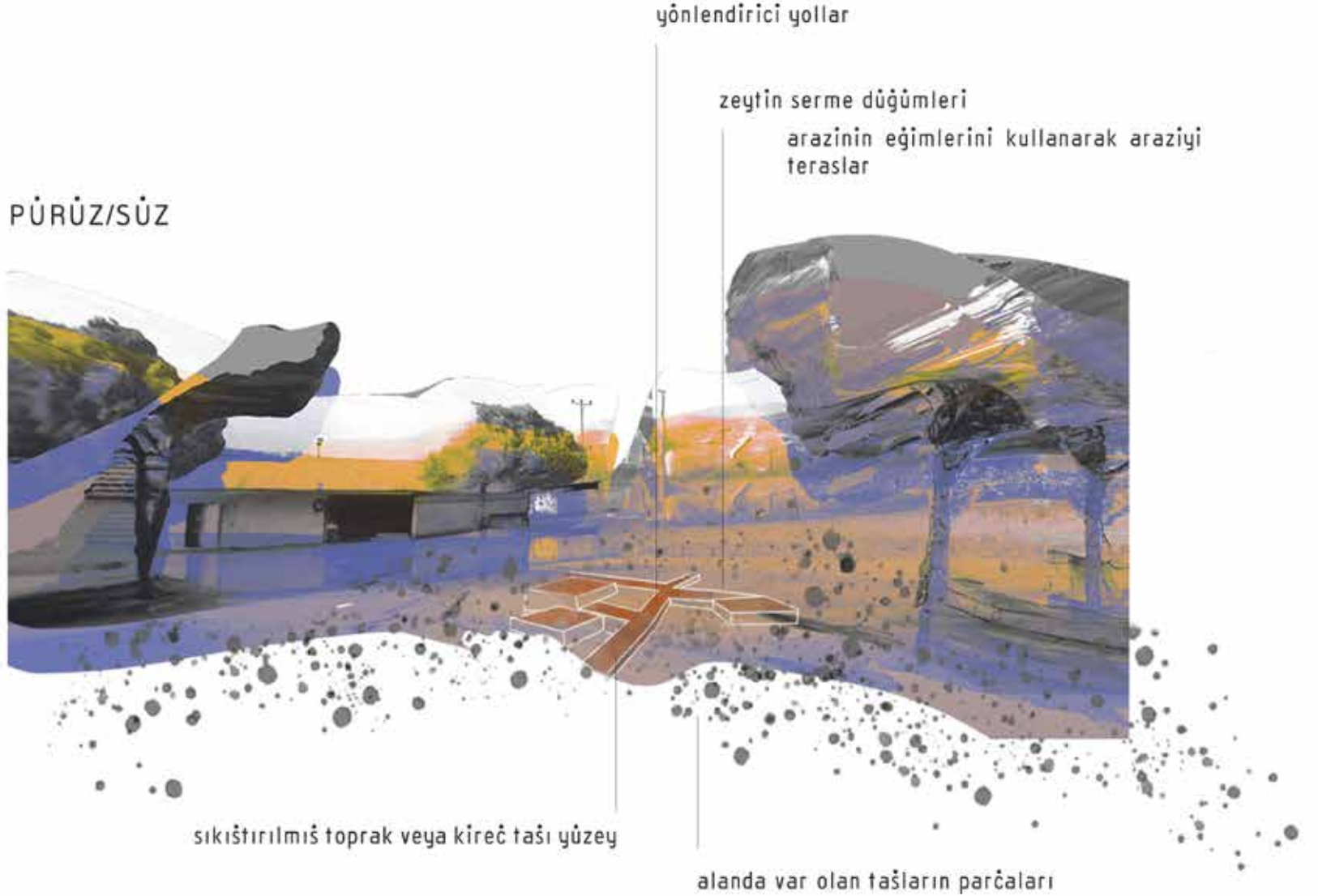

Zeytin serme organizasyonu mimari donatılar tarafından sağlanabilir miydi? Pürüzlerin psikolojik gerginliği ve buna karşın pürüzsüz yüzeylerin davetkarlığı yürüme [iletme] ve serme eylemlerini organize ederse materyal farklılıklarıyla organizasyonu sağlamış oluruz.

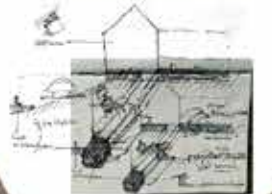
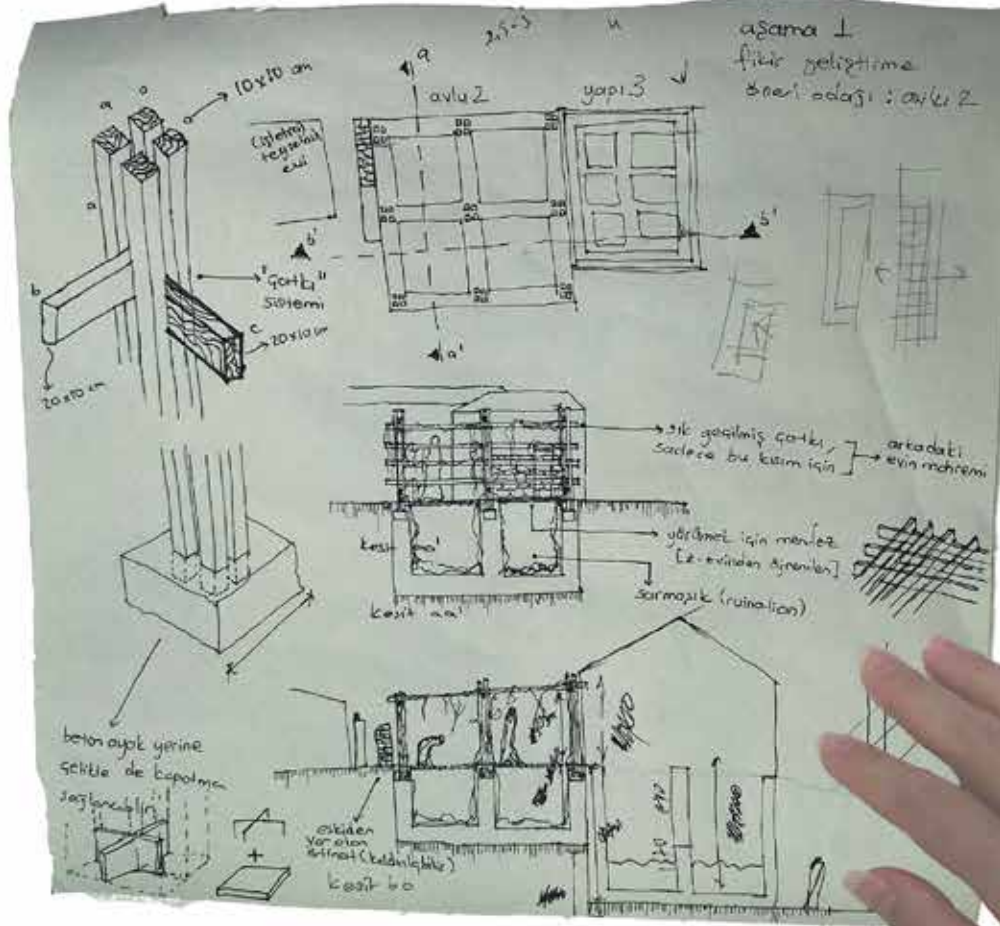
Yılın 3 ayında oldukça yoğunlaşan insan akışını köyün lehine çevirebilir miydik? Zeytinyağının üretimi sırasındaki "bekleme" eylemini "deneyimleme" eylemine çevirebilir miydik? Yağhaneden başlayan ve köy içine devam eden sokağın bir deneyim rotası olarak kullanılması ve donatılarla yeni eylemlere açık hale gelmesi "karşılaşma"nın "karşılama" ile iç içe geçmesini sağlayabilir.

YAĞHANE ZEYTİN SERME ÖNERİSİ

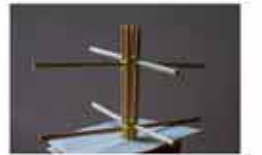
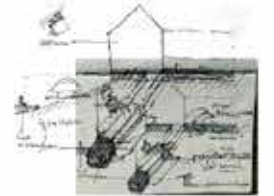
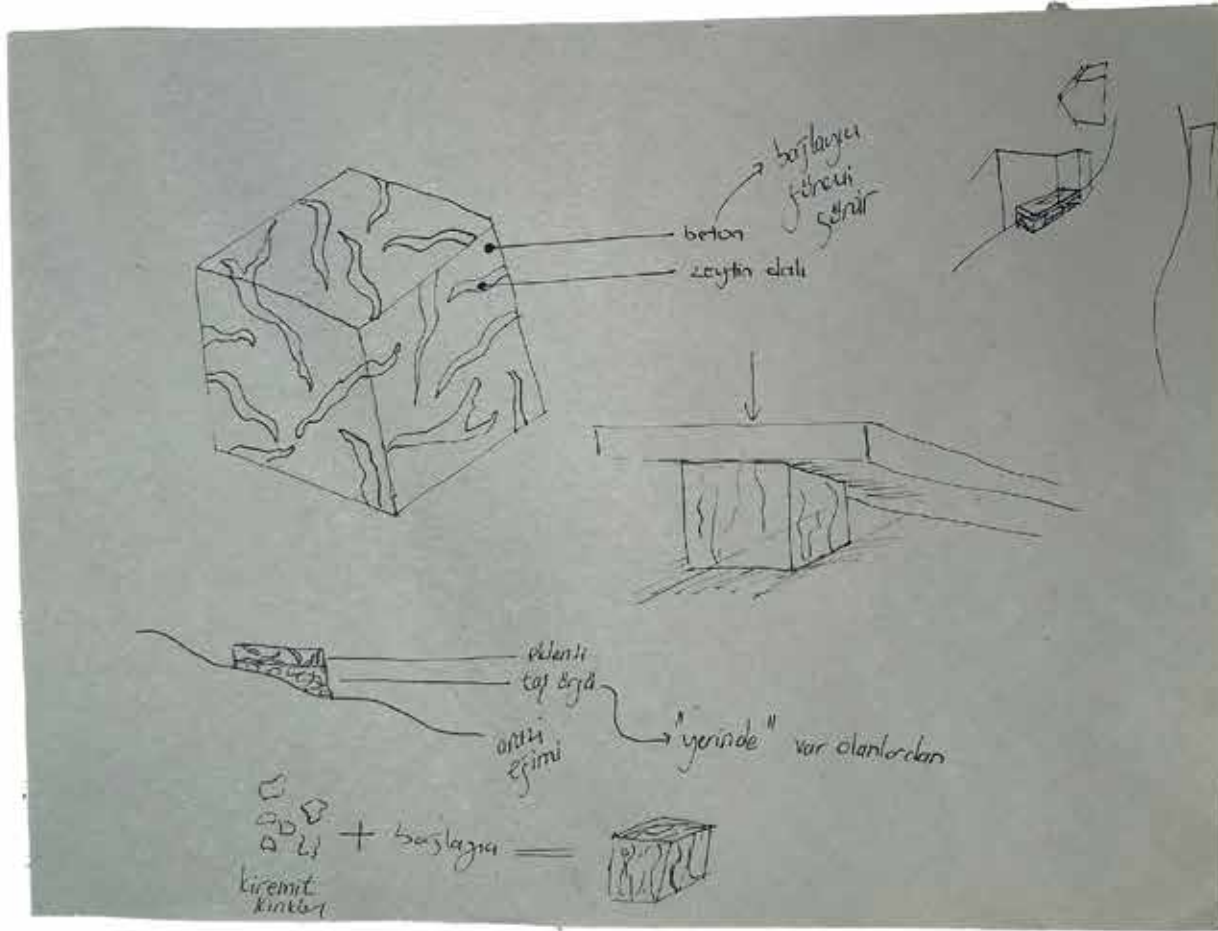
YAĞHANE OLIVE SPREADING PROPOSAL

YAĞHANE ESKİZLERİ YAĞHANE SKETCHES

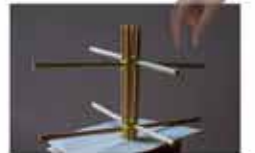
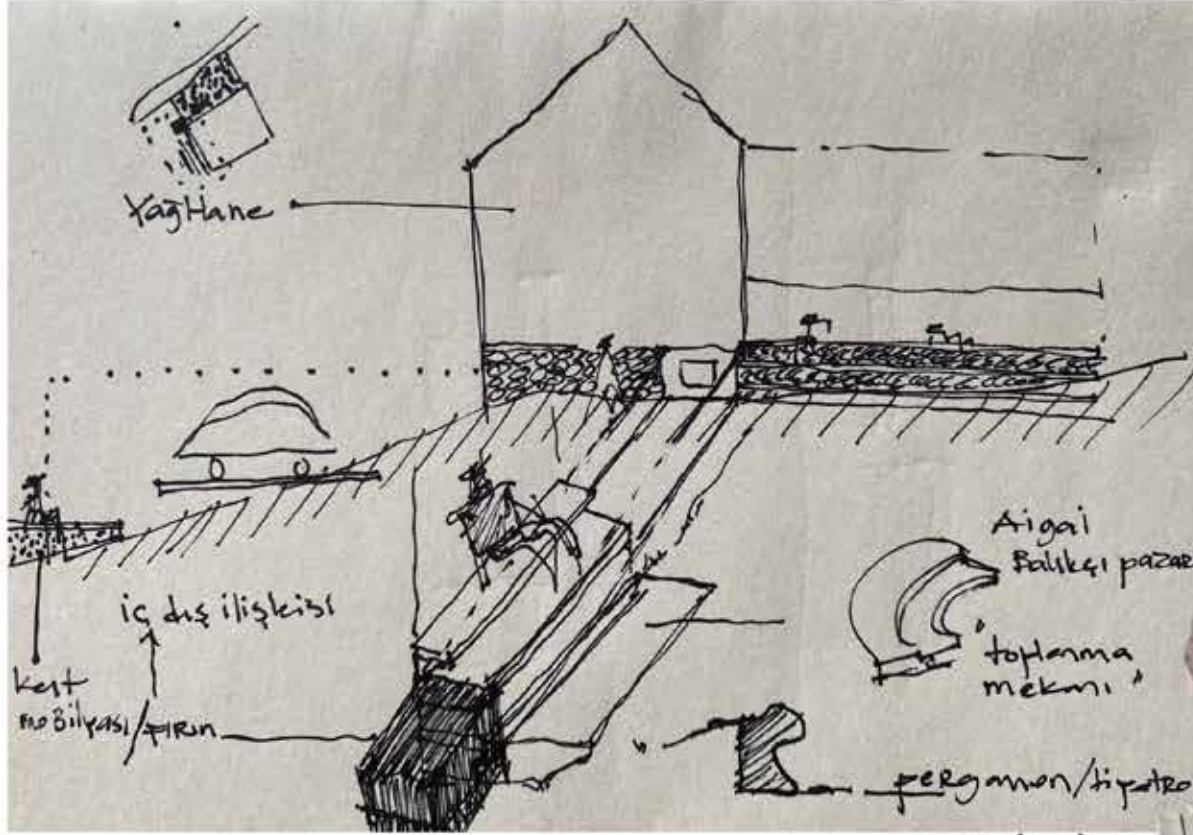

YAĞHANE ESKİZLERİ YAĞHANE SKETCHES

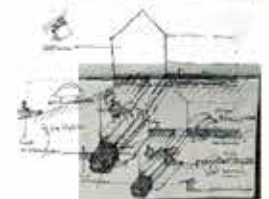
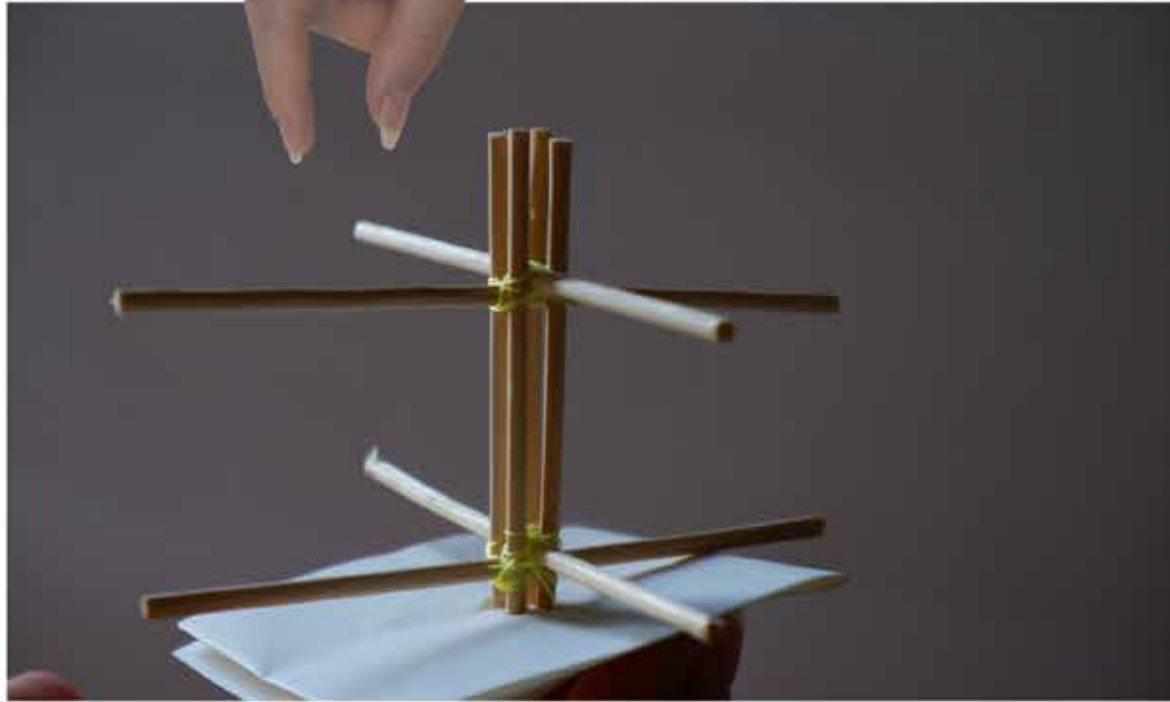

YAĞHANE ESKİZLERİ

YAĞHANE SKETCHES

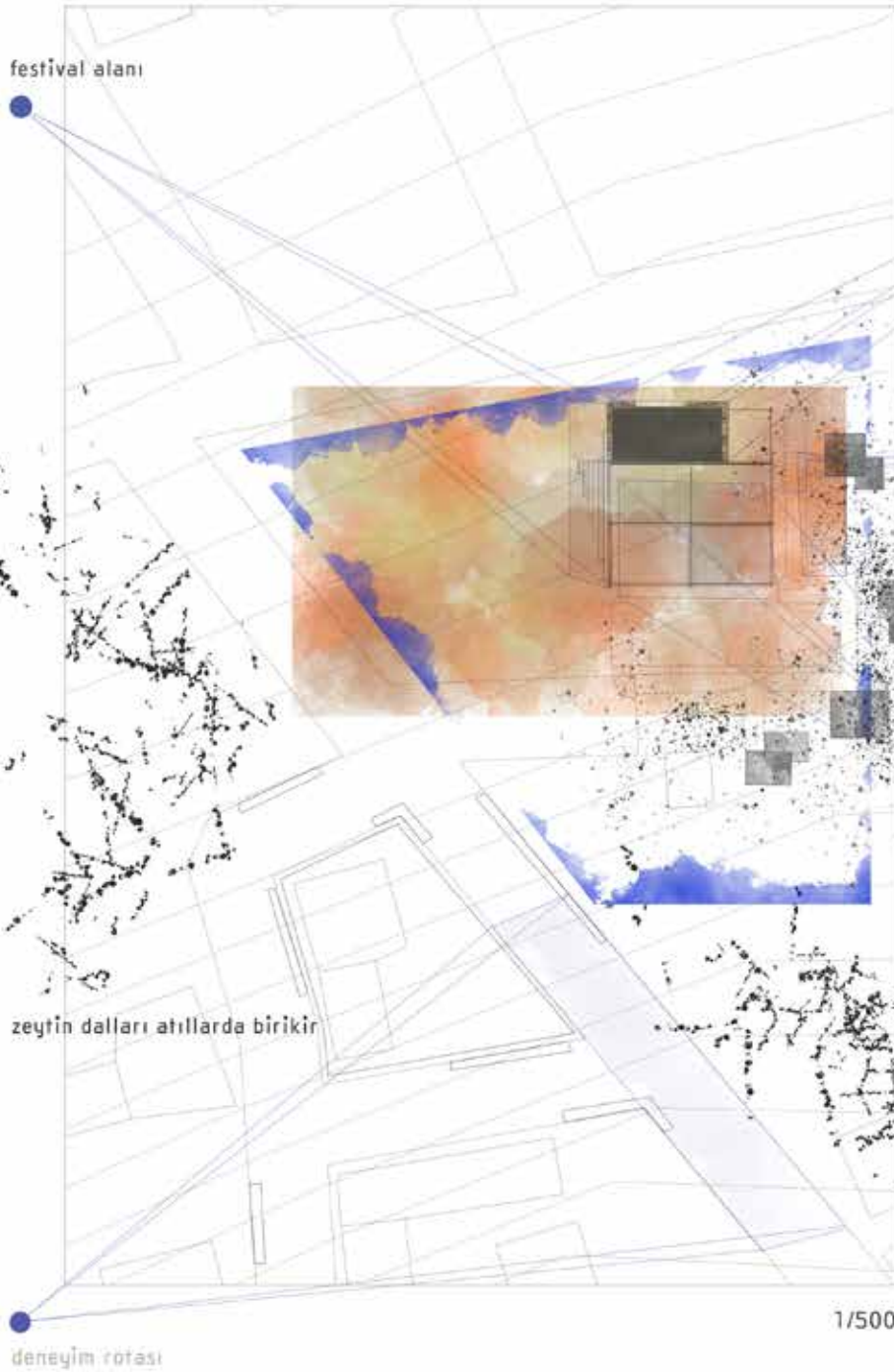

STRÜKTÜR MAKETİ STRUCTURE MODEL

YAĞHANE ARAZİ ANALİZİ

YAĞHANE SITE ANALYSIS

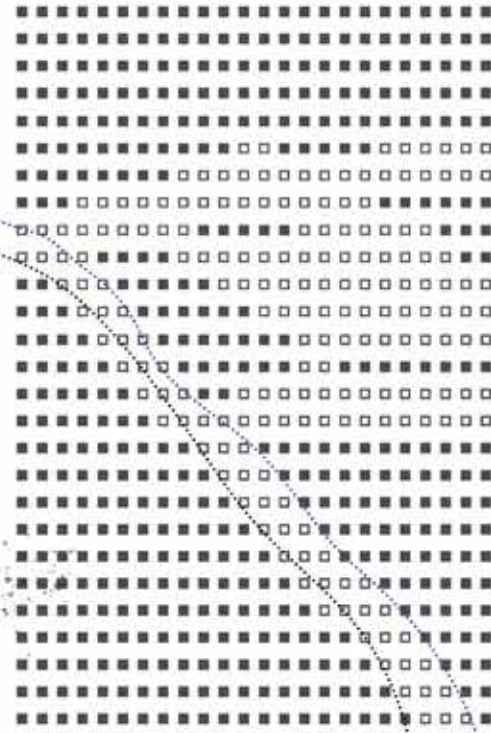
karşıla[ş]ma

açık tezgah

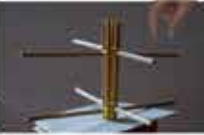
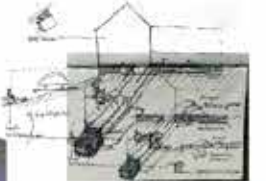
zeytin serme

psikolojik blokaj [granül]

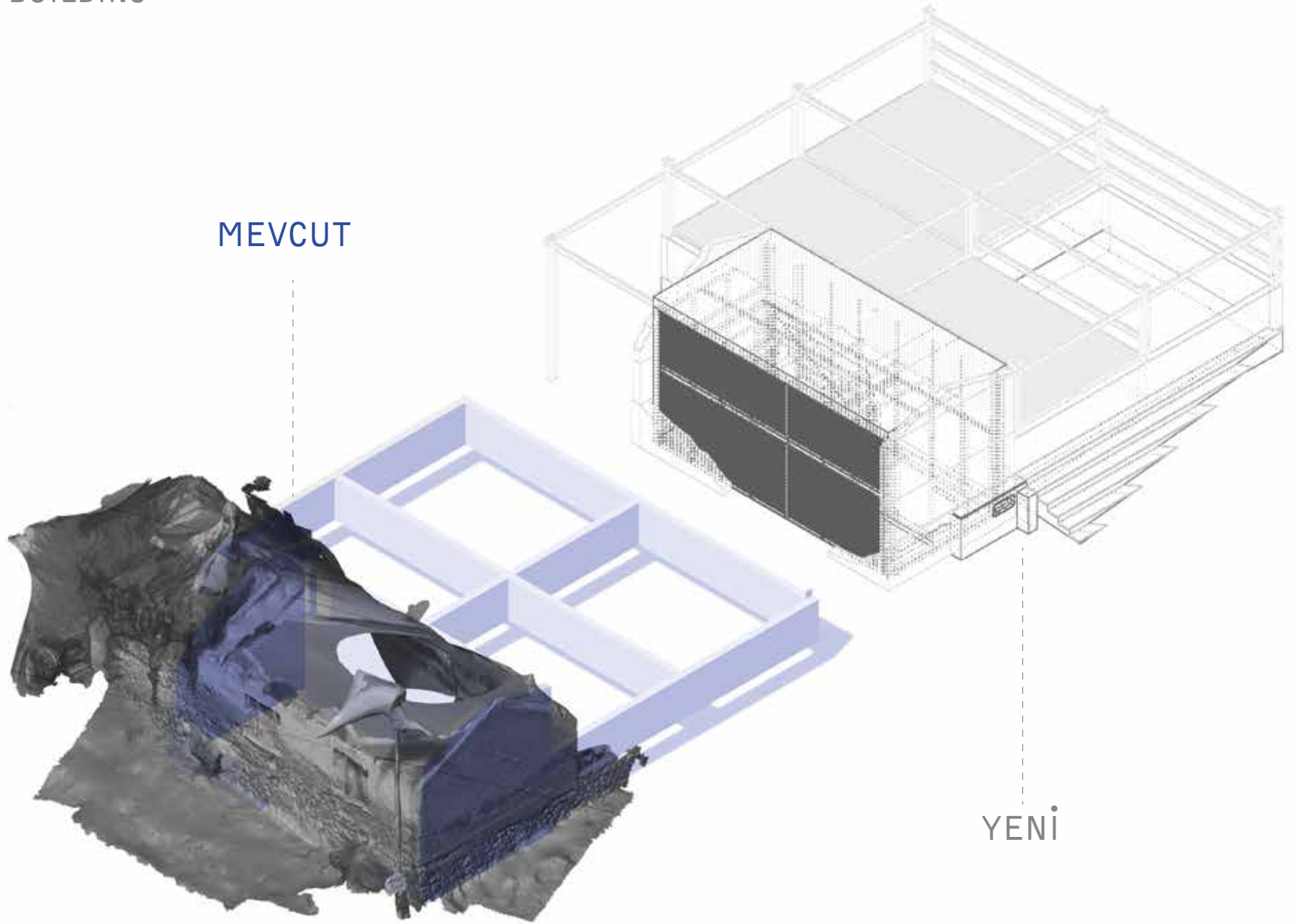
kaset sergi

deneyim rotası

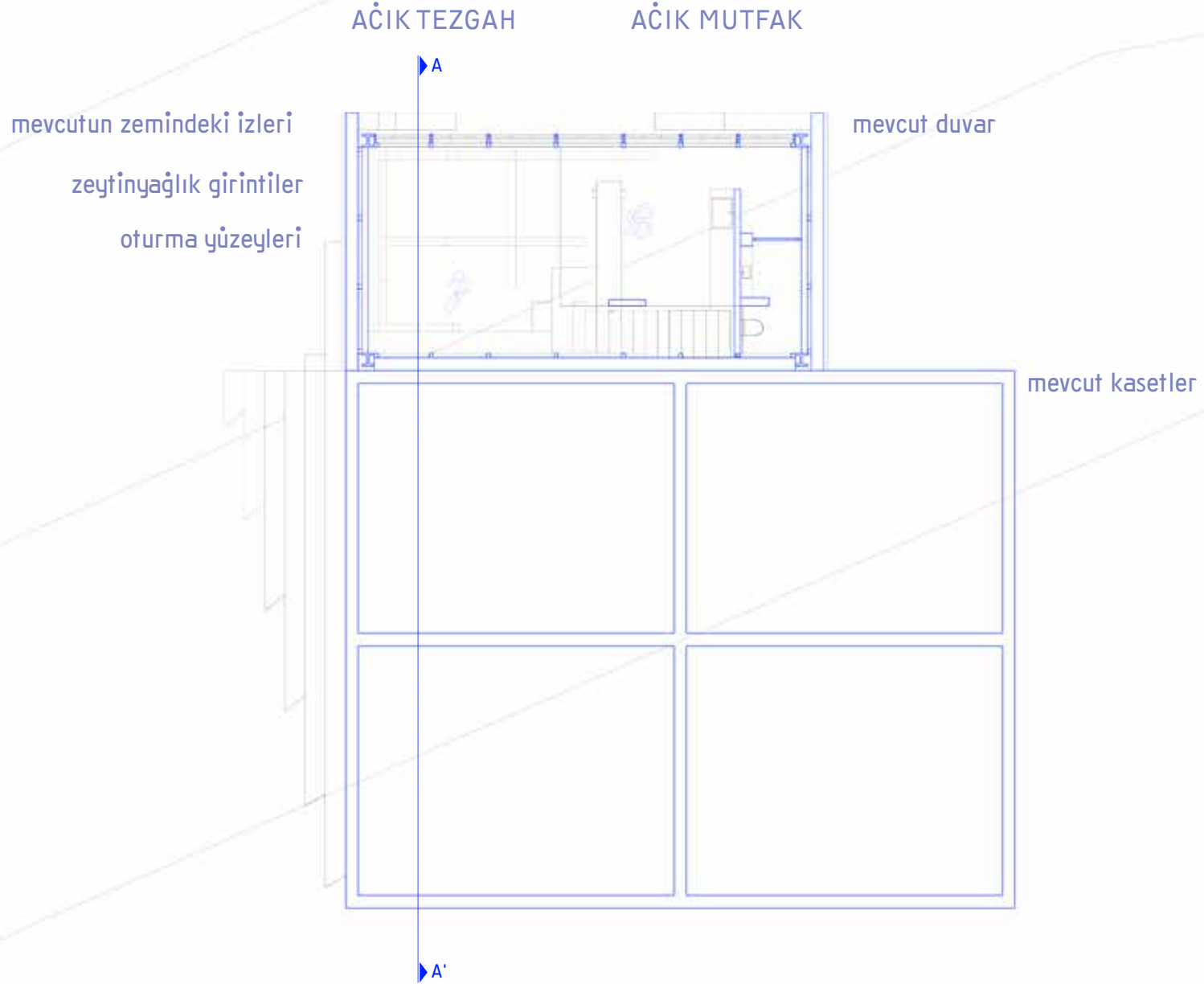

MEVCUT YAPI
EXISTING BUILDING

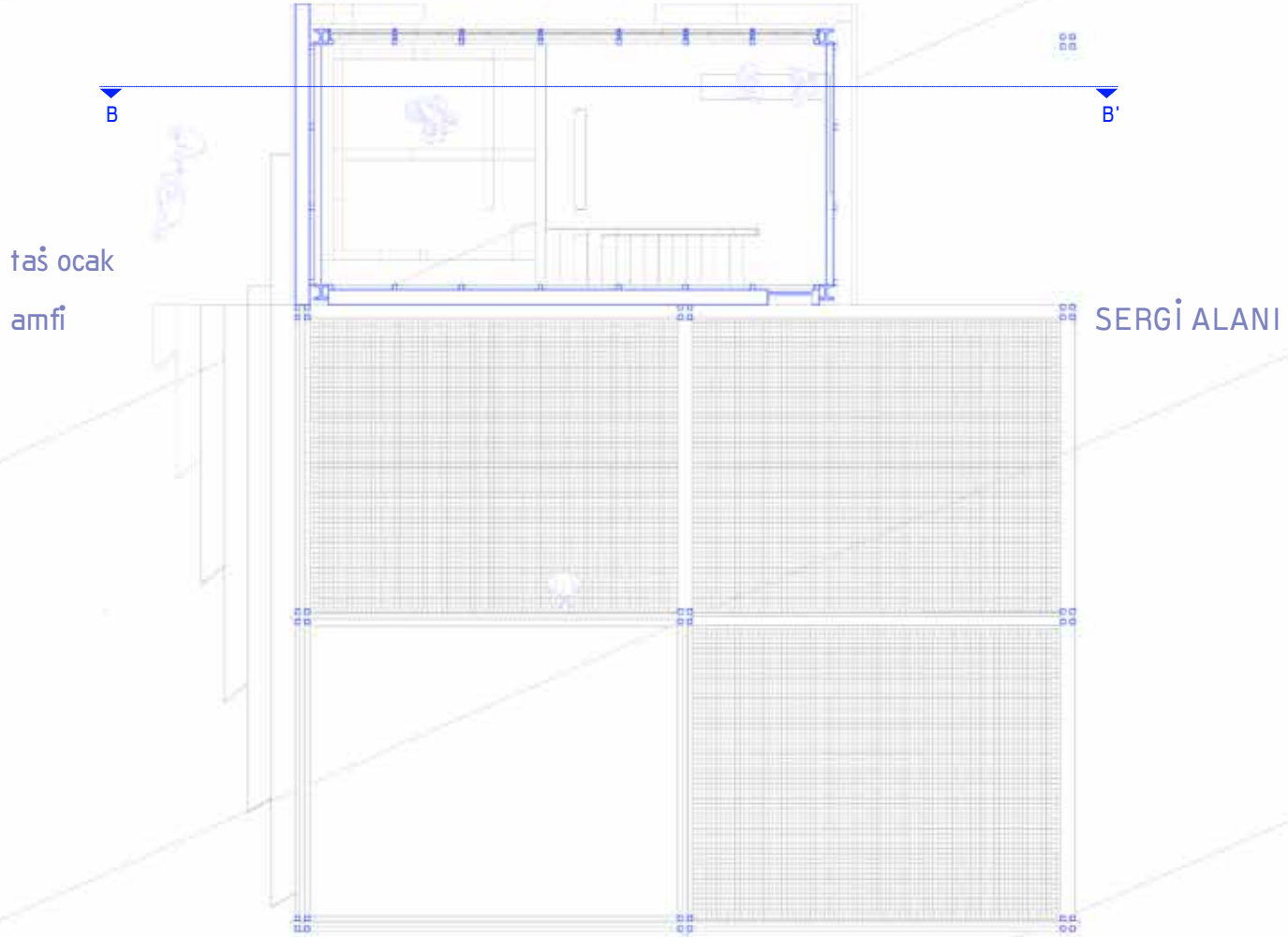
GİRİŞ KAT PLAN

FIRST FLOOR PLAN 1/100

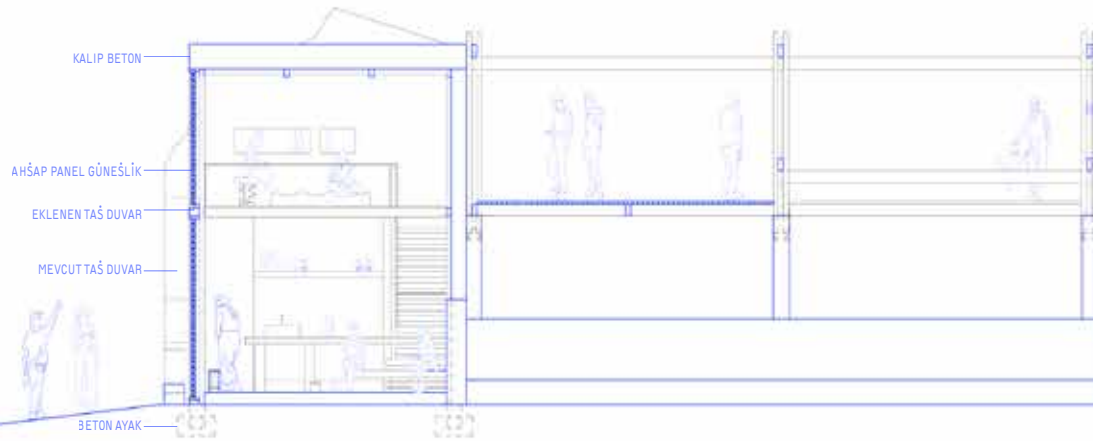

ASMA KAT PLAN
SECOND FLOOR PLAN 1/100

FESTİVAL ALANI AÇIK TEZGAH DİNLENME ALANI

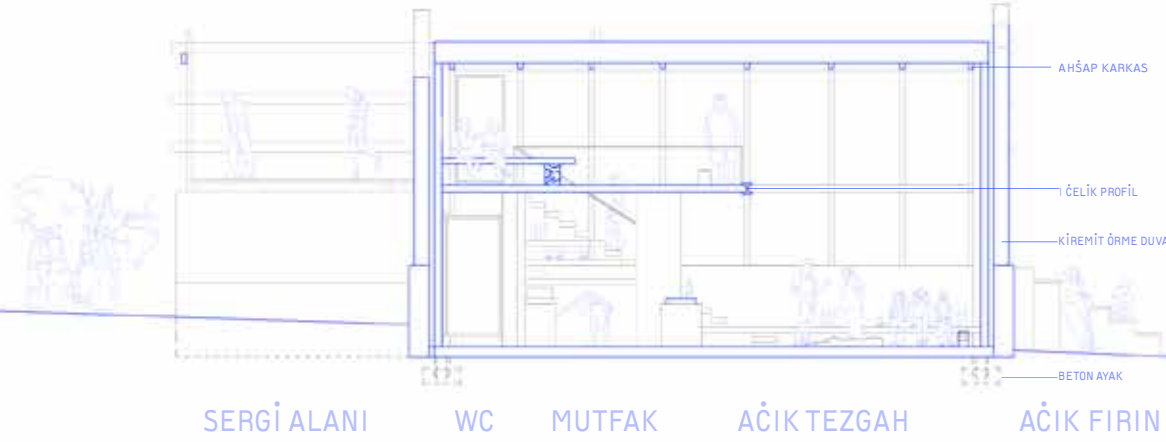
AA KESİTİ
SECTION AA 1/100

AÇIK TEZGAH

SERGİ ALANI

BB KESİTİ
SECTION BB 1/100

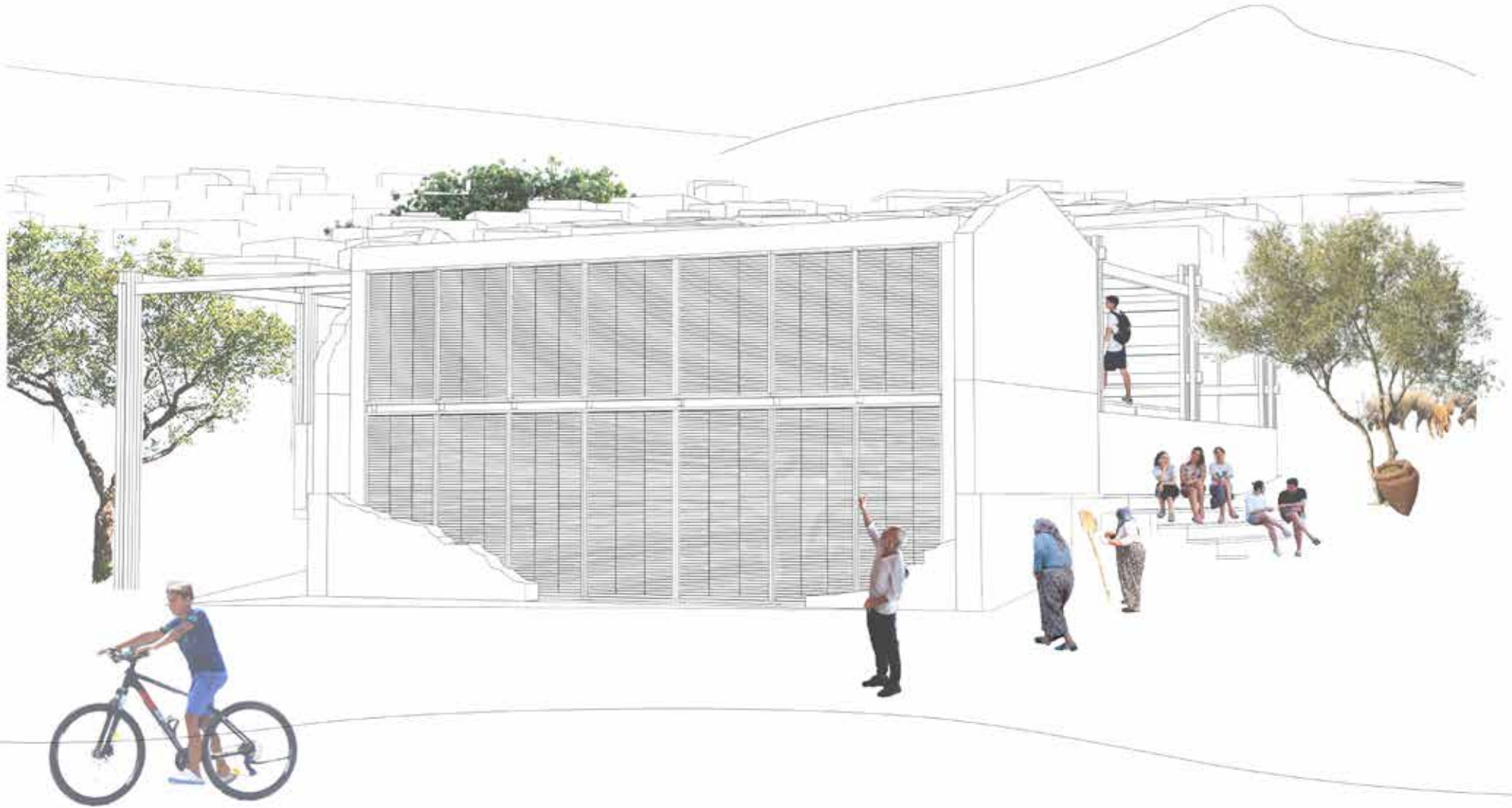

İÇ MEKAN PERSPEKTİFİ

INTERIOR PERSPECTIVE

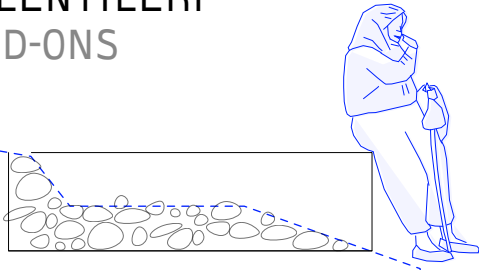

PERSPEKTİF GÖRÜNÜŞ
PERSPECTIVE VIEW

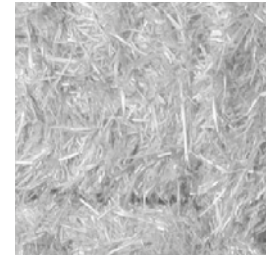
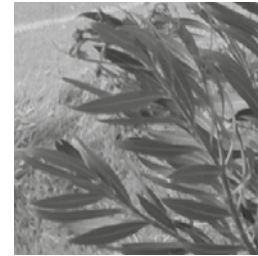
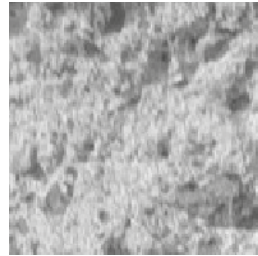
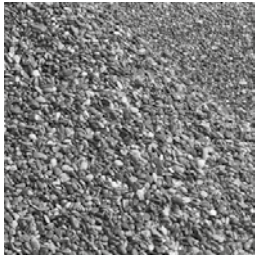
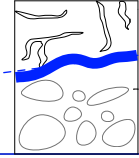
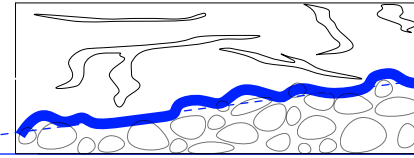
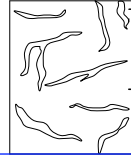
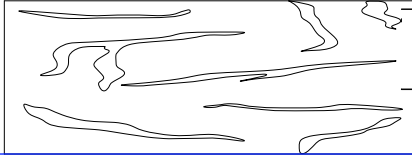

YAHSİBEY EKLENTİLERİ

YAHSİBEY ADD-ONS

iç - dış donatı

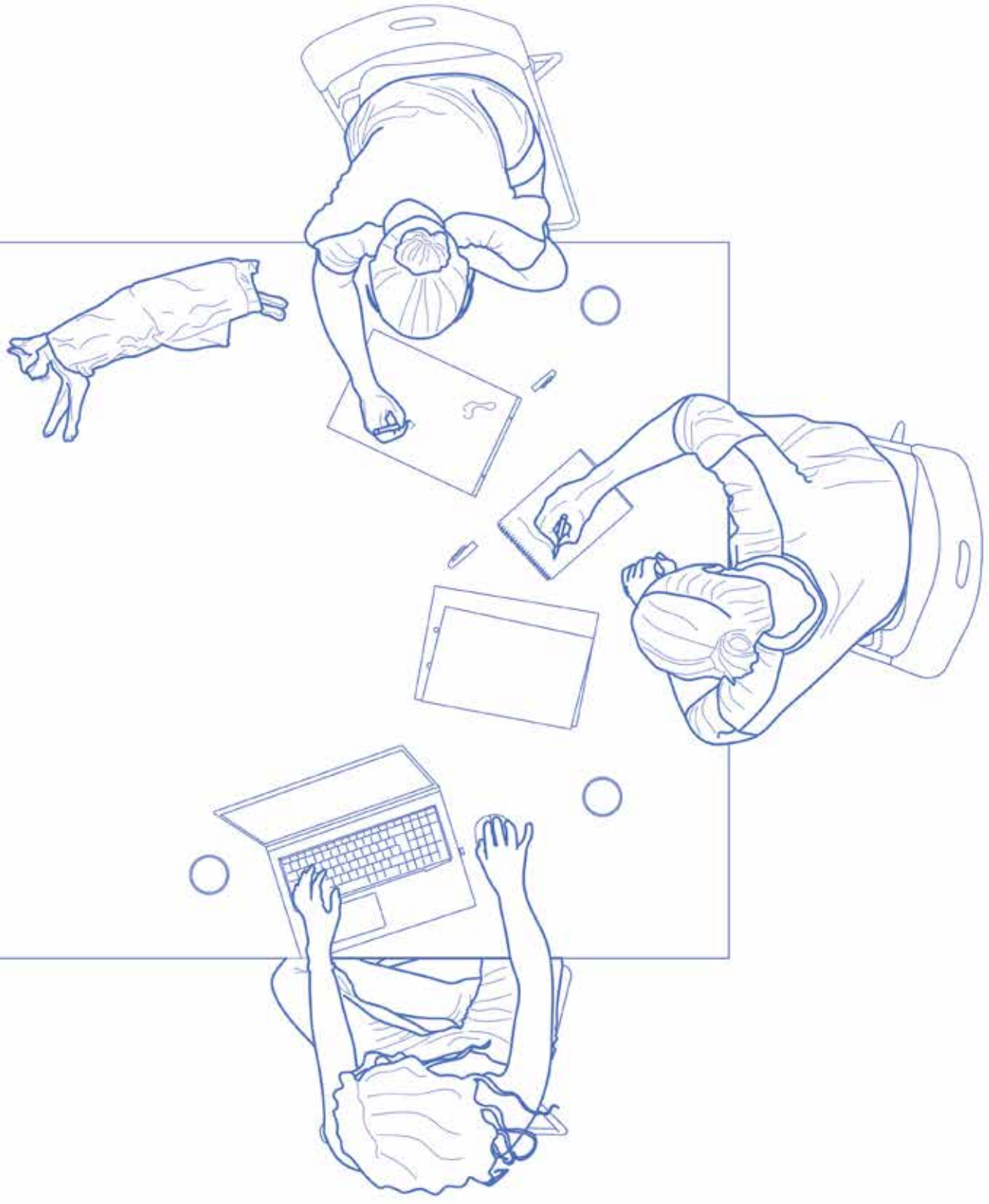

APORIA EVİ
APORIA HOUSE

PROJE 4
PROJECT 4

KATILIMCILAR
PARTICIPANTS

KAĞAN RÜSTEM
HANDE TONBUL
İLAYDA ÖDEL

PROJE GİRİŞİ

PROJECT INTRODUCTION

Gözlem;

Yörük asiretlerinin yerlesimiyle oluşan Yahsibey günümüzde çoğunluğu yaşlı nüfustan oluşan bir mahalle olmuş durumda • Yahsibey'de yaşlı nüfusun ekonomik imkansızlıklardan dolayı yabancı insanlara arsalarını satması, gelen yabancı nüfusunda Yahsibey kültürüne adapte olamaması ve yine imkansızlıklardan dolayı gene yerli nüfusun göç etmesi Yahsibey'in geleceğini en büyük tehdit eden sorunlardan biri •

Amacımız;

Yıkıntı olan bir Yahsibey evini koruyarak bu yapıdan kolektif bir köy evi oluşturmak, köylülerin burada vakit geçirmelerini sağlarken Yahsibey'e gelen yabancılarla atölyeler düzenleyerek, yabancı ve yerli halkı ortak yaşam ve çalışma alanında buluşturarak kültürel etkileşimi sağlamak tasarım amaçlarımızdan birini oluşturmaktadır • Tıpkı bu yıkıntı yahsibey evi gibi burada kaybolmaya yüz tutmuş bilgiyi ve kültürü gelecek nesillere aktarmayı hedefliyoruz •

Yapım yöntemi;

Mobilya ve yapı ilişkisi üzerine düşündüğümüzde çoğunlukla ilk yapı oluşturulur ve sonra mobilyalar yerleştirilir • Bizim yöntemimiz ise mobil olmayan fakat mobilya işlevini karşılayan araçları merkeze alıp ilk onları oluşturmak daha sonra bu merkez etrafında gelişerek bir yapım tekniği uygulamak •

Özetle;

Aporia Evi, Geçmiş ve bugünün izlerinin var olduğu, demografik, sosyolojik, ve kültürel farklılıkların oluşturduğu bütünü içeren, farklılıklardan beslenen, farklılıkların kesilmesiyle oluşan mekanların, ilişkilerin, boşluk ve dolulukların oluşturduğu bir yaşam arayışüdür •

Our Analysis:

The settlement formed by Yörük tribal communities has turned Yahsibey into a neighborhood predominantly inhabited by an elderly population nowadays • In Yahsibey, economic constraints have led the elderly population to sell their plots of land to outsiders • However, the incoming foreign population struggles to adapt to the Yahsibey culture, and due to similar limitations, the local population is also migrating away • This poses one of the greatest threats to the future of Yahsibey •

Our Objective:

Our aim is to transform a dilapidated Yahsibey house into a collective village residence • This endeavor intends to allow villagers to spend time there while organizing workshops for both locals and newcomers to Yahsibey • By bringing together the foreign and local populace in shared living and working spaces, we aspire to facilitate cultural interactions • Just as with this ruined Yahsibey house, our objective is to pass down vanishing knowledge and culture to future generations •

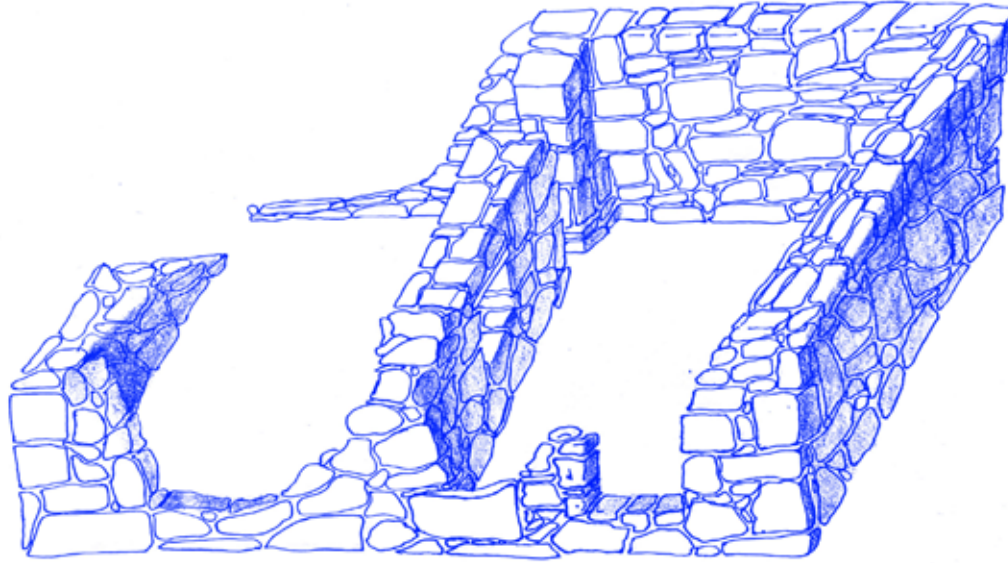
Construction Method:

When considering the relationship between furniture and architecture, conventionally, the building is erected first, followed by the placement of furniture • Our approach, however, revolves around centralizing non-mobile yet functionally equivalent furniture-like structures • We plan to construct these central elements initially, and then proceed to build around this core, employing a unique construction technique •

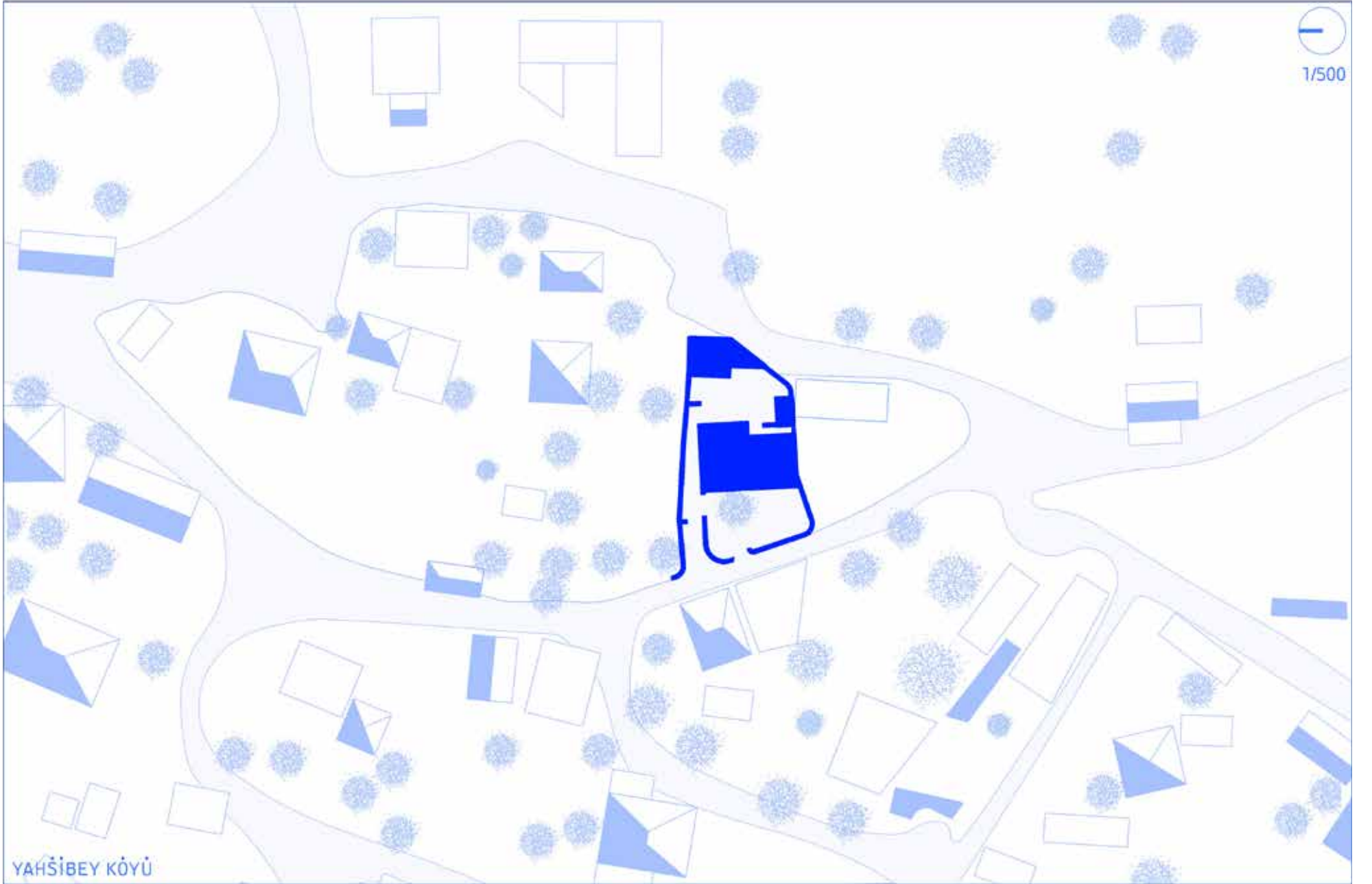
In Summary:

The Aporia House is an interface for living, encompassing both the echoes of the past and the realities of today • It thrives on differences, embracing the demographic, sociological, and cultural diversities that shape it • The spaces formed by intersections of differences, the relationships, voids, and solids, all contribute to this living interface •

"APORIA" UMUTSUZ BİR DURUMU NİTELER. ÇÖZÜLEMEZ ÇELİŞKİLERİN VEYA PARADOKSLARIN ORTAYA ÇIKTIĞI AKIL YÜRÜTMEYİ İFADE EDER. ÇÖZÜLEMEZ PARADOKSLAR OLARAK KABUL EDİLEN BİRCOK SPEKÜLASYONUN PARADİGMA , DÜNYA GÖRÜŞÜ VEYA EPİSTEMEDEKİ DEĞİŞİKLİKLER SAYESİNDE ÇÖZÜLDÜĞÜ BELİRTİLMELİDİR. PROJE KAPSAMINDA **"APORIA"** FARKLILIKLARDAN BESLENEN BİR YAŞAM ARAYÜZÜ OLARAK NİTELENDİRİLEBİLİR.

VAZİYET PLANI
SITE PLAN

PROJE ALANI
PROJECT AREA

YAPININ MEVCUT DURUMU

EXISTING STRUCTURE

Duvarı yıkılan ahşap kapı

Yapı Batı Görünüşü

Sabit mobilya (yükklük) kalıntısı

Yapı taş duvar dokusu

Yapı Kuzey Görünüşü

Sabit mobilya (yükklük) duvar bağlantısı

YAPININ MEVCUT DURUMU
EXISTING STRUCTURE

Taş duvardaki niş detayı

Yapıda yer alan ahşap kapı

Metal kapı kolu

Taş duvarda sabit mobilyanın (yükklük) izi

MEVCUT DURUM PLANI EXISTING PLAN

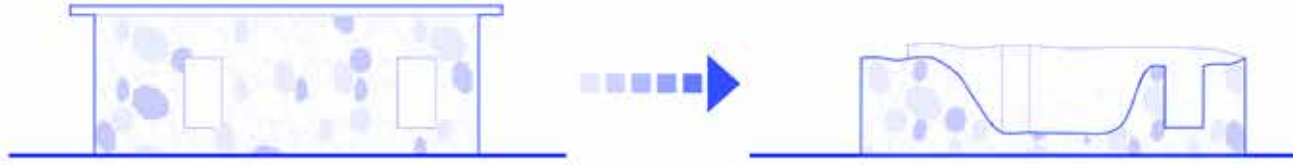
MEVCUT DURUM KESİTİ

EXISTING SECTION

YAPININ TARİHİ

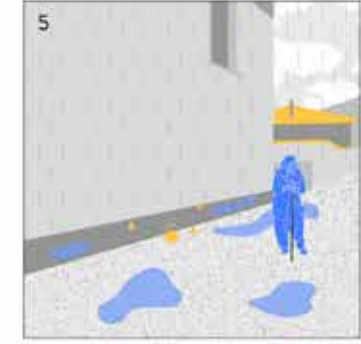
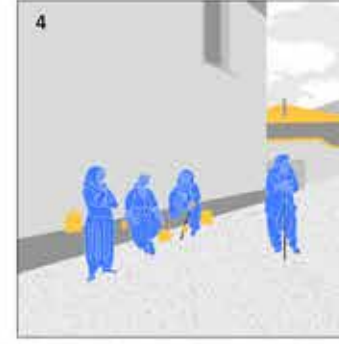
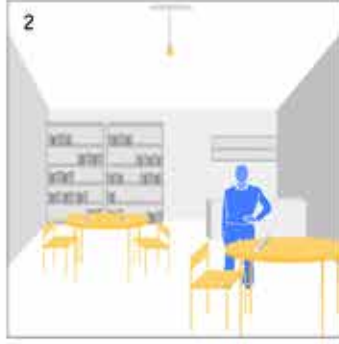
HISTORY OF THE BUILDING

Yaklaşık olarak, 1960 yıllarında inşa edilmiş. Ev, o dönemde Kemal Amcanın kardeşine aitti. Mevcut durumda bulunmayan çatının kerpiç olduğu tespit edildi. Kemal Amcanın kardeşi Dikiliye gittikten sonra evi başka birisi satın alır. Alan adam vefat ettikten sonra ev çocuklarına kaldı. Çocukları ev ile ilgilenmeyerek sonrasında evi İsviçreli birisine sattı. Ev bu süreçte bir yıkıntı halini aldı. Yeni sahibi burayı değerlendirmek ve kendisi için yeni bir ev yapmak istediyse de imar izni alamadı. Ev bu silsilenin ardından atıl olarak potansiyelini içerisinde barındırmaya devam ederek varlığını koruyor.

Kaynak: Köy Sakinlerinden Kemal Amca

AMACIMIZ OUR AIMS

AZALAN KÖY POPÜLASYONU VE KAPANAN MEKANLAR

KOLEKTİF BİR MEKAN OLMAYIŞI

AZALAN KÖY NÜFUSU VE
KAPANAN MEKANLARLA
BİRLİKTE KAYBOLAN
ANILAR, DENEYİM VE BİLGİ
BİRİKİMİNİ;

NASIL KORUMALI ?

NASIL YENİDEN BİR ARAYA
GETİRMELİ ?

NASIL CANLANDIRMALI ?

BİLGİ DEĞİŞİMİ
YARATAÇAK BİR MEKAN
MÜMKÜN MÜ ?

ÖZEL OLANI HERKES
İÇİN YAPMAK ÇEVİRMEK
MÜMKÜN MÜ ?

KÖYÜN KAYBOLAN YAPISI
VE YIKILMAYA YÜZ TUTMUŞ
YAPILARIN OLUŞTURDUĞU
METAFOR BU ÇIKMAZI
ÇÖZEBİLİR Mİ ?

KESİŞİM
INTERSECTION

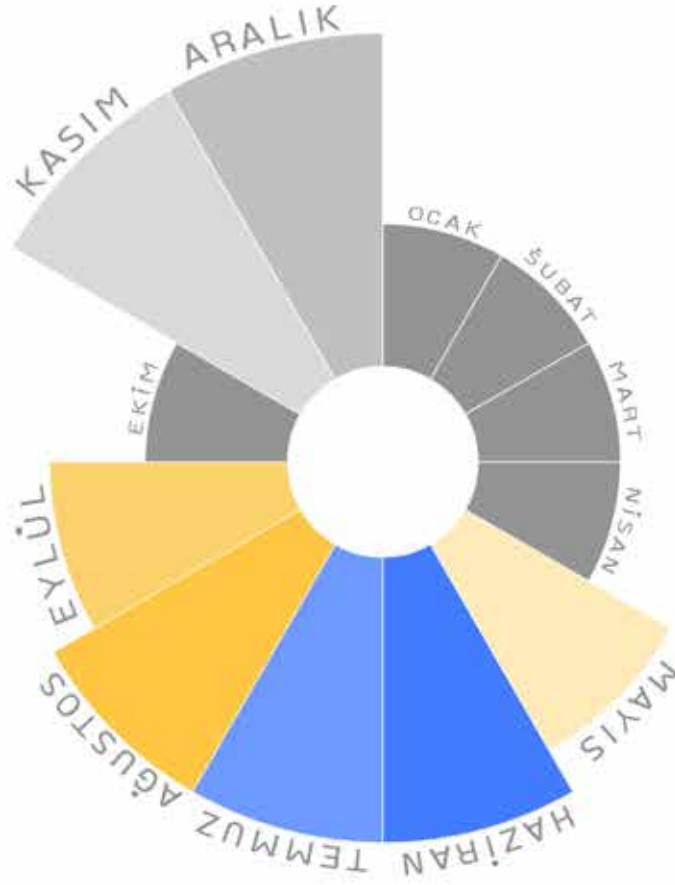
ÖZEL OLANI KOLEKTİFE ÇEVİREN, KAYBOLAN YAPISIYLA GERÇEKLİĞİ GÖZLER ÖNÜNE SEREN,
KENDİSİ İLE BAŞKASININ AYRILMAZ ŞEKİLDE KARIŞTIĞI, FARKLI HALK VE KÜLTÜRLERİN
ARASINDAKİ GEÇİŞLİKTE KOMŞULUK YAPTIĞI

YAŞAM | MEKAN | ARAYUZ

ETKİNLİK PROGRAMI

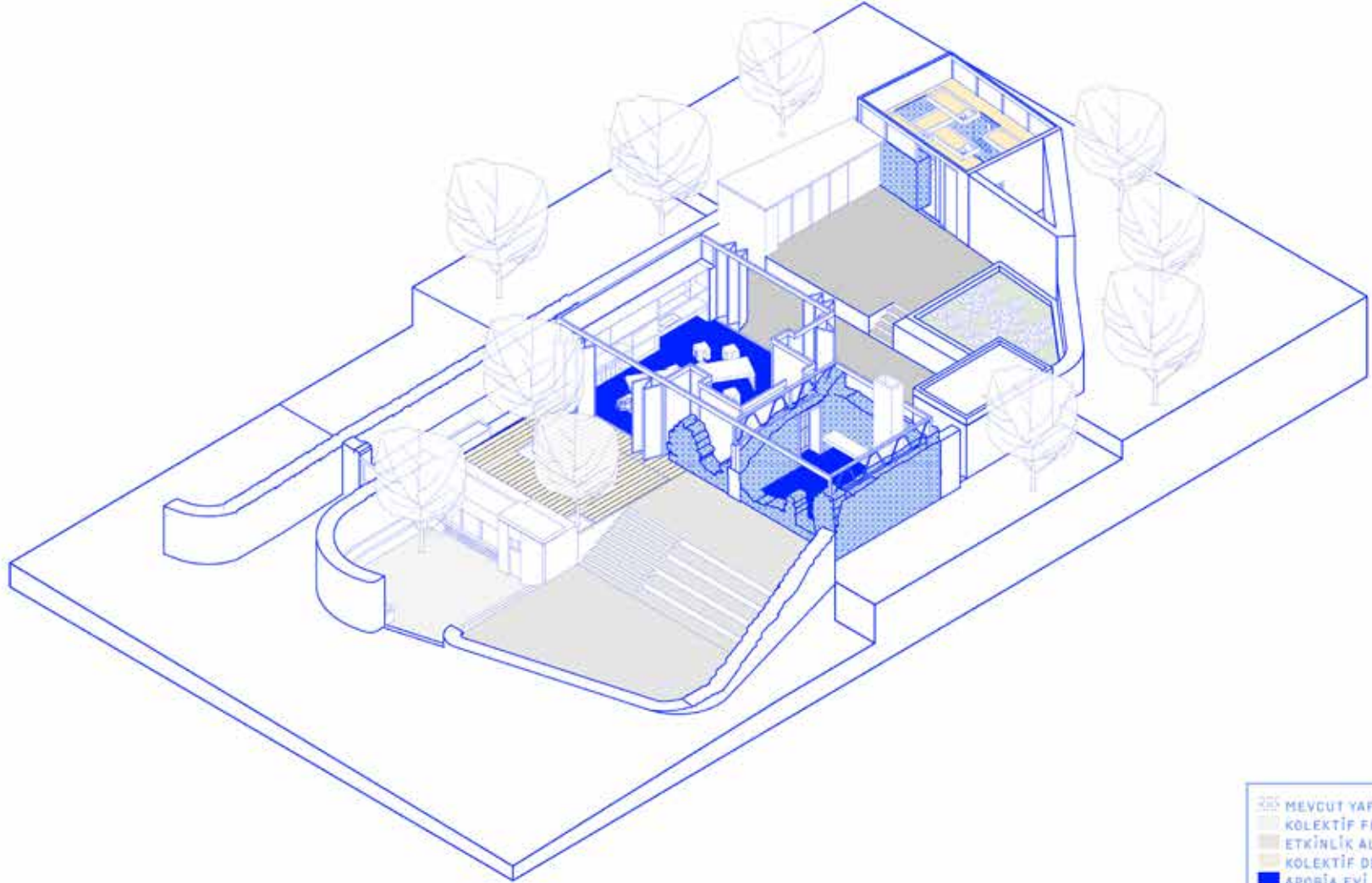
EVENT PROGRAM

- hayvan ürünleri üretim atölyesi
- sosyal farkındalık atölyesi
- sanat ve el işi atölyesi
- çocuk atölyesi
- yılmaz usta taş ötleşesi
- köylünün kullanımına bırakılan zaman
- şemeklik zeytin atölyesi
- şabun üretim atölyesi

YAPI FONKSİYONLARI

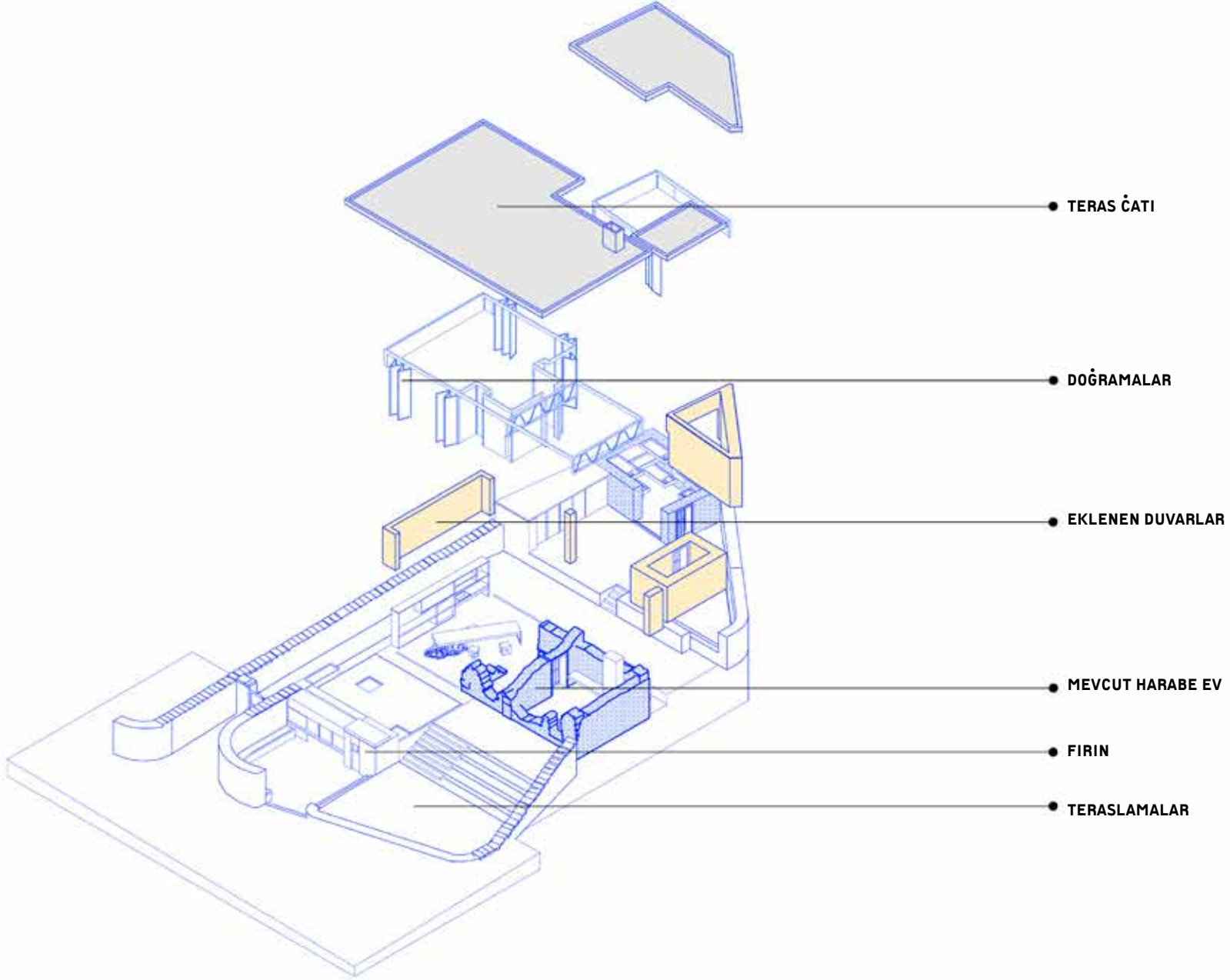
ZONING FUNCTIONS

	MEVCUT YAPILAR
	KOLEKTİF FIRIN
	ETKİNLİK ALANI
	KOLEKTİF DEK
	APORİA EVİ
	SERVİS ALANI
	BOSTAN
	KONAKLAMA

YAPININ BÖLÜMLERİ

COMPONENTS OF THE BUILDING

YAPIDA YAŞAM

USING OF THE STRUCTURE

AÇIK ETKİNLİK ALANI

FIRIN

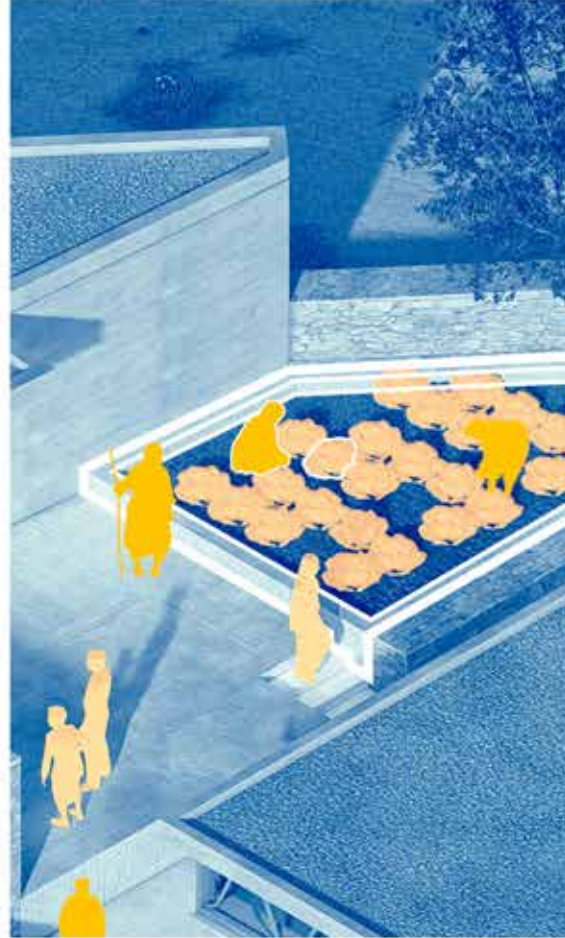
KAPALI ETKİNLİK ALANI

YAPIDA YAŞAM

USING OF THE STRUCTURE

AÇIK MUTFAK

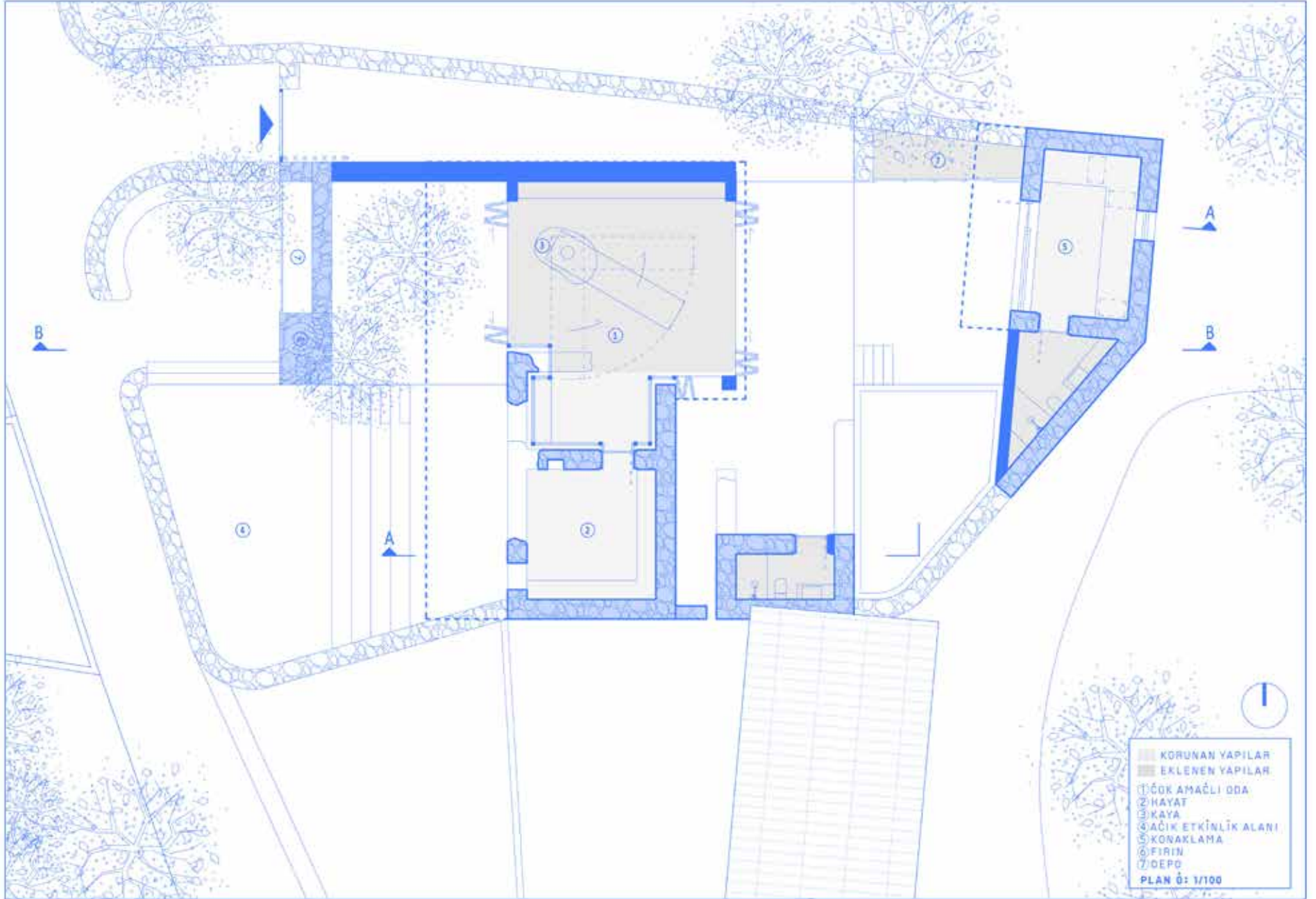
BAHÇE

KONAKLAMA | DEPOLAMA

ZEMİN KAT PLANI

GROUND FLOOR PLAN

MOBİLYASIZ MEKAN USING OF THE SPACES

MEKAN 1•
ÇOK AMAÇLI ODA

ADIM 1•
DAHA BÜYÜK BİR MEKAN

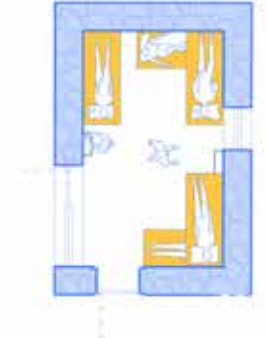

ADIM 2•
KOLEKTİF TOPLANTI

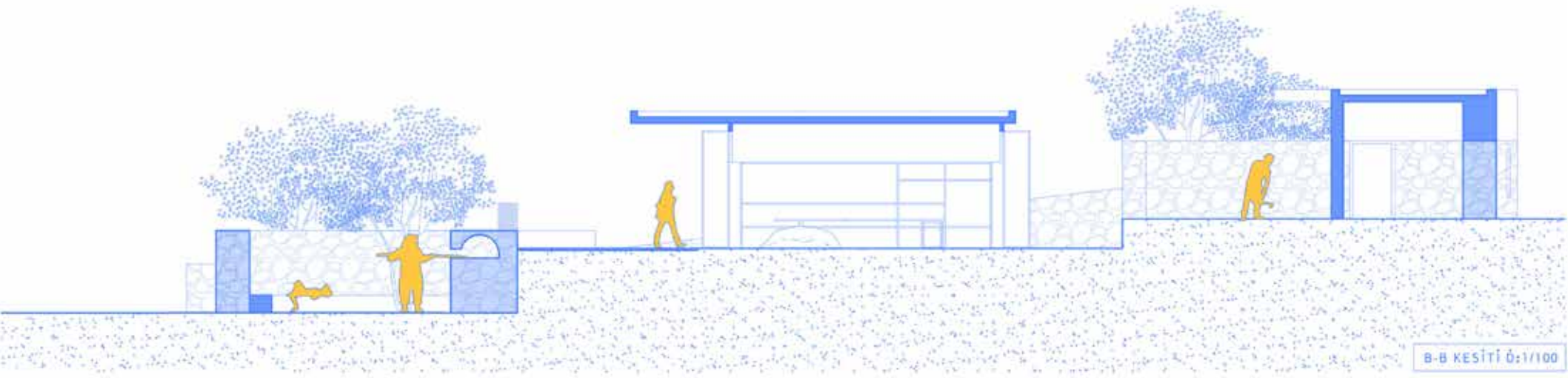
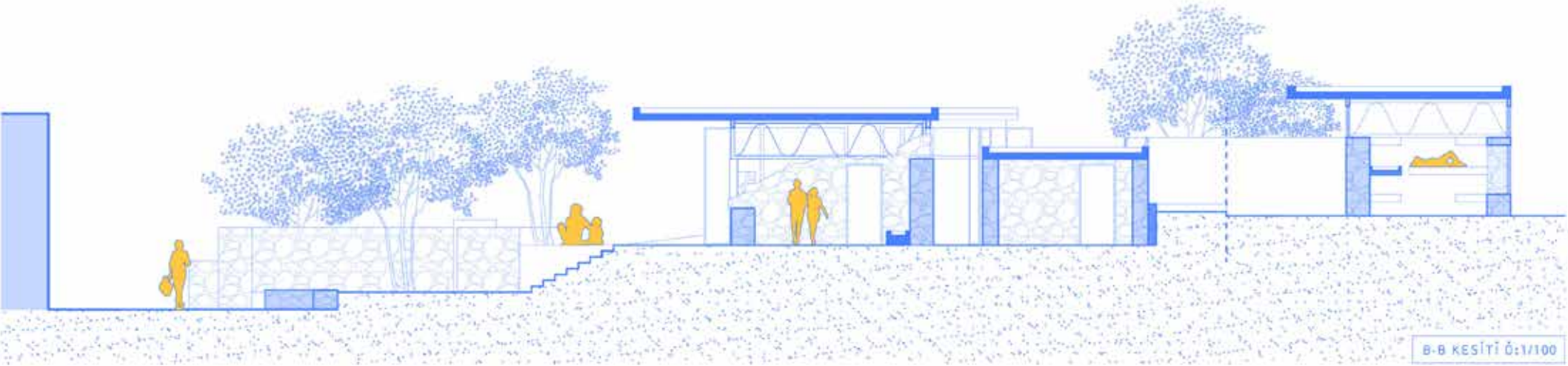
ADIM 3•
SUNUM

MEKAN 5•
KONAKLAMA

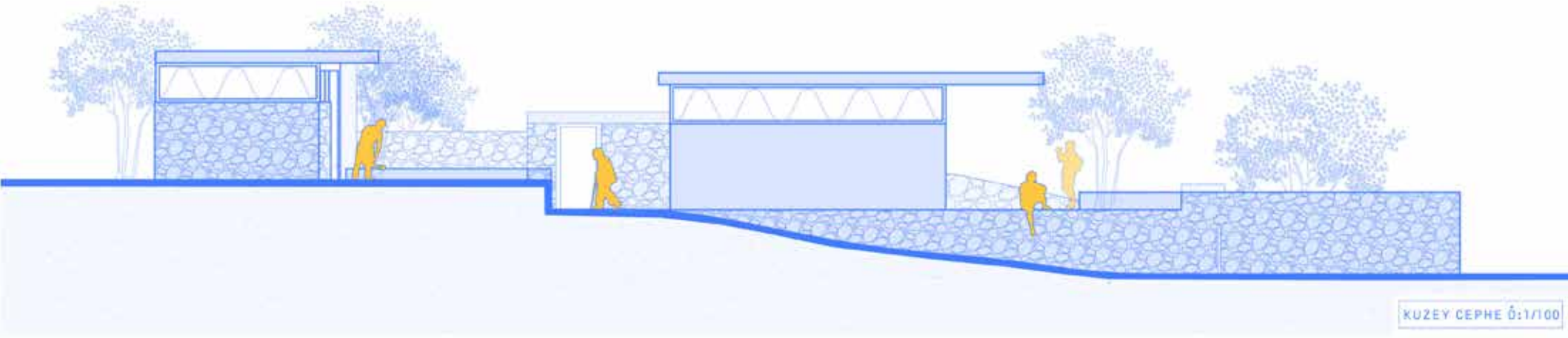

KÜMÜLATİF KONAKLAMA
BİRİMLERİ

KESİTLER
SECTIONS

GÖRÜNÜŞLER ELEVATIONS

BATI CEPHESİNDE YAŞANTI

WEST ELEVATION LIFE

İÇ MEKAN
INTERIOR

GÜNLÜK HAYAT
DAILY LIFE

FINAL SUNUMU
FINAL PRESENTATION

SON DEĞERLENDİRME FINAL EVALUATION

BIZ
US

**EST
V**

EMRE SENAN TASARIM YAKFI

**NS
MH**

